

Forum Masonic

Masonic Forum

Est. 2000

No. 66
2024, 24th Year

Honorary Committee:

MW Vladimir Boantă;

MW Eugen Ovidiu Chirovici;

Ill. Marcel Schapira, 33°; Ill. John Boettjer, 33°;

Ill. Richard B. Burgess, 33°; MW Chaim Henry Gehl;

MW Klaus Horneffer; MW Alberto Menasche; RW Gordon Michie;

RW Thomas Jackson; MW Gustavo Raffi; RW Trevor Stewart

***"MASONIC FORUM Magazine is a major player
on the international scene and certainly represents
a quality that is at least the equal of some of
the best that I have seen."***

THOMAS JACKSON

**MASONIC FORUM Magazine is a private initiative placed
at the service of the Regular Freemasonry**

MASONIC FORUM is registered mark, the property of ARES Group. According to art. 206 Criminal Code, the juridical responsibility for the subject of the article belongs to the author. Also, if it's about press agencies or quoted personalities, the responsibility belongs to them.

Copyright © FORUM MASONIC (ISSN 1582-2702). All rights reserved.
No material from this magazine can be multiplied, distributed or used in any
otherway without the written acceptance of the publisher.

Cover I: ARMINIUS Church (1897), Rotterdam, Netherlands

Founder & Director
CLAUDIU IONESCU

Editor in Chief
MIRELA ELENA ENE

Translator
GEORGE ARION Jr.

Legal Advisors
SORIN BOLDI
MIRCEA RAFAILESCU

DTP: **MARIANA DUMITRU**

Webmaster: **ADRIAN PARADOVSKI**

Bilingual Publication
ISSN 1582-2702

Mobile: +40-744-670070

masonicforum@gmail.com
clionescu@masonicforum.ro
mirela.ene@masonicforum.ro

ARGUMENT

Dintotdeauna am fost preocupați de cunoașterea intimă a masoneriei internaționale, de specificitățile Marilor Loji de pe Glob și de înțelegerea motivării apartenenței la Craft a oamenilor de rase, vârste și background-uri diferite. Și acest număr al revistei va surprinde diversitatea și complexitatea unor acțiuni și preocupări ale fraților masoni.

Am fost într-o deplasare specială la Londra, în octombrie anul acesta, sub standard olandez. Loja mea din Rotterdam a vizitat Loja *Royal Kent* nr. 15 din cadrul United Grand Lodge of England. 11 masoni olandezi am participat la o superbă ceremonie de inițiere, urmată de o agapă chiar la sediul UGLE. L-am rugat pe David Simpson, proaspătul inițiat în masonerie, în loja *Royal Kent*, să ne trimită o scurtă planșă în care să descrie ce a simțit în timpul ritualului, pe care o publicăm imediat după planșa foto.

Am avut plăcerea să îl întâlnim la această ținută pe Marele Cancelar Adjunct (Assistant Grand Chancellor) al UGLE, Ven. Fr. David Roberts-Jones, PJGD, care a fost organistul ținutei. El a fost impresionat de faptul că loja mea olandeză este – probabil – singura lojă de limbă engleză de pe Glob care poartă Regalia Emulation, specifică UGLE. Foarte multe Mari Loji au, în jurisdicția lor, loji de limbă engleză, dar fiecare poartă Regalia țării respective. Un alt oaspete de seamă, participant la ținută, a fost Ve. Fr. Nick Simpson, Mare Inspector al Metropolitan Grand Lodge of London.

Maestrul Venerabil al Lojii *Royal Kent*, R.Fr. Huw Shooter, ne-a fost ghid în prima zi a vizitei noastre, introducându-ne în atmosfera fantastică a Museum of Freemasonry, pe care eu l-am vizitat – pentru prima oară – în urmă cu peste 20 de ani.

În dimineața zilei următoare am fost cu toții la celebra Biserica Templiară, situată în proximitatea Royal Court of Justice. Un amplu reportaj foto, de 4 pagini, vă prezintă această vizită memorabilă la Londra.

We've always been preoccupied with the intimate knowledge of international Freemasonry, the specificities of GLs from the world and understanding why people of various races, ages and backgrounds were and are motivated to join the Craft. Also this

issue of the magazine will capture some of the diverse and complex actions and preoccupations of our Brethren.

This October I went on a special trip to London, under Dutch flag. My Lodge in Rotterdam visited the *Royal Kent* Lodge No. 15 within the United Grand Lodge of England. Eleven Dutch Masons took part in a superb initiation ceremony, followed by a festive board, right in the headquarters of UGLE. I asked David Simpson, who was newly initiated in the *Royal Kent* Lodge, to send us a short article describing what he felt during the ritual, which we will publish right after the photo report.

At the event we've had the pleasure of meeting the Assistant Grand Chancellor of UGLE, WBro. David Roberts-Jones, PJGD, who acted as organist. He was impressed by the fact that my Dutch Lodge is – probably – the only English-speaking Lodge in the world wearing the Emulation Regalia, specific to UGLE. Many GLs have English-speaking Lodges in their jurisdiction, but each one of them wears the Regalia of the respective country. Another esteemed guest at the meeting was W. Bro. Nick Simpson, Grand Inspector of the Metropolitan GL of London.

The WM of the *Royal Kent* Lodge, W. Bro. Huw Shooter, was our guide during the first day of our visit, taking us into the fantastic atmosphere of the Museum of Freemasonry, which I've visited for the first time over twenty years ago.

The next morning we went to the famous Temple Church, next to the Royal Court of Justice. An ample photo report, 4-pages long, shows you this memorable visit to London.

Another exceptional event led by Lodge *Concord* is the organization of a joint meeting of the Rotterdam Lodges in order to mark the opening of the

Un alt eveniment de excepție, condus de Loja *Concord*, este organizarea ținutei comune a lojilor din Rotterdam, pentru a marca deschiderea anului masonic 2024-2025. Evident, ținuta s-a desfășurat în limba engleză, care este specifică Lojii *Concord*. Evenimentul a avut loc pe 7 septembrie, în Biserica Arminius. Pozițiile de Prim și Secund Supraveghetor, Maestru de Ceremonii, Venerabil din Trecut etc au fost ținute de venerabilii celorlaltor loji din Rotterdam. Excepțională atmosferă! Marele Orient al Olandei a fost reprezentat de F.R. Fr. Cees van Os, Mare Inchi-zitor. Au fost prezenți aproape 100 de frați.

Loja mea scoțiană a avut inspecție din partea Marii Loji Provinciale în noiembrie, prilej cu care Philip Harris a prezentat o planșă excepțională, *Soarele și Masoneria*, pe care o publicăm în acest număr.

Revista **Forum Masonic** vă oferă un interviu special cu Marele Maestru al Spaniei, P.R. Fr. Txema Oleaga. Un alt interviu excepțional din acest număr este cu venerabilul frate John Belton, autor de cărți masonice, pe care l-am întâlnit prima oară la Edinburgh, în 2007, la prima ediție a International Conference of History of Freemasonry. Acum vorbim despre cea mai recentă carte a sa, *Exploring the Vault – Masonic Higher Degrees 1730-1800*, scrisă împreună cu profesorul Roger Dachez, un alt mason erudit, președintele Institut Maçonique de France încă de la înființarea acestuia, în 2002.

Cele două interviuri sunt prezentate și pe canalul YouTube al Revistei **Forum Masonic**: <https://www.youtube.com/c/masonicforum/videos>.

Un interesant eseu despre inteligența artificială, scris de un prieten român și frate al meu, specialist în acest domeniu controversat, prezintă o serioasă schimbare de paradigmă a lumii.

Un alt reper din acest număr al Forumului este despre Pitagora, muzica planetelor și secțiunea de aur, text scris de un frate român, dirijor având doctoratul în muzică.

Continuăm publicarea unor fragmente din cartea lui Thomas Jackson, *Francmasoneria – idealism și realism*, pentru că Tom a fost cel care mi-a deschis mintea pentru a înțelege Masoneria dincolo de ceea ce poate percepe un ochi și o minte neantrenate.

Fotografia alăturată a fost făcută în primăvara acestui an la Haga, în biroul Drept Respectabilului Frate Cok de Zwart, Marele Secretar al Marelui Orient al Olandei.

Lectură plăcută!

Masonic Year 2024-2025. Of course, the meeting was held in English, which is the specific language of Lodge *Concord*. The event took place on September 7th, in the Arminius Church. The positions of Senior and Junior Warden, Master of Ceremonies, Immediate Past Master etc. were held by Worshipful Brethren from the other Rotterdam Lodges. A fantastic atmosphere! The Grand East of the Netherlands was represented by VW. Bro. Cees van Os, Grand Inquisitor. Almost 100 Brethren were in attendance.

My Scottish Lodge was inspected by the Provincial Grand Lodge in November, when Philip Harris took the opportunity and delivered an excellent paper, *The Sun and Freemasonry*, which we've published in this issue.

The **Masonic Forum** magazine offers you a special interview with the Grand Master of Spain, MW Bro. Txema Oleaga. Another exceptional interview in this issue is the one with W.Bro. John Belton, a Masonic author whom I first met in Edinburgh in 2007, at the first edition of the International Conference on History of Freemasonry. We talk now about his latest book, *Exploring the Vault – Masonic Higher Degrees 1730-1800*, co-authored with Professor Roger Dachez, another Masonic scholar, chairman of the Institut Maçonique de France since its founding in 2002.

The two interviews are also available on the **Masonic Forum** YouTube channel: <https://www.youtube.com/c/masonicforum/videos>.

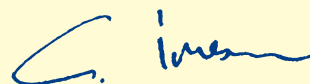
An interesting essay about AI, written by a Romanian friend and Brother of mine, an expert in this controversial field, shows that the world is going through a serious paradigm shift.

Another notable article in this issue of the Forum is about Pythagoras, the music of the planets and the Golden Ratio, written by a Romanian Brother, a conductor with a PhD in music.

We are continuing to publish fragments from Thomas Jackson's book, *Freemasonry – Idealism and Realism*, because Tom was the one who opened my mind to understanding Freemasonry beyond what an untrained eye and mind can perceive.

This photo was taken this spring in The Hague, in the office of RW Bro. Cok de Zwart, the Grand Secretary of the Grand East of the Netherlands.

Have a great read!

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

JOHN BELTON

Masonic Scholar, Author

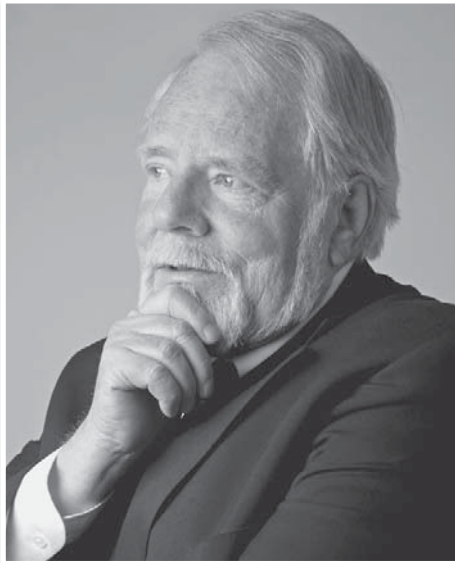
Exploring the Vault Masonic Higher Degrees 1730-1800

Invitatul nostru de astăzi este fratele și prietenul meu, John Belton, un respectat cercetător și autor mason. Ne-am întâlnit pentru prima dată la Edinburgh, în 2007, la prima ediție a Conferinței Internaționale de Istorie a Francmasoneriei. Îți mulțumesc mult, John, pentru că ai acceptat acest interviu. Sunt onorat, mulțumesc!

E plăcerea mea!

John a fost inițiat în 1980 și este membru al Lojii Quatuor Coronati nr. 2076 din UGLE. Ca pregătire este microbiolog, iar de profesie este marketer și a lucrat în export pentru o mare companie farmaceutică multinațională. John s-a mutat de curând în Scoția ca să fie aproape de familia lui. Printre primele domenii de cercetare care l-au interesat se află declinul de după 1947 al numărului de masoni din țările de limbă engleză, subiect care l-a determinat să scrie multe articole și cartea **The English Masonic Union of 1813: A Tale Ancient & Modern**.

Cea mai recentă carte a lui este **Exploring the Vault: Masonic Higher Degrees 1730-1800**, scrisă împreună cu un alt cercetător mason, profesorul francez Roger Dachez. Roger este președinte al Institut Maçonnique de France încă de la înființarea acestuia, în 2002. Este și membru al Comisiei științifice a Muzeului Francmasoneriei din Paris și membru al Scottish Rite Research Society (Washington DC). Din 1992 conduce revista de cercetare masonică *Renaissance Traditionnelle*. A scris aproape treizeci de cărți, printre care **De Salomon à James Anderson – L'Invention de la franc-maçonnerie** și **La véritable histoire du grade de Maître – Hiram et ses Freres**. Dar să ne întoarcem la Seif / Criptă (Vault). Dragul meu John, de ce se intitulează cartea **Exploring the Vault**?

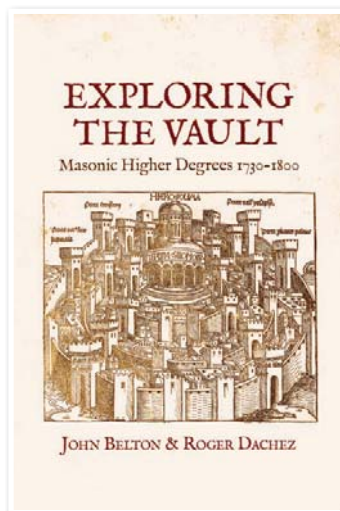

Our guest today is my brother and friend John Belton, a respected Masonic scholar and author. We met for the very first time in Edinburgh, in 2007, at the first edition of the International Conference on History of Freemasonry. Many thanks, John, for granting me this interview. I am honoured, thank you!

My pleasure!

John was initiated in 1980 and currently is also a member of the Lodge Quatuor Coronati No. 2076, UGLE. By education he was a microbiologist, by profession a marketer and exporter working for a major multinational pharmaceutical company. John has recently moved to Scotland to be near his family. Early research interests focused on the post-1947 decline of Freemasonic membership across the English speaking world, leading to many papers, and the book, **The English Masonic Union of 1813: A Tale Ancient & Modern**.

His latest book is **Exploring the Vault: Masonic Higher Degrees 1730-1800**, written together with another Masonic scholar, a French professor, Roger Dachez. Roger has been President of the Institut Maçonnique de France since its founding in 2002. He is also a member of the Scientific Committee of the Museum of Freemasonry in Paris and a Contributing Member of the Scottish Rite Research Society (Washington DC). Since 1992 he has directed the Masonic research journal, *Renaissance Traditionnelle*. He is the author of nearly thirty books, including **De Salomon à James Anderson – L'Invention de la franc-maçonnerie** and **La véritable histoire du grade de Maître – Hiram et ses Freres**. But let's come back to the Vault. My dear John, why is the book called **Exploring the Vault**?

Odată cu gradul al treilea și publicarea *Masonry Dissected*, care în 1730 a devenit dintr-odată tot mai populară de la o ediție la alta, toată lumea a putut să vadă pentru prima oară că Hiram a fost ucis și Cuvântul a fost pierdut. Ce propunere mai bună pentru un Francmason decât să încerce să descopere Cuvântul pierdut? Și astfel începem să găsim povești despre reconstruirea Templului și despre cei care săpau cu hârlețul și târnăcopul prin dărâmături, care dădeau peste pietre pe care le puteau ridica și cripte în care puteau să intre. În cripte, sub coloane, s-au găsit lucruri, așa că oriunde te-ai întoarce povestea orbitează în jurul Templului lui Solomon, al distrugerii și al reconstruirii lui și în jurul lucrurilor descoperite sub el. Iar asta simbolizează, din multe puncte de vedere, felul în care au explorat, cu propria minte, acei dintâi masoni. Cred că ăsta e motivul.

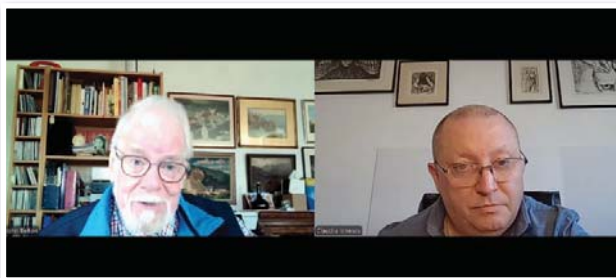
E interesant că ai scris cartea împreună cu un frate francez, Roger Dachez. Ce v-a făcut să colaborați?

Sincer, faptul că eu nu știam prea multe despre Franța! Sunt englez, așa că în copilăria mama m-a învățat istoria Angliei și nimic despre istoria Franței. Când am devenit Mason, la fel, era interzis chiar și numai să-ți treacă prin minte să te gândești la Marele Orient al Franței. Așadar, nu aveam cunoștințe prea bune. Câte ceva mai știam, dar însă nu prea mult! Cred că mi-a devenit limpede că în ultimii o sută de ani cercetările despre dezvoltarea inițială a Gradelor Superioare au fost destul de precare, repetitive și nu răspundeau nici unei întrebări. Și era clar că o parte dintre răspunsuri se aflau în Franța. De asta am avut nevoie de cineva ca Roger Dachez. Am putut comunica în engleză sau franceză, iar el stăpânește foarte bine ce l-a învățat mama lui despre Franța și, probabil, ce l-a învățat nașul lui despre francmasoneria franceză. Ne-am gândit că în mod cert mai există lucruri de aflat, dar nu știam unde să le găsim și nici ce am fi putut găsi. Însă, dacă era să le găsim și să avem o poveste bună, era nevoie de amândoi. Am petrecut patru ani de viață făcând asta. Patru ani! Asta înseamnă 5% din viața noastră de până acum! După orice standarde, e un proiect mare. Dar ne-am înhămat la el. Nu știam pe atunci că o să fie atât de mare. În Scoția există o emisiune numită „Grand Designs”, în care oamenii își construiesc case foarte mari, încep cu o idee mică, dar apoi ea crește mult, devine foarte costisitoare și le mănâncă tot timpul. Proiectul nostru a fost ceva de genul ăsta! Dar a fost pitant.

It was the Third Degree and the publication of *Masonry Dissected* – and suddenly in 1730 it was very popular with edition after edition and in it, for the first time, everyone could see that Hiram was slain and the Word was lost. What better invitation is there to a Freemason than to try and find the Word that was lost? And in that we start to get stories about rebuilding the Temple and about people digging around with spades and picks in the rubble and finding stones they can lift and vaults they that they can go into. Things were found in the vaults, under the pillars, so whichever way you turn the story revolves around the Temple of Solomon, its destruction, its rebuilding and what is found underneath it. And that, in many ways, is symbolic of the exploration that the minds of those early Masons took. I think that's the reason really.

You know, it was interesting to see that the book was co-authored with a French Brother, Roger Dachez. What was it that made the two of you decide to get together?

It was actually my ignorance about France! I'm English so when I grew up what my mother taught me was the history of England – she didn't teach me the history of France. When I became a Mason, equally well, it was forbidden really to consider even thinking about the Grand Orient of France, so my knowledge was not particularly good. I had a bit, yes, but not much! I think what became clear to me was that in the last century the research on the early development of the Higher Degrees was poor, repetitive and didn't answer any of the questions. And it's quite clear that some of those answers would be in France. This is why I needed someone like Roger Dachez. We could communicate in English or French and he had a very good grasp of what his mother taught him about France and what his proposer into Freemasonry, presumably, taught him about French Freemasonry. We thought that there had to be something more to be found, but we didn't know where we could find it, we didn't know what it would be that we could find. But if we were going to find it and make a good story, it needed the two of us. We spent we spent four years of our life doing this. Four years! That's 5% of our total lives so far! That makes it a big project by anyone's standards. And so that that's what we embarked upon. We didn't know it was going to be that big. Here we have a TV programme called “Grand Designs”, where people want to build themselves very big houses and they start with a little idea and it gets very big, very expensive, and consumes all their time. This project was like that! But it was exciting.

Pentru carte a fost nevoie să vă documentați și în mod holistic, și în mod criminalistic. Ne poți explica, te rog, de ce anume și ce ați sperat să obțineți astfel?

Nu știam ce o să găsim, motiv pentru care ne-am gândit că în ultimii o sută de ani cercetătorii n-au reușit să găsească răspunsuri mulțumitoare. Prin urmare, trebuia să privim mai larg, nu să ne concentrăm doar pe Anglia, doar pe Insulele Britanice, ci pe Anglia, Irlanda, Scoția, Franța, chiar destul de mult pe Germania și Olanda, ca să vedem ce e de descoperit. Și chiar am descoperit multe. Ne-am dat seama și că povestea n-o să ne fie servită pe tavă, ci că trebuie să o căutăm. Îți imaginezi o scenă a crimei, cum polițiștii caută indicii prin pădure – un șir de polițiști care umblă printre copaci cu bețe, împungând ici și acolo ca să vadă ce descoperă – exact asta am făcut și noi cu dovezile tipărite! Asta e partea de criminalistică. Am avut o viziune largă și profundă. Pesemne am fost nebuni chiar și numai să credem că o să reușim, dar asta e, asta ne-am propus să facem – o anchetă holistică și criminalistică.

Care sunt principalele lucruri pe care le-ați descoperit?

În multe cazuri nu am descoperit propriu-zis ceva, dar am înțeles relevanța și importanța informațiilor mai mici. Dar cred că dacă te uiți chiar pe copertă – exact, iată, *Exploring the Vault* – vezi că imaginea este de prin anul 1490. Este o xilografură a Templului lui Solomon. Ne-am gândit că ar merita să urmărim diverse persoane din Loja franceză Union nr. 98, cum a ajuns să se cheme, persoane precum John Coustos și Philip de la Tierce, care au fost membri ai acestei Loji și care, rând pe rând, au plecat în lume. Un bucătar celebru a plecat în Olanda, un bijutier a plecat în Franța și Portugalia, iar un diplomat – de fapt, doi diplomați – s-au dus la Frankfurt, iar un artist scenograf la Berlin. Cu toții erau profesioniști și cu toții au dus Francmasoneria în Europa. În mare măsură era vorba despre masoneria albastră, dar nu numai – gradele scoțiene a fost duse de la Londra la Berlin. Nu știm exact cum au decurs lucrurile, pe alocuri suntem nevoiți să ghicim puțin, dar această Lojă pare să fi fost unită într-un singur scop, acela de a răspândi Francmasoneria prin Europa. Și alții au identificat și cercetat persoane individuale, dar noi i-am pus pe toți laolaltă și apoi, dintr-odată, a apărut o imagine pe care n-o mai văzuse nimeni și am descoperit multe alte lucruri.

Dacă ne uităm la Francmasonerie, *Masonry Dissected* este, de fapt, numai despre întrebări și răspunsuri. Candidatul obține gradul, este adus înapoi,

Your research for the book needed to be both holistic and forensic. Please, can you explain why and what you hope to achieve doing this?

Well we didn't know what we were going to find and that's why we thought that past researchers over the previous century had failed to find any really good answers. So we needed to look more broadly, we didn't look just at England, we didn't just look at the British Isles, we looked – quite frankly, at England, Ireland, Scotland, France, and we also looked quite a lot at Germany and the Netherlands, just to see what there was to find. And we found a lot. The other thing is we realized that the story is not going to be handed to you on a plate, you'll have to look for it. So you imagine these scenes, like a murder scene and the police are looking through a woodland for clues. There's a line of policemen and they're going through the wood with sticks, poking away to see what they can find – that's exactly what we did with the printed evidence we found! So that's the forensic bit of it. We looked wide and we looked in depth. We must have been insane to even think we could do it, but there we are, that's what we set out to do – holistic and forensic.

What are the main discoveries you made?

Very often we didn't necessarily discover something, but we saw the relevance and the importance of smaller facts. But I think if you look just inside the cover of the book – there you are, *Exploring the Vault* – the image on the cover is from around 1490. It's a wood carving of the Temple of Solomon. So we thought we should follow various people of the Union French lodge No. 98 as it came to be called. People like John Coustos and Philip de la Tierce they were all members of this Lodge and one by one they went out. There was a celebrity chef went to the Netherlands, a jeweler who went to France and Portugal and a diplomat – well, two diplomats – went to Frankfurt, and a man who was an artist who did stage scenery went to Berlin. They were all professionals, and they all took Freemasonry out into Europe. Mostly it was the Craft Degrees, but not only the Craft Degrees. The Ecossais Degree went out from London to Berlin. We don't know quite exactly what went, we have to guess at that a little bit, but this one Lodge seemed to be united in a purpose, a purpose to spread Freemasonry through Europe. Other people had spotted and researched individual people, but we put them all together and then suddenly a picture appeared that no one had seen and we discovered many other things.

iar explicațiile îi sunt date sub o formă de catehism, într-un model „întrebări și răspunsuri”. Dar lucrurile erau mai mult de atât. Am descoperit că în 1735 au început explicații despre etica și moralitatea Francmasoneriei și despre angajamentul de după inițiere. Se vorbește despre datoriile față de Dumnezeu, față de aproape și față de tine însuși. Explicațiile acestea încă există în ritualurile englez și scoțian de astăzi, dar cred că și în ritualuri din alte zone. Textul fusese observat și înainte, dar nimeni nu-și dăduse seama că era prima parte din ritual menită să-l învețe pe candidat chiar la momentul inițierii care sunt morala și etica Francmasoneriei. E o inițiativă dusă mai departe de Ramsay în al său *Discours*, dar și de către de la Tierce în adăugirile la Constituția lui Anderson, făcute în Frankfurt pe Main. Erau discutate lucrurile acestea, dar și altele, iar dacă citești cartea îți sar în ochi unul după altul.

Mi-ai spus că unul dintre obiectivele celei mai recente cărți scrise de tine este să deschidă mintea cititorului către noi posibilități de cercetare, că nu e doar o carte din care să citezi, pentru că o ai pe birou. Te rog să detaliezi.

Ne-am înhămat la un proiect foarte mare și, așa cum știe oricine s-a înhămat la așa ceva, ajungi să mai găsești o informație ici și alta dincolo, apoi le pui cap la cap și cam așa se desfășoară tot procesul. Ce am reușit să facem e să găsim câteva informații. De exemplu, acum știm că *Discours de Ramsay* din 1736-1737 se găsea în format tipărit în 1738 într-o versiune mult modificată. Știm că nu Ramsay l-a modificat, ci altcineva, un tip pe nume Philip Uriot. Am studiat și ritualul de inițiere a venerabilului și putem explica multe acum despre acesta.

În privința gradului de Cavaler al Sf. Andrei, care a mers alături de Gradele Ritului Scoțian din Berlin, putem spune că știm cine a scris cuvintele, exact ziua în care le-a prezentat Lojii Union din Berlin, data când au făcut repetiția ceremonialului și data când au desfășurat de-adevăratelea ritualul, la ținuta din ziua Sf. Andrei. Când am descoperit asta mi-am dat brusc seama că altcineva studiase un document de la o dată ulterioară și descoperise amendamentul în care ritualul nu presupune trei atingeri cu sabia pe spate, ci cinci, iar din celelalte formule este limpede că au fost inspirate de Ramsay. Deci vezi cum curgeau ideile prin Europa. E năucitor, dar câteodată am putut identifica evenimente până în ziua exactă în care s-au petrecut, chiar dacă acum 300 de ani. N-ai crede că genul ăsta de informații sunt disponibile, dar trebuie să cercetezi și să citești – și, da, e greu pentru ochi și pentru tipar.

Am descoperit că e nevoie să studiezi ediții diferite ale aceleiași lucrări. În Franța, în 1744, exista o colecție numită *Catechisme des Francs-Maçons*, iar

If you look at Freemasonry, *Masonry Dissected* is only really about the questions and answers. The candidate gets the degree and he's brought back in and the explanation is given to him in a catechism, in a “question and answer”. But there was more than this. We discovered a 1735 start at explaining what the ethics and morality of Freemasonry were, and the charge after initiation. It deals with the duties you owe to God, your neighbour, and yourself. That is still in the English and Scottish Ritual today and I believe it's in the Ritual of other places as well. People had noticed, it but no one had realized that this was the first bit of ritual that aimed to teach the candidate upon his initiation what the morals and ethics of Freemasonry were. It's something that was carried on by Ramsay in his *Discours*, carried on by de la Tierce in his expansion on Anderson's Constitution in Frankfurt sur Main. People were exploring this, but they were exploring other things as well and if you read through the book they crop up one after the other.

You told me that one of the purposes of your latest book is to open the mind of the reader to new possibilities for research, one not just to quote that the book is on their desk. Please comment

We started on a very big project and as anyone goes through such a project you pick up on a fact here and a fact there, and then you put two facts together, and the process develops rather in that sort of way. What we could do is we found one or two. We for example we can tell you now that the *Discours de Ramsay* of 1736-1737 was in print in 1738 in a much altered form. We can tell you it wasn't Ramsay who altered it, it was someone else, a guy called Philip Uriot. We've looked at the passing of the Chair Degree and we can explain a lot more about that.

In terms of a single degree, that of the Chevaliers de Saint André that went with the Berlin Ecossais Degrees, we can tell you who wrote the words, and the very day he announced them to the Union Lodge in Berlin, then give you the date when they did a practice and the date when they did it for real at the next St Andrews day installation. And having found that suddenly I realized that someone else had looked at a later document and found the amendment in which the form is not three taps of the sword on the back, but five, and there are clear indications from the other words that they'd been influenced by Ramsay. So you can see how the ideas were flowing through Europe. It blows your mind, but sometimes we could do it to the day, of an event almost 300 years ago. You wouldn't think there would be that information available, but you have to look and you have to read and it's tough on the eyes and hard on the printing.

apoi versiunea ulterioară, *Les Nouvelles Catechisme*, din 1749, ambele scrise de Leonard Gabanon. Când se ajungea la gradul al treilea conținea o imagine cu un sicriu, iar în partea opusă a imaginii apărea cuvântul „Iehova”. Apoi Gabanon a realizat o a treia ediție, o avem și pe aceea – are aceeași imagine cu sicriul la gradul al treilea, doar că de astă dată cuvântul nu mai este „Iehova”, ci MB (MacBenah). Și scrie că „Iehova” nu mai este cuvântul pentru gradul al treilea, ci doar numele lui Dumnezeu și atât. Asta e punctul în care putem spune că „Iehova” a devenit parola Scoțiană și e motivul pentru care, într-o oarecare măsură, a dispărut din gradul al treilea. Dar insiști și insiști, explorezi în continuare și găsești în continuare lucruri. Ce nu am reușit a fost să descoperim toate indiciile astfel încât să putem lega toate lucrurile între ele. Am reușit să stabilim poate trei-patru legături, iar restul e pe seama altora, pentru că mai sunt destule documente pe care să le iei la întrebări. Așadar, încercăm să-i facem pe oameni să gândească într-un mod diferit. Vechiul obicei de a tipări volume groase pline de ritualuri nu mai funcționează, pentru că nu obții decât un ditamai raftul cu volume groase pline de ritualuri. Când te uiți la prima versiune, apoi la a doua, apoi la a treia, să vezi cum se schimbă în timp, abia atunci începi să vezi diferențele. Și, din nou, asta e o abordare criminalistică – ești atent la detalii. Dacă noi am găsit lucruri, suntem convinși că există lucruri inedite pe care le pot găsi și alții.

Unul dintre capitolele din cartea voastră este despre litera G și Fiul Văduvei. Te rog să le explici spectatorilor și cititorilor noștri câte ceva despre acest subiect.

Da. În Anglia au vrut să scape de acest aspect – nu le plac femeile, sau cel puțin nu le plăceau, așa că Ruth a dispărut din ritualul masonic englez, Regina din Saba a dispărut și ea din ritualul masonic, la fel și soția sau (în funcție de unde citești) mama lui Hiram, cel care a fost ucis. Însă ea rămâne în Statele Unite și în Europa, lumea spune „Doamne, Dumnezeul meu, Dumnezeule” – și își lasă mâinile jos – „chiar nu e nici un ajutor pentru Fiul Văduvei?” Am reușit să descoperim câte ceva despre asta și e o poveste fascinantă. Avem un capitol întreg și urmărim firul istoriei până chiar în momentul de după ce l-au ucis pe Hiram. În 1760, Anglia se concentra pe pedepsire, pe uciderea celor vinovați. Însă în alte locuri nu era așa. Mai e un text, numit *Ecossais Maître Angloise*, care pesemne ar fi ajuns din Anglia, prin intermediul prizonierilor de război francezi, până în Franța, care povestește cum după ce Hiram a fost ucis, Solomon i-a dat soției lui Hiram satul Gaboan ca să trăiască în el, iar ea a hotărât să se îngrijească de Masoni. Așadar, „chiar nu e nici un ajutor pentru

We discovered that you needed to look at different editions of the same work. There was a series in France in 1744 called the *Catechisme des Francs-Maçons* and then the later version *Les Nouvelles Catechisme* of 1749. Both by Leonard Gabanon and when it came to the Third Degree it had a picture of a coffin, and across the coffin was the word “Jehova”. And then he did a third edition and we've got that – it's got the same picture of the coffin of the Third Degree, only this time it's not “Jehovah”, it uses (MB MacBenah). And there is a statement that the word “Jehovah” is not the word anymore of the Third Degree, it is simply the name of God and that's all. That's the point at which we can tell you that “Jehovah” became the Ecossais password and that's why it partly vanishes from the Third Degree. But you keep on you keep on going, you keep on exploring, and you will keep on finding. What we couldn't do, we didn't find all the clues to connect all the things. We connected maybe three or four things and the rest is left to other people, because there are plenty more documents to go at. So we're trying to teach people to think in a different way. The old habit of merely printing big volumes full of rituals doesn't work, because you just get a shelf of big thick books full of rituals. It's only when you start to look at version one, version two, version three, look at how it changes over time that you start to see differences. And, again, this is the sort of the forensic approach looking at the detail. If we found things we're sure that there are more things that other people can find as well.

One of the chapters of your book is about the letter G and the Widow's son. Please explain to our audience and readers about this topic.

Yes. In England they wanted to get rid of that – they don't like women, or they didn't; so Ruth has vanished from English Masonic ritual, the Queen of Sheba has vanished from Masonic Ritual, and so has the wife or (it depends where you look) the mother of Hiram, the one who was slain, vanished. But it still remains in the United States and in Europe, people speak “Oh, Lord, my God, oh, Lord, my God” – and they bring their hands down – “is there no help for the Widow's son?” And we managed to dig out a bit about that and it makes a fascinating story. With this whole chapter we follow it right the way through to what they did after Hiram was killed. England in 1760 went for retribution, it went for the killing of the guilty. But in other places it wasn't like that it. And there was one called the *Ecossais Maître Angloise* which is supposed to have come from England, through French prisoners of war, into France and it tells the story about how after Hiram was killed Solomon gave a village called Gaboan to Hiram's wife to live in and she decided she was going to care for the

Fiul Văduvei?” – se pare că Văduva e cea care i-a ajutat pe masoni, iar cititorii o să înceapă să înțeleagă de unde vine povestea. Așadar, după gradul al treilea există istorii diferite, despre pedeapsă sau despre vindecare, toate absolut fascinante.

Dacă mergi la Capela Rosslyn – am fost acolo de curând și am avut șansa să ascult o prelegere, am adunat în biserică pe toată lumea care se afla acolo –, iar la sfârșit vorbitorul a luat o lanternă și a luminat unul dintre colțurile de sus, din partea din spate a capelei, și ne-a spus „Acolo e chipul Maestrului care a plecat în străinătate și l-a lăsat pe Ucenic să cioplească stâlpul pe care îl vedeți în capătul celălalt al capelei.” Apoi a îndreptat lanterna în partea cealaltă și a zis „Iar acolo este Ucenicul, cel care a fost ucis după ce s-a întors Maestrul, iar lângă el este mama lui.” Interesant! În perioada sculptării și construirii Capelei Rosslyn apare aceeași poveste ca în Francmasonerie câteva secole mai târziu. Ar putea fi o pură întâmplare, nu știu, dar se pot descoperi lucruri palpitate, iar acesta, de exemplu, e unul dintre ele. Claudiu, tu știi asta, pentru că am fost împreună, am mers la Preceptoratul Torphichen (construit în 1140), lângă Edinburgh, care a fost sediul Cavalerilor Ioaniți. (<https://www.masonicforum.ro/ro/no-63-ro/landmark-in-scotland-preceptoratul-torphichen-construit-in-1140/>)

De fapt, Cavalerii au ajuns acolo cu mult timp înainte, prin secolele XII-XIII, când au fost alungați din Orientul Mijlociu și și-au făcut un loc al lor. Însă pe vremea Templierilor Masoni s-a stârnit mult interes în legătură cu Cavalerii Templieri. În presă au apărut tot felul de articole despre Cavalerii Templieri. Capela Rosslyn – nu știu! Despre multe dintre povești, mituri, legende mi se pare că ne putem da seama că sunt foarte vechi. Dacă ne uităm la vechile îndatoriri vedem că și ele sunt vechi. Cum se leagă între ele, asta nu știu, dar când mergi într-un loc precum Capela Rosslyn ajungi să-ți pui multe întrebări. E interesant când stai să te uiți cum s-au conturat diversele grade. Am ajuns să rescriu istoria Masoneriei irlandeze, pentru că ei nu prea s-au împăcat niciodată cu faptul că la sfârșitul anilor 1760-începutul anilor 1770 era acolo o Mare Comanderie a Cavalerilor Templieri, apoi în 1779 a avut loc o ruptură, când o altă grupare a primit un act de înființare din partea Lojii Mamă Kilwinning din Scoția – urmau să devină Loja Kilwinning a Marilor Cavaleri Templieri ai Irlandei și să lucreze în Irlanda. Dacă ne uităm la un document anume, Ahiman Rezon din 1790 (Cartea constituțiilor), acesta enumeră toți ofițerii Marii Loji, apoi ofițerii ambelor Comandieri ale Cavalerilor Templieri. Nu se recunoaște nicăieri în mod deschis, dar s-a întâmplat ca Marea Comanderie de Kilwinning să aibă gradul Cavaler de Rozacruce și ca Marele lor Maestru să fie în același timp Marele Maestru Mason

Masons. So “is there no help for the Widow's son?” – it was the Widow who gave help to Masons and you'll start to see where that story comes from. So there are different tales after the Third Degree, of retribution, or of healing, and it's absolutely fascinating.

If you go to Rosslyn Chapel – I did recently and was given a lecture, because we filled the church with everyone who was there – and at the end the speaker got his flashlight and he pointed it up at one of the top corners of the back of the chapel and he said “There is the face of the Master who went abroad and left The Apprentice to carve the pillar that you can see at the other end of the chapel.” And then he pointed his torch across to the other side and he said “And that is The Apprentice, the one who got killed afterwards when the Master came back and next to him is his mother.” And – interesting! – almost the same story is appearing at the time of the carving and the building of Rosslyn Chapel as comes up in Freemasonry several centuries later. It might be pure chance, I don't know, but there are exciting things to be found, and that, for example, is one of them. Claudiu, you know, because we've been together, we went to the Torphichen Preceptory (built in 1140), it's near Edinburgh, which was the home of the Knights of St John. (<https://www.masonicforum.ro/no-63/landmark-in-scotland-torphichen-preceptory-built-in-1140/>)

The Knights, in reality, were there a long time before, so in the 1100s-1200s, when they got thrown out of the Middle East and they clung on. But around the time of the Masonic Templars there was a lot of interest in the Knights Templars in society. So you look at newspapers, and newspapers were publishing articles about the Knights Templar. So, Rosslyn Chapel – I don't know! A lot of these stories, myths, legends I think we can see are very old. If you look at the old charge you can see that they're old. How they're connected together, I don't know, but going to a place like Rosslyn Chapel makes you ask a lot of questions. It's interesting when you look at all the different Degrees and how they all came together. I ended up rewriting Irish Masonic history because they never quite came to terms with the fact that there was an early Grand Encampment that was going late 1760s-early 1770s and then there was a split in 1779, when another group got a warrant from Mother Kilwinning in Scotland and it was to be the High Knights Templar of Ireland Kilwinning Lodge, and to work this in Ireland. If you look at one particular, the 1790 Ahiman Rezon (Book of Constitutions), it lists all the officers of the Grand Lodge, then it lists the officers of both of the Knights Templar Encampments. Now, it's never been openly acknowledged as that and it happened that the Kilwinning Grand Encampment

al Marii Loji a Irlandei. Existau și alte grade. Am descoperit că două Comanderii se aflau în competiție directă și cred că ele au fost în spatele diferitelor grade, cum ar fi Cavaler al Spadei, Cavaler al Orientului – acum a fost adăugat și Cavalerul Orientului și Occidentului. Aceste grade au fost incluse și acolo și erau diferite. Așadar, cred că mai sunt multe lucruri de descoperit și cred că noi am descoperit limpede că forma gradului Cavaler de Rozacruce care a ajuns în Anglia a fost preluată de o lojă irlandeză și este versiunea specifică a Marii Comanderii de Kilwinning. Joseph Wages a găsit un exemplar într-un set de ritualuri ale lui Dunckerley la – îți vine sau nu să crezi – o bibliotecă masonică din Suedia, în versiune engleză! Pot să fac legătura între lucrul ăsta, un ritual pentru Cavalerii de Rozacruce găsit de profesorul Jan Snoek și ritualul de astăzi al Cavalerilor Masoni irlandezi. Există un fir roșu care trece prin toate aceste elemente. Atunci când am scris capitolele despre Arcul Regal și Cavalerii Templieri, primul este despre Arcul Regal în Irlanda. Mulți Masoni care voiau să devină Cavaleri Templieri trebuiau să obțină mai întâi gradul Arcului Regal – și nu puteau. Arcul Regal a presupus o simplă hotărâre, au spus „Noi suntem / avem Arcul Regal”, l-au făcut parte din Marea Comanderie în mod formal și au comunicat acest lucru pentru ca lumea să participe la întâlnirile lor. Însă era valabil pentru ambele părți în același timp. Ambele organizau un mare festin de praznicul Sfântului Ioan, voiau să atragă oameni. Am descoperit 70 de astfel de anunțuri, deci nu a fost ceva care s-a întâmplat o singură dată. Acum, irlandezii încep să se împace cu ideea. Următorul capitol este despre sosirea Cavalerilor Templieri în Irlanda și despre cum s-au străduit să-și impună influența, apoi vorbesc și despre cum aceasta s-a transferat în Scoția și abia în cele din urmă a ajuns în Anglia. Lucrurile acestea, chiar dacă e posibil ca unele să fi început în Anglia, s-au impus foarte greu din pricina controlului pe care a încercat să-l exercite Marea Lojă a Angliei. În Irlanda, Lojile lucrau orice voiau. Marii Loji nu-i convenea, dar nu putea să le oprească. În Anglia puteau să oprească acest fenomen și chiar l-au oprit, astfel că răspândirea lui în Anglia a fost mai grea și dificilă. Mai sunt multe de descoperit, dar nu ne-am bazat pe ritualuri; e drept, am folosit ritualurile și ocazional sunt utile, dar ele în sine nu rezolvă problema – trebuie să le pui într-un context, într-un moment de timp, un spațiu, printre niște oameni și e extraordinar câte coordonate istorice despre timp și persoane există încă. Tratăm destul de mult ce se întâmpla în Frankfurt, bună parte s-a petrecut în anii 1740 și a avut legătură cu încoronarea lui Carol al VII-lea, marele monarh al Europei. Așadar, încă de la început am ales o perspectivă diferită, aceea de a „scotoci peste tot”,

had the Knight Red Cross and that their Grand Master was also the Grand Master Mason of the Grand Lodge of Ireland at the same time. There were various other Degrees, and I've discovered that the two Encampments competed with each other and I think there were behind the various other Degrees, like the Knight of the Sword, Knight of the East – now it's added in Knight of the East and West. They were also included as part of that and they were different. So I think there's a lot more to be discovered and I think we've made the clear discovery that the form of Knight Red Cross that mainly went to England was taken by an Irish Lodge and is the particular version of the Kilwinning Grand Encampment. Joseph Wages found a copy in a set of Dunckerley rituals, believe it or not, in one of the Masonic libraries in Sweden, in an English transcript! So I can put that together with a Knight Red Cross ritual that Professor Jan Snoek found and today's Irish Knight Masons ritual. There is a common thread that runs through all of them. So you start to see when I write the chapters on Royal Arch and Knights Templar, the first one is the Royal Arch in Ireland and then it was because lots of Masons wanted to become Knights Templar they had to get the Royal Arch Degree first; and they couldn't. The Royal Arch took a simple decision, they said “We're having the Royal Arch”, they made it part of their early Grand Encampment in a formal way and they competed in the press for people to go along to their meetings. But both parts, at the same time, and each of them had a big Feast every St John's day and they wanted to attract people. I found 70 advertisements by them, so it wasn't just on one occasion. So the Irish are coming to terms with this. Then the following chapter is the arrival of the Knights Templar in Ireland and how they competed, and then I go on also to look at how it transferred to Scotland and finally, and only finally, it got into England. These things, while some of them might have started in England, the control that the Grand Lodge of England tried to exert made it very difficult for them to succeed. In Ireland, Lodges worked whatever they wanted to work. Grand Lodge didn't like it, but they couldn't stop it; in England they could stop it and they did, so it made the progress in England harder and more difficult. There's a lot more to be discovered but we didn't rely upon rituals; we did use rituals and they are useful on occasion, but they don't, of themselves solve the problem – you have to put the context around them, the time, the place, and the people and it's amazing how much information on time and people is still available. We deal quite a lot with what was going on in Frankfurt and a lot of it was in the early 1740s and it was all to do with the coronation of Charles VII, the big monarch of Europe.

așa cum ni se spune că au făcut cei care au reparat Templul, și să căutăm lucruri noi, curățându-le de praful așternut peste timp, și credem că le putem oferi cititorilor o modalitate nouă de a aborda problemele, de a face descoperiri noi și de a începe să pună cap la cap niște lucruri de bun-simț, dar și de a ajunge la povești care sunt diferite. Asta am făcut noi, și a fost o muncă de patru ani.

Câteva cuvinte, de final, dragul meu frate John?

Aș vrea doar să le urez celor care ne urmăresc pe Roger Dachez și pe mine să exploreze cu bucurie. Și, în calitate de cercetători, trebuie să fim mai preciși – nu e suficient să citezi ce s-a mai citat și înainte. Dacă îl citești pe Fifield Dassigny, care a scris în Irlanda, vezi că a publicat o carte în care studiază sosirea Arcului Regal la Dublin și în care spune că trebuie să fi fost venerabil, apoi fost venerabil, ca să ajungi la acest grad și că frații ar trebui să fie răbdători. E evident că apăruse multă presiune, foarte repede, în jurul anului 1744, lumea voia să obțină Gradul Arcului Regal. Printre oameni e această dorință, de a avea încă un Grad! Când am studiat primul Ahiman Rezon al lui Lawrence Dermott, din 1756, am văzut că vorbește acolo despre Arcul Regal pentru că l-a făcut parte din „strategia lui de marketing”, dacă-mi permiți expresia, și spunea că reprezintă „inima, rădăcina și esența Francmasoneriei” – cred că asta e ordinea corectă. Astfel de lucruri sunt citate – DAR cercetătorii au fost prea delăsători să citească până la capătul paragrafului, pentru că acolo, chiar în 1756 – și să nu uităm că Anticii au început la Londra abia în 1751, așadar în cinci ani obținuse o poziție care îi impunea să precizeze la sfârșitul acestui paragraf pe care nimeni nu pare să-l fi citit până la capăt: „Trebuie să le reamintesc celor care citesc textul de față că Arcul Regal este un grad pentru cei care au fost inițiați maeștri venerabili și nu pot să nu citez declarația din 1744 a lui Fifield Dassigny”, iar apoi repetă exact cuvintele acelea. Așadar știm că Lawrence Dermott a fost în Anglia, că Arcul Regal era popular și că multă lume și-l dorea, însă singurul lucru pe care l-am putut găsi care îi susține afirmația este faptul că Dassigny o spune și el – nimeni altcineva nu mai citise aspectul ăsta! Sute de persoane trebuie să fi luat Constituția din 1756, să fi citit cuvintele, dar să nu-și fi dat seama de ce se afla la capătul paragrafului, pentru că acolo află imediat cum a fost acceptat, îmbrățișat și dorit Arcul Regal în anii 1750 în Anglia. Dar e nevoie de lecturi și le doresc tuturor lecturi plăcute!

Mulțumesc foarte mult, John!

E plăcerea mea.

So we've started round the beginnings of a new way of looking at it, of “ferreting around” as we're told the people did when they were repairing the Temple and looking for things, by scraping away and we think we are able to offer people a new way of looking at the problems and making new discoveries and starting to put together some common sense, and getting stories that are different. That's what we've done and it was 4 years' work.

Any final words to add, my dear brother John?

No, except to wish those who follow Roger Dachez and myself happy exploring. And as researchers have to be much more precise; it's no good just quoting what was quoted before. If you read Fifield Dassigny – he's writing in Ireland –, he published a book in which he looks at the arrival of the Royal Arch in Dublin and he says that you must be through the Chair, past the Chair, to get this Degree and that Brothers should be patient and it was obvious that there was a lot of pressure even very quickly, in around 1744, for people to get the Royal Arch degree. There's a hunger amongst human beings to have just one more Degree! When I looked at Lawrence Dermott's first Ahiman Rezon of 1756, he does talk about the Royal Arch because he made it part of his “marketing strategy”, for want of a better word, and he said that it is the “heart, root and marrow of Freemasonry” – I think that's the right order. That is what people quote – BUT they were too idle to read to the bottom of the paragraph, because in the bottom of the paragraph, even in 1756 – and remember that the Antients only started in London in 1751, so in 5 years he'd reached a position where he had to say at the end of this paragraph that no one else seems to have read to the end of: “I have to remind those reading this that the Royal Arch is a degree for those who have passed the Chair and I can do no better than quote Fifield Dassigny in his statement of 1744” and he goes on to repeat precisely that. So we know that Lawrence Dermott went over to England and the Royal Arch was popular and a lot of people wanted it but the only thing he could revert to in order to justify his claim for this is that Dassigny says it – no one else had read that! Hundreds of people must have picked up the 1756 Constitution, read the words and not appreciated what was in the bottom of that paragraph, because it tells you immediately about the way in which the Royal Arch was accepted and welcomed and wanted back in the 1750s in England. So there we are. But you have to read and I wish people happy reading!

Thank you so much, John!

It's my pleasure. ■

Sursa / Source:

https://youtu.be/kVAxmj_WdeI?si=GOsa5Sjp0Bs0b0a-

HOPE OF KURRACHEE Lodge – Installation Ceremony Grand Lodge of Scotland, April 2024

Photo credits:
CLAUDIU IONESCU

GORDON MICHIE | Past Substitute Provincial GM, Prov. GL of Fife and Kinross, GL of Scotland
PM, Lodge **EARL HAIG** No. 1260, Grand Lodge of Scotland
PM, Lodge **HOPE OF KURRACHEE** No. 337, Grand Lodge of Scotland

Eddie Watson – un omagiu (aviatorul nostru fotbalist din Fife)

Eddie Watson – a tribute (our Footballing Flyer from Fife)

În 1996, cu ocazia celei de-a 75-a aniversări a Lojii Earl Haig nr. 1260, m-am apucat să scriu istoria Lojii, iar în timpul cercetărilor un lucru nu-mi dădea pace – faptul că nu am avut nici un Frate care să facă sacrificiul suprem în vreun conflict armat și, bineînțeles, în Al Doilea Război Mondial. Da, de-a lungul timpului mulți Frați s-au înrolat. Eu însumi am fost în Forțele Aeriene Regale între 1988 și 1995. Am presupus pur și simplu că Frații noștri au fost foarte norocoși pentru că și-au încheiat serviciul nevătămați. Din multe puncte de vedere eram bucuros că Loja noastră nu are nevoie de o placă memorială alături de monumentul superb aflat la vest de Elgin's Lodge de la Leven și care îi comemorează pe Frații care și-au dat viața pentru pace.

Așadar, am rămas foarte surprins la sfârșitul verii lui 2012 când Secretarul nostru, Fratele Bob Christie, mi-a redirectionat un e-mail de la un domn pe nume Mark Watson, un subofițer din Armata Canadiană, care se interesa în legătură cu bunicul lui matern.

E-mailul de la Mark mi-a stârnit multe gânduri: trebuie să știm mai multe despre Edwin Watson, trebuie să comemorăm sacrificiul suprem pe care l-a făcut pentru noi toți și trebuie să-i ajutăm familia să afle lucrurile necunoscute despre viața lui.

Din fericire, necunoscutele s-au dovedit să nu fie o sarcină împovărătoare, pentru că Mark, nepotul lui, făcuse munca de teren și a putut să-mi ofere despre bunicul său toate amănuntele, pe care le voi relata în paginile care urmează. Sper ca de aici încolo amintirea Fratelui nostru Edwin Watson, cândva pierdută, să fie păstrată alături de ale Fraților Lojii Earl Haig.

După ce am studiat Registrul Lojii a devenit limpede că Fratele Watson era un Mason foarte nou și tânăr, atât de nou încât nu obținuse încă gradul al treilea. A fost inițiat în 17 ianuarie 1944 și ridicat la gradul al doilea în 26 aprilie 1944.

In the lead up to the 75th Anniversary of Lodge Earl Haig, No 1260, in 1996 I undertook to write the history of the Lodge and during my researches one thing stuck in my mind – that we did not have any Brother who had given the ultimate sacrifice in any of the conflicts and of course World War 2. Yes, we had many brethren throughout the years that had signed up and taken the King or Queen's shilling. I myself served in the Royal Air Force between 1988 and 1995. I just assumed that our brethren were very lucky and had come through their service unscathed. In many ways I was glad that our Lodge did not have the need to have a memorial

plaque to sit alongside the beautiful memorial in the west of Elgin's Lodge at Leven commemorating their brethren that had given their all for peace.

I was therefore very surprised in the late summer of 2012 when our Secretary Bro Bob Christie forwarded to me an email from a Mr Mark Watson a retired Warrant Officer in the Canadian Armed Forces asking about his maternal grandfather.

This email from Mark did very much spark very many thoughts within my mind: we need to know more about Edwin Watson, we must commemorate the ultimate sacrifice he gave for us all and we must help his family fill in the blanks of his life.

Thankfully filling in the blanks was not going to be an onerous task as his grandson Mark had done the leg work and he was able to supply me with chapter and verse on his grandfather which I will recount in these pages and I trust that going forward our once forgotten Brother Edwin Watson and the memory of him will never be forgotten in the memories of the Brethren of Lodge Earl Haig.

After looking back the Roll book of the Lodge it became evident that Bro Watson was a very new and young mason, so new that he had not yet received his 3rd degree. He was initiated on the 17th January 1944 and was passed to the 2nd degree on the 26th April 1944.

Cum nu a mai ajuns la gradul al treilea și, astfel, nu a primit atestarea ca membru al Craftului, nu aveam de la el decât recipisa găsită la sfârșitului carnetului său de zbor. Deși la momentul ultimului zbor era membru al Craftului de mai puțin de 6 luni, nu pot decât să speculez că acceptarea în Măsonerie a fost un lucru important și de impact pentru el, pentru că a simțit că e necesar să păstreze recipisa în carnetul de zbor, poate cel mai important document pe care îl avea asupra lui.

Așadar, cine a fost omul acesta și ce descoperise Mark despre viața bunicului său? Înainte de război, Edwin a fost jucător de fotbal profesionist, jucând ca vârf central sau mijlocas lateral.

Edwin s-a născut la Pittenweem, în pitoreasca localitate East Neuk din regiunea Regatului Fife, în 28 mai 1914 și a jucat inițial la Crossgates Primrose și mai multe echipe locale, după cum veți vedea mai încolo în articol, apoi s-a mutat la Partick Thistle în sezonul 1936-37. A marcat pentru Partick șase goluri în paisprezece meciuri, apoi a semnat cu Huddersfield Town în ianuarie 1938.

După un an ca rezervă, Edwin a plecat de la Huddersfield Town în aprilie 1939 la Bradford Park Avenue, dar a jucat o singură dată pentru ei în Divizia B, înscriind într-un egal 2-2 la Millwall în 2 septembrie 1939. Din nefericire, Al Doilea Război Mondial a început a doua zi, așa că rezultatul meciului – la fel ca al tuturor celorlalte din sezonul respectiv – a fost invalidat.

A jucat de încă trei ori pentru Avenue în competițiile regionale temporare organizate în perioada 1939-1940. A jucat și în mai multe partide amicale.

Cariera de fotbalist l-a purtat pe Edwin departe de comunitatea de pescari în care s-a născut și cea de mineri din Levenmouth unde a copilărit, iar cariera lui promițătoare a fost retezată de izbucnirea Războiului.

Datorită carierei strălucite în topul ligilor engleze dinaintea începerii Războiului, familia a putut afla mai ușor informații despre viața lui, iar câteva dintre realizările din timpul Războiului i-au fost relatate într-un ziar local. Din nefericire, la momentul scrierii textului de față, nu știm despre care ziar e vorba, însă mai jos veți găsi articolul așa cum a fost publicat, alături de un portret al lui Edwin, dar și de o fotografie cu el ieșind pe ceea ce nu putem presupune că ar fi decât terenul celor de la Huddersfield Town.

Un fotbalist atacă un submarin german – sprint de la bucătăria de bord la tunuri (ziar necunoscut)

În drum spre casă după o lungă expediție de patrulare, echipajul aeronavei Sunderland „W” de la „William” al unei escadrile de coastă a RAF se pregătea de o masă caldă.

As he never received his 3rd degree and therefore never received his certification of being a member of the Craft all he had was his receipt that lay in the back of his log book. Although he was a member of the Craft for less than 6 months at the time of his last flight, I can only speculate that his admittance into the Craft must have been important to him and made an impact as he felt the importance of his receipt to keep it with his flying log book, which arguably was his most important document in his possession.

So what of the man and what had his grandson Mark uncovered about his grandfathers life? Prior to the war Edwin was a professional footballer and played as either a centre forward or inside left.

Edwin was born in Pittenweem in the picturesque East Neuk of the Kingdom of Fife on the 28th May 1914 and originally played for Crossgates Primrose and a variety of other local teams as you will read later in this article before joining Partick Thistle in season 1936/37. He scored six goals in 14 matches for Partick and then signed for Huddersfield Town in January 1938.

After a further year in the reserves Edwin left Huddersfield Town in April 1939 to join Bradford Park Avenue but played just once for them in the Second Division scoring in a 2-2 draw at Millwall on the 2nd September 1939. Unfortunately World War 2 was declared the following day and so the game, like all others played thus far that season, was declared void.

He played a further three times for Avenue in the temporary regional competitions set up during the 1939/1940. Edwin also played in a number of friendly matches.

Edwin's footballing career took him a long way away from the fishing community of his birth and the mining communities of Levenmouth where he grew up and this promising career was only cut short by the onset of War.

Due to Edwin's footballing career in the top flight of the English leagues prior to the start of the war this has afforded more information to be available to the family and some of his exploits during the war were recorded in a local paper. Unfortunately at the time of writing this we do not know which paper that this was published but the following is the article as published which had a head shot of Edwin and also a photo of him walking out onto the field and we can only assume it is Huddersfield Town's ground.

Footballer Attacks U-Boat – Dash from Galley to Guns (unknown newspaper)

Homeward bound at the end of a long patrol, the crew of Sunderland “w” for William of an RAF Coastal Command Squadron were ready for a hot meal.

La aragazul bucătăriei de bord, sergentul major Edwin Watson, fost jucător la Partick Thistle și fotbalist din East Fife, desfășura partea domestică din serviciul său triplu: Watson este bucătar, mecanic și ocupă pozițiile de tragere din avion. În tigaie sfârâia șunculița, iar ouăle așteptau să fie gătite.

Dintr-odată, țiuitul alarmei a răsunat puternic deasupra zumzetului motoarelor, chemând echipajul „la posturi de luptă”.

În câteva clipe Watson a stins focul aragazului, a străbătut în fugă compartimentul pentru bombe și, după ce a deschis ușile de lansare și a verificat mecanismul, a ocupat poziția la una dintre mitraliere și a tras o rafală în turnul de comandă al submarinului german. Rezultatul a fost atât de bun încât cele câteva lovituri trase spre Sunderland la începutul incidentului și-au ratat cu mult ținta.

Singura victimă a fost un ou. „L-am lăsat din mână așa de repede”, a declarat Watson, „încât s-a rostogolit pe podeaua bucătăriei și, mai rău, am mai și călcat în el. În șase ani de fotbal n-am simțit un asemenea fior cum mi-a dat submarinul acela”, a comentat el mai târziu. „Poate din cauză că a durat atât de mult până să fiu implicat în acțiune. Știți, am realizat un tur în apele de lângă coasta de vest a Africii fără să văd măcar vreun periscop, iar din turul acesta trecuseră abia câteva ore.”

„Când am ajuns la mitralieră, Jerry, având vizibilitate, mi-a spus să aștept să ajungem în raza de acțiune a mitralierei, apoi am tras înspre ei. Sergentul de zbor care se afla la mitralierele din botul avionului a sportat confuzia în turnul de comandă, iar când am trecut peste submarin, tunurile sale erau fără oameni, iar marinarii puteau fi văzuți ascunzându-se în timp ce încercau să se protejeze de proiectilele și gloanțele noastre”.

Sergentul Watson locuiește la Methil. Timp de șase ani, până când Războiul i-a întrerupt cariera, a jucat fotbal la cel mai înalt nivel pentru Partick Thistle, Huddersfield Town și Bradford. Când a izbucnit războiul, s-a întors la Fife ca să lucreze, jucând în același timp pentru East Fife. Are un frate înrolat în Armata a 8-a.

Edwin Watson (mijlocăș lateral, 1,75 m, 70 de kilograme) are mai puțină experiență în campionatul englez decât oricare alt finalist, dar s-a preferat aducerea lui în teren în locul unor jucători mai bine cunoscuți. Este adaptabil, rapid, profită de orice ocazie, dar este capabil și să și le creeze singur. Este un alt scoțian la începutul carierei și încă nu a avut parte

Over the galley stove Flight Sergeant Edwin Watson former Partick Thistle and East Fife Footballer was carrying out the domestic third leg of his triple job. He mixes cooking with engineering and air gunnery. Bacon was sizzling in the pan, eggs awaited cooking.

Suddenly the penetrating screech of the klaxon horn rising above the drone of the engines sounded “action stations”.

In a matter of seconds Watson had extinguished the fire under the stove, rushed through the bomb bay, and, after opening the bomb doors and checking the mechanism, manned one of the guns and sprayed the conning tower of the U-Boat to such good effect that the few shots that were aimed at the Sunderland in the early part of the run in flew wide of

their target.

The only casualty was an egg “I put it down in such a hurry” said Watson, “that it rolled onto the galley floor and to make matter worse I trod on it. Six years of big time football never gave me the thrill that U-Boat did” he remarked later “perhaps it was that I had to wait so long to see some action. You see I completed a tour in West African waters without spotting so much as a periscope wake, and I’ve knocked a few hours of this tour.”

“By the time I reached the gun, Jerry was plainly visible, and, holding my fire until I got within range, I let him have it. The Flight Sergeant who was on the guns in the nose added to the confusion in the conning tower, and when we went over the submarine her guns were unmanned and sailors could be seen crouching as they tried to shield themselves from our cannon shells and bullets.”

Flight Sergeant Watson’s home is at Methil. For six years until the war interrupted his career he played first class football for Partick Thistle, Huddersfield Town and Bradford. When War broke out he returned to Fife to work while playing for East Fife. He has a brother serving in the 8th Army.

Edwin Watson (inside left 5’9”, 11st) has had less experience of English play than any other finalist, but was preferred in the semi-final to better known performers. Adaptable, quick moving and an opportunist who can take a chance as readily as he creates one. Another Scot in the infancy of his career, and has known no outstanding honour yet, for he was Partick Thistle’s reserve leader when he was brought to Huddersfield on January 6 of this year.

The above newspaper articles give a good insight into the man who was Edwin Watson, the humorous

de vreo recunoaștere deosebită, fiind liderul echipei de rezerve de la Partick Thistle când a fost adus la Huddersfield, în ziua de 6 ianuarie a acestui an.

Articolul de mai sus ne ajută să înțelegem mai bine cine a fost Edwin Watson și ce simț al umorului trebuie să fi avut dacă a spus povestea cu oul căzut pe podea, pe care apoi a călcat. Avem norocul de a reconstrui o imagine mai clară a lui Edwin Watson, sergentul de aviație, dintr-o carte scrisă despre militarii curajoși de la Comanda de Coastă – Wavetops at my Wingtips – de către un coleg de echipaj al lui Edwin. În carte găsim la pagina 237 o poză cu locotenentul aviator Longland și echipajul lui Sunderland, printre care sergentul Watson, făcută cu puțin timp înainte de ultima lor misiune la bordul avionului ML 760 Sunderland „W”. Cu șase zile înainte zburaseră împreună și scufundaseră submarinul german U-955.

Pentru a marca cea de-a 75-a aniversare, Escadrila 201 a cerut unui artist să picteze un tablou comemorativ, iar imaginea aleasă a fost scufundarea lui U-955 în data de 6-7 iunie. Pânza se numește „Flare Attack” – „Atac cu rachete de semnalizare”.

Jurnalul de bord al sergentului Watson nu numai că este o lectură interesantă nu doar pentru rude și, sper, pentru cei care își rup din timp să citească acest articol, dar arată și că Edwin a fost implicat și într-un alt schimb de focuri, când a tras 400-500 de gloanțe din botul avionului Sunderland. Documentele disponibile confirmă că de data aceea submarinul german a suferit pagube minore la motor și că un marinar a fost ucis.

De unde credeam că în Loja Earl Haig nu avem nici un Frate care să fi făcut sacrificiul suprem, acum ne simțim onorați să îl numărăm printre noi pe sergentul de aviație Edwin Watson, număr de identificare 1361241 din Escadrila 201 a Forțelor de Rezervă din Royal Air Force. Un aviator fotbalist din Fife!

Din moment ce credem că Francmasoneria trebuie să fi avut un impact asupra Fratelui Edwin, întrucât purta cu sine recipisa de la inițiere, sperăm că acea

streak that must also have been within him with the story of the egg rolling about the floor and him trodding on it. We are fortunate also to be able to build more of a picture of Edwin Watson the Flight Sergeant from a book that was written about the brave men of Coastal Command – Wavetops at my Wingtips – written by a crew mate of Edwin's. Within the book there is a picture on page 237 of Flt Lt Longland and his Sunderland crew that included Flight Sergeant Watson taken shortly before their final mission onboard the ML 760 Sunderland “W”. Six days earlier they had flown together and had sunk U-955.

To mark the 75th Anniversary 201 Squadron commissioned an artist to paint a commemorative print and the attack and sinking of

U-955 on the 6/7th June was chosen. The print is titled “Flare Attack”.

Flight Sergeant Watson's Log Book makes interesting reading not only for the family and hopefully for those that take the time to read this article but it shows that Edwin saw action on another occasion when he fired off 4 to 500 rounds from the nose gun of his Sunderland. The records that are available confirm that on this occasion the U- Boat suffered minor damage to the diesel engine and that one sailor was killed.

From a situation in Lodge Earl Haig where we thought we had no Brethren that had given the ultimate sacrifice we find ourselves honoured to count amongst our numbers FS Edwin Watson, 1361241, of 201 Squadron Royal Air Force Reserve. A footballing, flyer from Fife!

As we believe that Freemasonry must have made an impact on Bro Edwin, due to the fact he carried with his receipt from his initiation, we are led to hope that the camaraderie found on the football pitch and within the Royal Air Force would have given Bro Watson that desire to find a home within Lodge

Earl Haig and enjoy the camaraderie of his Brethren. This was not to be but as a Lodge we felt that we wanted to commemorate his service to his country

Edwin Watson – back row, 3rd from right

camaraderie pe care a găsit-o pe terenul de fotbal și în cadrul Royal Air Force i-a oferit Fratelui Watson dorința de a-și găsi un cămin în Loja Earl Haig și de a se bucura de camaraderia Fraților săi. Nu a fost să fie, dar toți cei din Lojă am simțit că vrem să-i comemorăm serviciul adus țării și să ne amintim veșnic de sacrificiul lui. Cuvintele din documentul de lângă medaliile lui sunt foarte potrivite.

Însă, cum e firesc, ele rămân la familia lui din Canada. Loja a comandat o placă memorială care va fi dezvelită la ținuta cea mai apropiată de data care ar fi însemnat a 99-a aniversare a nașterii Fratelui Edwinn Watson. Iată cuvintele de pe placă:

Întru slava lui Dumnezeu și amintirea unui Frate din Loja Earl Haig, 1260 / Sergentul de aviație Edwin Watson, 1361241 / Căzut la datorie în 12 iunie 1944, la vârsta de 30 de ani / Escadrila 201 a Forțelor de Rezervă din Royal Air Force. „V-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus la Mine.”

Placa memorială a fost dăruită de Fratele Reverend Andrew E. Paterson, judecător, Mare Maestru Provincial al Fife and Kinross și va face parte dintr-un omagiu anual pe care îl vom institui în Lojă la ținuta cea mai apropiată de Remembrance Day – 11 noiembrie. Lângă placa memorială este expusă o reproducere a tabloului „Atac cu rachete de iluminare”.

Voi încheia articolul cu un extras din ziarul local menționat mai devreme:

Presupus pierdut – Doamna Elizabeth Watson, domiciliată în Methil, High Street nr. 158, a primit o înștiințare de la Ministerul Aviației cum că soțul domniei-sale, sergentul Edwin Watson din Forțele Aeriene Regale, dat dispărut în 12 iunie, trebuie acum presupus dispărut în mod oficial. Edwin era al treilea fiu al domnului Edwin Watson și al doamnei Margaret Watson, din Methil, Kildare House. Lasă în urmă o soție și doi copii, cel mai mic dintre ei născut la opt luni după ce Edwin a fost dat dispărut. Un fotbalist împătimit, Edwin a jucat pentru Markinch Vics, Dunnikier și Partick Thistle înainte să plece în sud la Huddersfield Town. La un moment dat a stabilit ceea ce a fost considerat un record, jucând la tineret, juniori și seniori în aceeași săptămână. Înainte de a intra în RAF, Edwin a fost angajat la turnătorie de oțel din Leven, iar numeroșii prieteni pe care și i-a făcut acolo și în alte locuri își vor aminti de el pentru veselia lui. Un frate mai tânăr, Alex, unul dintre „Șobolanii deșertului” [grupul expediționar din Africa al Aliatilor, *n. trad.*] se află la spital în Țara Galilor, unde se reface după ce a fost rănit grav la picior în Germania, în 27 ianuarie.

Frate Edwin, slujitor bun și devotat, Loja ta e mândră de tine.

and to remember for all times the sacrifice he gave. The words of the scroll that sit proudly with his medals are very fitting.

But rightly they remain with his family in Canada. So the Lodge had commissioned a memorial plaque that will be unveiled at the closest meeting to what would have been Bro Edwin Watson's 99th birthday. The words on our plaque read:

To the Glory of God and in Remembrance of a Brother of Lodge Earl Haig, 1260 / Flight Sergeant Edwin Watson, 1361241 / Killed in action 12th June 1944, aged 30 / 201 Squadron Royal Air Force Volunteer Reserve. "I bare you on eagle's wings and brought you unto Myself."

The memorial plaque was dedicated by Bro Revd Andrew E Paterson JP, Provincial Grand Master of the Provincial Grand Lodge of Fife and Kinross and will be part of an annual memorial we will instigate within the Lodge at the closest meeting to Remembrance Day. Hanging proudly next to the memorial plaque is a copy of the picture "Flare Attack".

I will finish this article with words from the local paper:

Presumed Lost – Mrs Elizabeth Watson, 158 High Street Methil, has received notice from the Air Ministry that her husband Flight Sergeant Edwin Watson RAF, who was posted missing on June 12th last, must now be officially presumed lost. Edwin was the third son of the late Mr Edwin Watson and Mrs Margaret Watson, Kildare House, Methil. He leaves a wife and two children, the youngest born eight months after he was lost. A keen footballer, Edwin played for Markinch Vics, Dunnikier and Partick Thistle before going south to Huddersfield Town. At one time he created what was believed to be a record by playing Juvenile, Junior and Senior all in one week. Prior to joining the RAF Edwin was employed in the National Steel Foundry, Leven. And the many friends he made there and elsewhere will remember him for his cheery disposition. A younger brother, Alex, one of the "Desert Rats" is in hospital in Wales slowly recovering from serious leg wounds received in Germany on January 27th.

Brother Edwin, good and faithful servant, your Lodge is proud of you. ■

CONCORD Lodge – after an outstanding EA ceremony Grand East of the Netherlands, Rotterdam, May 2024

Photo credits: CLAUDIU IONESCU

Reversul medaliei în inteligența artificială – eseu în cinci puncte –

În timp ce inteligența artificială (AI) este lăudată pentru potențialul său revoluționar, există o creștere a preocupărilor legate de ceea ce am putea numi „prostia artificială” – efectele negative neintenționate ale implementării grăbite și nehibzuite a tehnologiilor de Inteligență Artificială. Acest eseu explorează aspectele problematice ale Inteligenței Artificiale actuale, bazându-se pe studii și analize recente citate în diverse surse.

PRIMUL PUNCT *Degradarea calității limbajului*

Un studiu recent realizat de prestigioasa Universitate Tübingen din Germania a scos la iveală o tendință îngrijorătoare în utilizarea limbajului, care poate fi atribuită parțial modelelor de limbaj AI. Cercetătorii au observat o creștere semnificativă în utilizarea „cuvintelor excedentare”, multe dintre acestea fiind împrumutate din jargonul corporatist.

Studiul relevă că:

- Utilizarea cuvintelor precum „showcasing” și „underscore” a crescut de aproape 10 ori în 2024 față de anul precedent.

- Frecvența cuvintelor precum „potential”, „findings” și „crucial” a crescut dramatic, acestea fiind asociate tot cu discursul corporatist.

- Asemenea creșteri abrupte în utilizarea anumitor cuvinte au fost observate anterior doar în cazul unor evenimente globale majore, cum ar fi apariția termenilor „Ebola” în 2015 sau „coronavirus”, „lockdown” și „pandemie” între 2020 și 2022.

Această tendință sugerează că modelele AI generative pot contribui la o uniformizare și sărăcire a limbajului, promovând un stil de comunicare lipsit de substanță și plin de clișee corporatiste, lipsite de conținut și de valoare lexicală, exemplul, celor de la Tübingen, fiind: „O comprehensiune exhaustivă a interacțiunii intricate dintre cerere și ofertă este pivotală pentru strategii eficace”. Toma Caragiu făcea umor așa acum zeci de ani. „... Demitizarea exhaustivă

The other side of the coin in the age of AI – an essay in five points –

While artificial intelligence (AI) is praised for its revolutionary potential, there is a rise in concerns regarding what we might call “artificial stupidity” – the negative and unintentional effects of hastily and recklessly implementing AI technologies. This essay explores the problematic aspects of current AI based on recent studies and review cited in various sources.

FIRST POINT *Language debasement*

A recent study from the prestigious University of Tübingen in Germany has revealed a concerning tendency in the use of language which can partially be attributed to AI language patterns. Researchers have seen a significant increase in the use of “surplus words”, many of them borrowed from corporate slang.

The study shows that:

- The use of words such as “showcasing” and “underscore” has increased almost tenfold in 2024 as opposed to 2023.

- The frequency of words such as “potential”, “findings” and “crucial” has dramatically increased; these words are associated to corporate slang as well.

- Previously, similar abrupt increases in the use of certain words had been seen only in the case of major global events, such as the terms “Ebola” in 2015 or “coronavirus”, “lockdown” and “pandemic” in between 2020 and 2022.

This tendency suggests that AI generative models can contribute to leveling and impoverishing the language by promoting a style of communication lacking in substance and full of corporate clichés, lacking content and lexical value. Researchers at Tübingen have given the following example: “A comprehensive grasp of the intricate interplay between demand and supply is pivotal for effective strategies.” The Romanian translation reminds us of sketches by the great comedian Toma Caragiu: “Exhaustive and relationally

și relațional caducă... Incongruența fenomenologică și introspectiv cromatică.”

Al doilea punct

Riscuri de securitate și confidențialitate

Un memo intern de la Google, scurs recent în presă, evidențiază preocupări serioase legate de impactul AI-ului generativ asupra internetului și societății în general. Conform acestui document:

- AI-ul generativ este folosit pentru a produce conținut fals sau plagiat la scară largă, inundând internetul cu informații necredibile.

- Principalele tactici de utilizare malițioasă a AI includ manipularea asemănării umane și falsificarea dovezilor.

- Aceste tehnici sunt folosite în mod deliberat pentru a influența opinia publică, a facilita fraude și a genera profit ilicit.

- Bariera tehnică redusă de intrare în utilizarea acestor sisteme AI amplifică problema, permițând unei game largi de actori să producă conținut fals cu ușurință.

Memo-ul avertizează că această proliferare a conținutului sintetic de calitate slabă riscă să crească scepticismul general față de informațiile digitale și să supraîncarce utilizatorii cu nevoia de verificări complexe ale informațiilor întâlnite online.

AL TREILEA PUNCT

Probleme etice și de proprietate intelectuală

Implementarea pripită a tehnologiilor AI ridică, de asemenea, probleme etice semnificative, în special în ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală. Un exemplu notabil este cazul companiei Perplexity, care propune un nou tip de motor de căutare bazat pe AI.

Problemele identificate includ:

- Agregarea și sintetizarea conținutului fără a cita sursele originale.

- Încălcarea paywall-urilor publicațiilor și utilizarea neautorizată a imaginilor.

- Reținerea veniturilor din publicitate fără a compensa sursele originale ale conținutului.

Aceste practici reprezintă o încălcare flagrantă a drepturilor de proprietate intelectuală și pun sub semnul întrebării etica utilizării AI în domeniul căutării și agregării de informații.

AL PATRULEA PUNCT

Impactul economic și bula speculativă

Contrar așteptărilor optimiste, implementarea AI nu pare să genereze beneficiile economice anticipate. O analiză detaliată realizată de Goldman Sachs arată că:

obsolete demythologization ... phenomenological and introspectively chromatic incongruity...”

Second point

Security and confidentiality risks

A Google internal memo, recently leaked to the press, underlines serious concerns regarding the impact of generative AI on the internet and society in general. According to this document:

- Generative AI is used to produce false or plagiarized content on a large scale, flooding the internet with unreliable information.

- The main tactics in the malicious use of AI include manipulating human resemblance and falsifying evidence.

- These techniques are deliberately being used to influence public opinion, facilitate political rigging and generate illicit profits.

- The low technical entry barrier required for using these AI systems amplifies the issue by allowing a large array of persons to produce fake content with ease.

The memo warns that the proliferation of synthetic low-quality content risks raising the level of general skepticism with regards to digital information and overloading users with the need for complex fact-checking of online information.

THIRD POINT

Ethical and intellectual property issues

The hasty implementation of AI technologies also raises significant ethical problems, especially regarding intellectual property rights. A notable example is the case of Perplexity, a company that offers a new AI-based search engine.

Identified problems include:

- Compiling and summarizing content without citing original sources.

- Bypassing paywalls of publications and unauthorized use of images.

- Keeping the revenue from publicity without compensating the original sources of the content.

These practices are a clear breach of intellectual property rights and raise doubts about the ethics of using AI for searching and compiling information.

FOURTH POINT

Economic impact and the speculative bubble

Contrary to optimistic expectations, AI implementation doesn't seem to generate the anticipated economic benefits. A detailed analysis by Goldman Sachs shows that:

- În prezent, foarte puține companii reușesc să obțină profit din implementarea AI.

- Multe companii care au implementat forțat funcții AI par să performeze mai prost decât înainte.

- Doar 5-6% dintre marile companii din diverse domenii au adoptat cu adevărat tehnologii AI.

Motivele principale pentru această adoptare lentă includ:

- Erorile și halucinațiile sistemelor AI

- Problemele de confidențialitate și securitate

- Lipsa de transparență a companiilor care dezvoltă modelele AI

Un raport al fondului de investiții Sequoia Capital subliniază amploarea investițiilor necesare în infrastructura AI:

- Companiile implicate în AI ar trebui să genereze aproximativ 600 de miliarde de dolari anual doar pentru a acoperi costurile infrastructurii.

- Chiar și în scenariile cele mai optimiste, marile companii tech ar genera fiecare profituri de doar 10 miliarde de dolari pe an din AI, lăsând o gaură financiară enormă.

David Kahn, un analist reputat de la Sequoia, avertizează că:

- Așteptările de profituri rapide din AI ar trebui temperate.

- Investițiile curente în AI sunt în mare parte speculative.

- Există un risc semnificativ ca această bulă AI, evaluată deja la sute de miliarde de dolari, să se spargă, putând declanșa o criză economică globală.

- Very few companies are currently obtaining profit by implementing AI.

- Many companies that have forcibly implemented AI seems to perform poorer than before.

- Only 5-6% of big companies in various fields have truly adopted AI technologies.

The main reasons for the slow implementation include:

- Errors and hallucinations of AI systems.

- Issues of privacy and security.

- Lack of transparency from companies developing AI models.

A report by the Sequoia Capital investment fund

underlines the amplitude of the necessary investments for AI infrastructure:

- Companies involved in AI should generate approximately 600 billion dollars each year only to cover the costs of infrastructure.

- Even in the most optimistic scenarios, big tech companies would generate profits of only 10 billion dollars out of AI, thus remaining with a huge financial hole.

David Kahn, a renowned analyst at Sequoia, warns that:

- Expectations of quick profit from AI should be tempered.

- Current investments in AI are largely speculative.

- There is a significant risk of this AI bubble, already valued at hundreds of billions of dollars, to burst, with the possibility of generating a global economic crisis.

Photo source: <https://www.polytechnique-insights.com/en/columns/science/are-artificial-intelligence-and-human-intelligence-comparable/>

AL CINCILEA PUNCT **Concluzia**

În timp ce potențialul AI rămâne vast, implementarea sa actuală ridică numeroase probleme. De la degradarea calității limbajului și proliferarea dezinformării, până la probleme etice și riscuri economice, „prostia artificială” pare să fie un efect secundar semnificativ al cursei tehnologice actuale. Este crucial ca dezvoltarea și implementarea AI să fie ghidate de principii etice solide și să țină cont de impactul lor pe termen lung asupra societății și economiei. Doar printr-o abordare echilibrată și responsabilă putem spera să valorificăm beneficiile AI, minimizând în același timp efectele sale negative neintenționate.

FIFTH POINT **Conclusion**

While AI potential remains vast, its current implementation raises many issues. From the debasement of language to spreading disinformation and to ethical issues and economic risks, “artificial stupidity” seems to be a significant side effect of the current technological race. It is vital that the development and implementation of AI be guided by solid ethical principles and take into consideration their long-term impact on society and the economy. Only through a balanced and responsible approach can we hope to capitalize on the benefits of AI, while minimizing its unintentional negative effects. ■

Deschiderea noului an masonic al Lojilor din Rotterdam

Loja Concord Nr. 134 a organizat deschiderea noului an masonic al Lojilor din Rotterdam. A însemnat un an de pregătiri, care a început cu organizarea unui subcomitet pentru diverse sarcini precum rezervarea locației, planificarea, invitațiile și programul evenimentului, precum și organizarea echipei și a ritualului. În faza de pregătire, am avut întâlniri cu comitetul și cu Venerabilii Maeștri în funcție ai Lojilor din Rotterdam. A fost pentru prima oară când Ritualul englez Emulation a fost folosit în deschiderea tradițională a Anului Masonic, alături de un strop de tradiție masonică olandeză. Am avut norocul ca Loja noastră să organizeze evenimentul și am avut ocazia să stau la Orient alături de Venerabilii Maeștri în funcție ai Lojilor din Rotterdam, care au făcut parte din echipa de ofițeri ai ținutei.

Deschiderea rituală a Anului masonic a avut loc la Biserica Arminius din Rotterdam, pe 7 septembrie 2024. Biserica a fost construită între 1895 și 1897 de congregațiile remonstrante din centrul Rotterdamului și a fost desemnată ca monument național.

Ceremonia a început în jurul orei 19:00, fiind prezenți aproape nouăzeci de Frați. Maestrul Venerabil al lojii gazdă a intrat în procesiune, însoțit de Supraveghetori și Diaconi. Oda de deschidere a fost cântată în acompaniament de vioară, interpretat de Fratele Eduardo Diez Garcia. În calitate de Mastru Venerabil al ținutei comune, am deschis Loja și i-am salutat pe Frați. Marele Inchizitor, Foarte Respectabilul Frate Cees van Os din partea Marelui Orient al Olandei, reprezentându-l pe Marele nostru Mastru, Prea Respectabilul Frate Leonard Jonkers, a onorat ținuta cu prezența sa. În timpul ceremoniei, Secretarul a făcut prezența lojilor din Rotterdam, iar Maeștrii în funcție au fost invitați să prezinte pe rând Patentele lojilor lor.

Venerabilii Frați Anne Brouwer și Robert Hall au făcut prezentarea Gradului I, inclusiv Secțiunile IV-VII din Primele Prelegeri ale Ritualului Emulation, cu

Opening of the Rotterdam Masonic Lodges work year 2024-2025

Lodge Concord No. 134 organized the yearly Opening of the Rotterdam Masonic Lodges for the year 2024 – 2025. It was a year of preparation that started with organizing a sub-committee for various tasks, such as booking the venue and planning, invitations and programme, and the organizing of the team and ritual. During the preparation phase we had meetings with the committee and the reigning Worshipful Masters of the Rotterdam Lodges. It was the first time the English Emulation ritual was used in this yearly traditional Opening of the Rotterdam Masonic Lodges Work Year, with a touch of the Dutch Masonic tradition. I was fortunate that our Lodge organized it, and I had an opportunity to sit in the East with the reigning Worshipful Masters of the Rotterdam Lodges that were

parte of the team of officers for the ceremony.

The Opening of the Masonic Work Year took place in Arminius Church in Rotterdam last September 7th, 2024. The Church was built in 1895-1897 by Remonstrant congregations in the centre of Rotterdam and has been designated as a national landmark.

The ceremony started at around 7 P.M., with almost ninety Brethren in attendance. The Presiding Master entered the procession accompanied by the Wardens and Deacons. The opening ode was sung with the violin accompaniment played by Brother Eduardo Diez Garcia. I as the Presiding Master opened the Lodge in due form and welcomed the Brethren. The Grand Inquisitor, Very Worshipful Brother Cees van Os of the Grand East of the Netherlands, representing our Grand Master, Most Worshipful Brother Leonard Jonkers, graced the ceremony with his presence. During the ceremony, the Secretary called on Rotterdam Lodges, and the respective reigning Masters were invited to testify their regular Warrants in order.

Worshipful Brethren Anne Brouwer and Robert Hall explained the presentation of the 1st Degree Tracing Board in narrative form, including the Sections IV-VII of the First Emulation Lectures, with

deplină înțelegere și acuratețe. Fraților li s-a oferit, de asemenea, o coală A5 pe care era imprimată Planșa Gradului I, iar pe verso erau textele Odelor de deschidere și închidere.

S-a format lanțul frățesc, în cadrul căruia, în calitate de Maestru care a condus ceremonialul, i-am încurajat pe Frați să lucreze împreună, să rămână unite Lojile din Rotterdam și să efectueze vizite reciproce pentru întărirea legăturilor. După aceea s-a cântat „Lasst uns mit geschlung'nen Händen”.

La prima ridicare, Foarte Venerabilul Frate Cees van Os a fost salutat de șapte ori și i-a felicitat pe Maestrul Venerabil și pe Frați pentru efortul depus, urându-le un An Masonic bun. Ținuta s-a încheiat la ora 21:00. S-a cântat oda de închidere. Procesiunea de încheiere a fost acompaniată de „Gavota” din Partita pentru vioară Nr. 3 a lui Bach.

În anticameră, în calitate de Maestru Venerabil al Lojii gazdă, le-am mulțumit tuturor celor care au depus efort și au participat la reușita ținutei. Evenimentul a fost urmat de gustări și băuturi.

Ceremonia a reprezentat o tradiție solemnă și plină de semnificație pentru Lojile din Rotterdam. Insuflă de fiecare dată un sentiment de unitate și legătură între Frați.

understanding and fidelity. The Brethren were also presented each an A5 postcard type of the Tracing Board which had the text of Opening and Closing Ode printed on the other side.

The Brother Chain was formed, in which as the Presiding Master of the ceremony I encouraged the Brethren to work together, stand united as Rotterdam Lodges and visit each other's Lodges to form a bond of unity. Thereafter the song “Lasst uns mit geschlung'nen Händen” was sung.

At the first rising Very Worshipful Brother Cees van Os was saluted with Seven, and congratulated the Worshipful Master, the Brethren on the labour and wished a good Masonic Work Year. The Lodge closed at 9 P.M. The closing Ode was sung. The outgoing procession was accompanied by the “Gavotte” of Bach's Partita for Violin No.3.

In the anteroom, I as the Presiding Master thanked all who had worked and participated to make the meeting a success. The event was followed by refreshments, with snacks in the bar.

The ceremony was a solemn and meaningful tradition for the Rotterdam Lodges. It never fails to bring a feeling of unity and bonding among the Brethren. ■

Rotterdam Lodges

Opening Work Year 2024-5
in the Arminiuskerk, Rotterdam
Lodge Concord No. 134

OPENING ODE

Hail Eternal! by Whose aid
All created things were made;
Heav'n and earth, Thy vast
design,
Hear us, Architect Divine!

May our work, begun in Thee,
Ever blessed with order be,
And may we, when labours
cease,
Part in harmony and peace.

By Thy glorious majesty -
By the trust we place in Thee -
By the badge and mystic sign -
Hear us, Architect Divine!
SMIB

CLOSING HYMN

Now the evening shadows closing,
Warn from toil to peaceful rest,
Mystic arts and rites reposing,
Sacred in each faithful breast.

God of Light! Whose love
unceasing,
Doth to all Thy works extend,
Crown our Order with Thy
blessing;
Build, sustain us to the end.

Humbly now we bow before Thee,
Grateful for Thy aid divine;
Everlasting power and glory,
Mighty Architect! be Thine.
SMIB

IN THE BROTHER CHAIN

Laßt uns mit geschlung'nen Händen

Brüder, diese Arbeit enden

unter frohem Jubelschall.

Es umschlinge diese Kette,

so wie diese heil'ge Stätte,

auch den ganzen Erdenball (2x).

CONCORD Lodge opened the Masonic Year in Rotterdam - Arminius Church, September 7th, 2024

Photo credits: CLAUDIU IONESCU

Soarele și Masoneria

The Sun and Freemasonry

În calitate de inițiați, trebuie să înțelegem toate simbolurile, alegoriile și conexiunile mai profunde cu secretele Maestrului Mason. Prezentarea de față își propune să explice Simbolul Soarelui în cadrul ceremoniilor noastre.

Ca să înțelegem natura acestei prelegeri trebuie să înțelegem termenii. Este o prelegere ezoterică, menită pentru inițiați. Numai cei inițiați în Craft sunt capabili să înțeleagă. Dacă ați fost inițiați și nu înțelegeți, vă rog să reluați și să vă învățați gradul și cheile către înțelegere.

Câteva „chei” ne-au fost oferite odată cu fiecare pas al călătoriei masonice, dar cea mai mare plăcere este să ajungem să vedem cu ochii noștri „înțelesul Francmasoneriei”. Numai având mintea deschisă și folosindu-ne pregătirea, experiența și capacitatea de pătrundere putem descoperi numeroase adevăruri minunate ale Ordinului nostru.

În cele ce urmează vom vedea indicațiile pentru trecerea Soarelui în fiecare grad, folosind ilustrații simple. Sistemul solar este folosit în sens alegoric pentru a ne lumina pe toți întru lucrările superioare ale Craftului.

* * *

Obiectivele noastre sunt următoarele:

- Ciclul Soarelui, gradele și amplasarea lor
- Să descopăr că fiecare dintre noi are un Centru

* * *

Primul pas este „în inima mea Venerabil Maestru”. Ajungem în acest loc pe care inima noastră îl dorește din multe motive, dar mai ales vrem să știm, vrem cunoaștere, vrem să înțelegem și să fim implicați. Inimile noastre, dacă sunt cu adevărat chemate, ne vor ocroti aici de toate împrejurările potrivnice și ne vor ține aprins interesul pe măsură ce el începe să ne ofere răspunsuri, să ne ofere cunoaștere și să ne îndeplinească nevoia. Începem din inimă și, în cele

We as initiates, are entitled to understand all the symbols, allegory and the more hidden links to the secrets of the MM. This presentation is to explain the Symbol of the Sun in our ceremonies.

To understand the nature of this lecture we need to understand the terms. It is an Esoteric lecture and means for the initiated. Only those initiated into the Craft are capable to understand. If you have been initiated and do not understand please start again and learn your degree and the keys to understanding.

We have been introduced to some of the ‘keys’ at each step of our masonic journey, but our greatest pleasure is coming to see for ourselves the “meaning of Freemasonry”. Only with an open mind,

using our education, experience and insight can we unlock the many wonderful truths of our Order.

In the following we will see the pointers of the passage of the Sun in each degree. By using simple illustrations. The Solar system is used in an allegorical sense to enlighten us all to the greater working of the Craft.

* * *

Our objectives today are here:

- The cycle of the Sun, the degrees and their locations
- Finding you have a Centre

* * *

The first step is “in my heart WM”. We come to this place of our hearts desire for many reasons but chiefly we want to know, we want knowledge, we want to understand and be involved. Our hearts, if truly called, will keep us here against all adversity and maintain our interest as it starts to provide answers to us, imparts knowledge and fulfils our need. We start from

din urmă, aflăm cum cunoașterea pe care o căutăm se afla de la bun început în inima noastră.

De la Intrarea de la Apus călătorim prin grade acumulând informații, unelte cu care să lucrăm, sfaturi despre cum să ne comportăm cu frații noștri și lumea laică și promitem să păstrăm ce am învățat (secretele masonice) doar pentru noi. Ceea ce învățăm este numai pentru inițiați, nu pentru profani sau cei disprețuitori, ci pentru cei pregătiți să învețe și sporească în cunoaștere și înțelegere.

Aici aș vrea să amintesc niște aspecte pe care e posibil ca voi să le fi trecut cu vederea: Soarele în timpul ceremoniilor noastre, studiile obligatorii asupra cărora trebuie să ne aplecăm și calea care se deschide înaintea noastră.

Deși sunt multe de învățat, avem niște linii îndrumătoare. Vă voi preciza câteva lucruri despre Soare în Francmasonerie, ce ne arată el și care este relația lui cu Templul nostru, Templul pe care îl numim Lojă și care este o metaforă pentru voi înșivă. Prin urmare, priviți cele ce urmează ca pe o explicație despre voi și despre Soare, despre ce ne învață el și despre valoarea prezenței lui.

Încă de la răsăritul Soarelui vă scufundați în lumina zilei – Marea Lumină, mica lumină sau marele luminător al naturii. Călătoria noastră începe la Răsărit și se încheie în eternitate, trecând prin Asfințit.

Așa cum când v-ați născut ați început să muriți, la fel și prin inițierea în Masonerie începeți să vă pregătiți pentru sfârșit. „Ne învață cum să murim.”

Unii dintre voi trebuie că au credință și înțeleg că există speranță. Masoneria nu e diferită, în sensul că vă oferă lumina scânteietoare la Răsărit atunci când întunericul pare să izbândească. Steaua luminoasă a dimineții oferă lumină și o promisiune.

Pregătirea noastră înseamnă să lucrăm la piatra cubică neșlefuită a vieții noastre, să ne aducem contribuția la viață, să ne perfecționăm și să ne asigurăm că noi – clădirea noastră – „vom trăi respectați și muri regretați”. Asemenea oricărui edificiu, va rămâne mărturie a unei munci bine făcute și a unei vieți bine trăite. Ne vom întoarce mai târziu asupra acestei pietre cubice.

our heart and eventually find the knowledge we seek is within our hearts all the time.

From the Entrance in the West, we travel through the degrees picking up information, tools to work with, advice on how to behave with our brethren and the popular world and promise to keep what we learn (our masonic secrets) to ourselves. What we learn is for the initiates only not the profane or the scoffers but those who are prepared to learn, and grow in knowledge and understanding.

Here I want to bring out some points you may have

overlooked: The Sun during our ceremonies, the necessary studies we should engage in, and the path to the further steps we have open to us.

Whilst there is much to learn, we have some pointers. I am going to outline to you the Sun in Freemasonry, what it shows us and its relationship to our Temple. That Temple we call a Lodge and is a metaphor for yourself. Therefore, consider this as an explanation of you and the Sun, what it teaches us and the value of its presence.

From the rising of the Sun, you are born into light of day. That Great Light, that lesser light or great luminary of nature. Our journey begins at the Sunrise and ends in the eternal, having passed through the Sunsetting.

As when you were born you began to die, so it is with your initiation into masonry you begin to prepare for your eventual end. “It teaches us how to die”.

Some of you will have faith and understand that hope is there. Masonry is no different in that it gives you that glimmering light in the East when darkness seems to prevail. That bright and morning star gives light and a promise.

Our preparation is to work on our rough ashlar of our life, make our contribution to life, improve self and that our building will “live respected and die regretted”. Like any edifice built it will remain as a testimony for a long time of work well done and a life well lived. We will return to this ashlar later.

* * *

Ați fost puși în colțul de nord-est. Mulți cred că ar fi o lecție despre Caritate, despre ajutoare bănești, o nouă podoabă, un certificat, dar este mai mult de atât. Este prima lecție despre empatie, nu „să simțiți pentru” ci „să simțiți cu” frații voștri și cu lumea largă. S-ar potrivi cuvântul „agape” – să iubim ce nu poate fi iubit, să iubim liber și fără măsură. Evident, aici e mai mult decât credința comună despre ritualul colțului de nord-est – este vorba despre un concept real, care propune empatie față de toți.

Lucrați asupra empatiei și asupra ideii de a împărtăși, nu de a da pur și simplu. Volumul Legii Sacre (Biblia) spune limpede în acest sens: „Milostenia ta să fie într-ascuns” (Matei 6:4). O astfel de empatie nu trebuie niciodată să fie prilej de întărire a orgoliului, ci prilej de smerenie și tăcere.

În timp ce vă pregăteți pentru jurământul sfânt a trebuit să faceți trei pași neregulați de 22, 30 și 38 de centimetri. Asta v-a arătat că voi înșivă sunteți neregulați. Acum gândiți-vă la nord-est, locul din care Soarele răsare în cea mai lungă zi. Acum voi aruncați o umbră diagonal, de-a curmezișul templului, către sud-vest.

Bisericile creștine erau cândva orientate spre Est, aliniate cu răsăritul Soarelui în ziua sfântului al cărui hram îl purtau. Astfel, biserica era aliniată cu ziua între nord-est și sud-vest conform cu praznicul sfântului.

Vi se dă voie să pășiți în lumina superioară a Solstițiului sau a Miezului de Vară – și, simbolic vorbind, în Lumina Masonică. Călătoria voastră începe. Acum sunteți deschiși către lumina masonică totală. Cea mai lungă zi a anului.

* * *

În gradul al doilea ați fost așezați în colțul de sud-est al Lojii ca să primiți Însărcinarea. Aici sunteți conștienți de cei cinci pași ca de o scară în spirală care urcă în Camera de Mijloc a Templului lui Solomon.

De pe o scară în spirală nu puteți privi înainte, ci spre exterior. Aveți o cale dreaptă greu de găsit, dreaptă în sens nautic, nu în sensul de „drept înainte”. Este o cale greu de parcurs.

* * *

You were placed in the NE corner. Many believe this to be a lesson in Charity, cash handouts, a new jewel, a certificate but it is more than that. It is the

first lesson in empathy, not to feel for but feel with your brethren and the greater world. It should be the word Agape, to love the unlovable, to love freely and without measure. Obviously, this is more than the common belief of

the NE corner ritual. It is real concept and proposes empathy for all.

Work on empathy and sharing not giving. The VSL (Bible) speaks clearly on this point. “Let your giving be in secret” Matt 6: 1-14 Such empathy must never be an ego boost it must be one of humility, meekness and silence.

During your preparation for your solemn oath, you were to take three irregular steps of 9, 12, and 15 inches. Here you are pointed to being yourself irregular. Consider now the NE. The place where the Sun rises on the longest day. You are now casting a shadow diagonally across the Temple to the SW.

Christian Churches once had an alignment with the Sun rise on the day of the patron saint of the church towards the East. This aligned the church building with the day between the NE and SW according to the festival of the saint.

You are admitted into the greater light of the Solstice or Midsummer, and symbolically Masonic Light. Your journey begins. You are open now to full masonic light. The longest day of the year.

* * *

In the second degree you were placed in the SE of the Lodge for its Charge. Here you are aware of the five steps, as of a spiral staircase leading upwards to the Middle Chamber of the Temple of Solomon.

A Spiral Staircase that does not look forward but outward. You have a strait path that is hard to find as in the nautical term not a straight path which means onward directly. It is one that is not easy to navigate.

În calitate de Calfe sunteți demni de răsplată (spor de salariu) și sunteți bărbați iscusiți și harnici.

Aici răsare Soarele în cea mai scurtă zi. Umbra voastră se întinde spre nord-vest, întretăind umbra despre care am vorbit mai devreme.

* * *

* * *

Ați trasat patru unghiuri drepte, sau patru părți ale unui Cerc – „un unghi de nouăzeci de grade sau a patra parte dintr-un cerc”. O diviziune a voastră, a Templului. Acum veți vedea că sunteți voi, împărțiți în patru.

Sunteți ridicați la Est și umbra voastră trece de la Est la Vest, ca la Echinocliu. Sunteți împărțiți în două părți egale, ca printr-o bisectoare. Aici puteți înțelege mai multe și vă puteți privi ca aflându-vă între pătratul alb și cel negru al existenței noastre muritoare.

Acum sunteți învățați să vă studiați pe voi înșivă. Merită să aveți pregătire în „artele liberale și în științe”, precum și în „tainele mai profunde ale naturii și științei”. Dar studiul sinelui este mult mai solicitant. Aveți uneltele, sfaturile și sprijinul unui Maestru, dar trebuie să vă întoarceți privirea spre inima care v-a adus în Locul acesta.

Cei șapte pași pe care i-ați făcut ca să ajungeți aici sunt alăturați celor cinci și trei din gradele precedente. Adunați-i și gândiți-vă ce număr obțineți: este același cu Calfelor răzvrătite, din care douăsprezece s-au dezis până la urmă de rătăcirea lor. Însă trei au fost judecate. Orgoliul lor le-a condus la distrugere. Iată altă lecție de reținut.

Umbra împarte templul în două, însă tot străbate centrul marcat anterior de umbrele gradelor precedente. Către ce arată, dacă nu spre Centru? Veți fi auzit vorbindu-se despre acest Centru în Gradul Al Doilea. Urmează să lămurim ce este el și de ce este important pentru un Francmason. Centrul este locul unde ar trebui poziționate Altarele noastre.

* * *

* * *

Vă aflați în Centru când sunteți ridicați la gradul de Maestru, iar lecția de învățat este aceea că nu veți fi niciodată perfecți, nu sunteți fără de vină și nici nu sunteți altceva decât oameni; sunteți lipsiți de mijloace. Având asta în minte puteți dezvolta Pace, Iubire,

You have now made four square angles, or four parts of a Circle. “An angle of 90 degrees or the fourth part of a circle”. A division of you, or your Temple. You will now see that this is you in four parts.

You are raised in the East and your shadow passes East to West as on the Equinox. Equality and bisection of yourself. Here you might understand more and consider yourself between the black and the white squares of our mortal existence.

Now you are taught to study yourself. It is worthy of you to be versed in the “liberal arts and sciences”, and the “more hidden mysteries of nature and science”. But the study of self is much more onerous. You have the tools and advice and the support of a Master, but it is here you must look within to that heart that bought you to this Place.

The 7 steps you have taken in getting here are coupled with the 5 and 3 of the former degrees. Add them together and consider the number you have. The number corresponds with the rebellious Fellowcrafts of which twelve recanted. But three met with judgement. Their Ego’s bought them to destruction. Here is another lesson to learn.

The shadow divides the temple in two. But still crosses the centre previously marked by shadows of the previous degrees. What is it pointing to but the Centre? You will have heard of this Centre first mentioned in the 2nd degree. What is it and why is it important to a Freemason is about to be made clear. The Centre is the place where our Altars should be placed.

You are at the Centre when raised and the lesson to be learnt is that you are never going to be perfect, you are not blameless, nor are you more than any man, you are destitute. With this in mind you will be able to develop Peace, Love, Piety, Joy, Kindness,

Pietate, Bucurie, Bunătate, Blândețe, Auto-control, aducând astfel cinstire asupra voastră și binecuvântări asupra aproapelui vostru. Dar credința nu e credință dacă nu e pusă la încercare.

Cei care cunoașteți gradul Excelentului Maestru sau Trecerea Văurilor veți înțelege provocarea pe care trebuie să o treceți ca să evaluați cât de bine v-ați studiat sinele. Sunteți mai presus de rău? V-ați lepădat de răzvrătire? I-ați iertat pe toți ceilalți ca să vă căutați propria iertare? V-a împins „Principiul Vital și Nemuritor” din voi să faceți pasul acela către adevăr sau încă vă înșelați singuri? Cea mai mare provocare cu care vă puteți confrunta este să iertați liber și absolut. Dacă vreți să continuați călătoria Soarelui și dincolo de el predați-vă și fiți în Pace, oferiți Iubire fraților voștri, aduceți binecuvântări asupra celorlalți. „Trăiți respectați și muriți regretați.”

* * *

Majoritatea Lojilor au un G în interiorul unei Stele sau un Ouroboros (Șarpele care își mănâncă propria coadă) în Centru, deasupra Altarului cu Volumul Legii Sfinte, și Echerul și Compasul. Acestea simbolizează veșnicia, geometria, Creatorul și locul armoniei perfecte între voi și toate lucrurile.

După ce am găsit primele vestigii ale Centrului nostru, acum putem să ne amintim cuvintele rostite ritualic în fața noastră: „Centrul din care nici un Maestru Mason nu poate greși material.” „Principiul Vital și Nemuritor” din fiecare dintre noi.

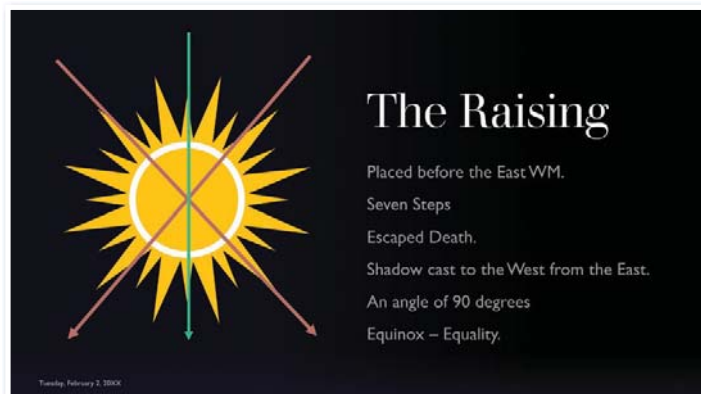
* * *

Ați dat ocol Templului vostru interior, un drum care se îndreaptă în spirală către Centru, prin toate cadranele, și ați găsit „punctul din Cerc” din care nici un Maestru Mason nu poate greși material.

Este bine să vă amintiți lecția sabiei ațintite asupra pieptului vostru. „Mergeți încet, nu dați buzna, pentru că ar putea fi fatal, puteți rata niște învățături esențiale și pierde calea pe care vă aflați acum.”

* * *

Un cadran al Cercului cu vârful în Centru, Centrul vostru. În acest Templu al vostru aveți patru cadrane în care să umblați.

Gentleness, Self-control, and so bring credit to yourself and blessings to your fellow man. But faith is not faith without trial.

Those of you who are familiar with the Excellent master's degree, or the Passing of the Veils will understand the challenge you have to

face to measure your study of self. Are you beyond evil? Are you free of rebellion? Have you forgiven all others in seeking your own forgiveness? Has the “Vital and Immortal Principle” within you taken you that step into truth or are you still deceiving yourself? The hardest trial you can face is forgiving freely and absolutely. If you want to continue the journey of the Sun and beyond surrender and be at Peace, Love your brethren, bring blessings down on others. “Live respected and die regretted”.

* * *

Most Lodges have a G within a Star or Ouroboros (Snake swallowing its own tail) at the Centre over the Alter of the VSL, and Square and Compasses. It symbolises eternity, geometry, the Creator, and your perfect place of harmony with all things.

Having found the first vestiges of our Centre we can now recall the words formally presented to us. “The Centre from which no master mason can materially err”. “That vital and immortal principle” within each of us.

* * *

You have circumambulated the Temple within you, a progressive walk spiraling into the Centre, through all quadrants and finding the “point within the Circle”, That from which no Master Mason can materially err.

It is well to recall the lesson of the sword to your naked left breast. “Go slowly, do not rush into this as it can be fatal, you can miss some key teaching and lose the pathway you are now placed on.

* * *

A quadrant of the Circle with its apex at the Centre, your Centre. In this your Temple you have four quadrants to walk in.

The **West**, the body, rational, reasoning, material and closed to learning more than is needed or of

Vestul – corpul, rațional, gânditor, material și închis față de învățare mai mult decât ar fi nevoie sau ar fi considerat valoros. Persoana „mecanică” trăitoare în ordine și în lumea fizică.

Estul – marele spațiu al spiritualității și al conștiinței cosmice. Eternitatea și adevărul întreg. Să trăim viața conform disciplinei Spiritului, să fim cu mintea atât de orientată spre ceruri încât să neglijăm sinele și lumea.

Sudul – sufletul omului, căutând să cunoască, să învețe, să sporească în tainele mai profunde ale naturii, științei și artelor liberale. Diferența dintre om și toată creația este dată de cultură, artă, literatură, știință și filozofie.

Nordul – locul nopții și întinericului, al ignoranței și egoismului, originea noastră josnică și orgoliul pe care ar trebui să le lăsăm în afara templului nostru personal, învinse și depășite. Să trăim într-o lume închisă și îngustă.

Observați că am urmat o cale în sens orar, ca și cum ar urma Soarele atunci când facem ocolul în timpul ceremoniilor noastre. Calea este spirala care ne conduce la Centru, o cale îngustă care înseamnă că nu e ușor de găsit, nu e o cale dreaptă în sens geometric, ci unduitoare și care ne poartă mai aproape de Centru.

Atunci când suntem inițiați, vârful unei săbii sau al unei mistrii reprezintă avertismentul să o luăm încet, să învățăm constant și să progresăm pas cu pas. Poate constatați că ați stagnat în procesul de învățare. E posibil să vedeți că alții s-au abținut de la al doilea pas. Dar un Maestru Mason trebuie să avanseze zilnic în cunoașterea lui masonică. Insistați și găsiți echilibrul în voi înșivă.

Am vorbit despre Corp, Suflet și Spirit așa cum le definește Volumul Legii Sfinte (Biblia). Dar trebuie să înțelegem că cele patru cadrane alcătuiesc omul întreg. Sunt folosite în Francmasonerie ca să ne înțelegem – prin alegorie – Centrul. „Punctul din interiorul unui Cerc din care un Maestru Mason nu poate greși.” (Observați că nu se vorbește decât despre Maestrul Mason. Cu toții suntem Maeștri Masoni.)

Centrul echilibrului, ordinii, atenției și al viasiunii întregi, la nivel

perceived value. The mechanical person who lives in order and the physical world.

The **East**, the great space of spirituality and cosmic consciousness. The Eternity and the whole truth. To live with one's life in the discipline of the Spirit. So heavenly minded to the neglect of the self and the world.

The **South**, the soul of man, seeking knowledge, learning, growing in the more hidden mysteries of

nature and science, the liberal arts. The differential between man and the whole of creation, a culture, art, literature, science, and philosophy.

The **North**, that place of night and darkness, ignorance and selfishness, our base origin and the ego we should leave outside of our personal temple defeated

and overcome. To live in a closed narrow world.

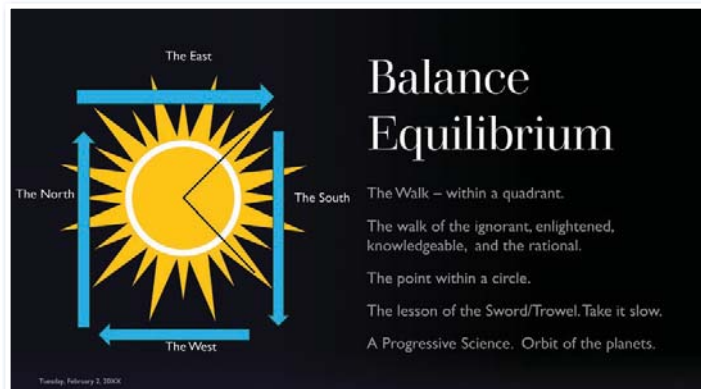
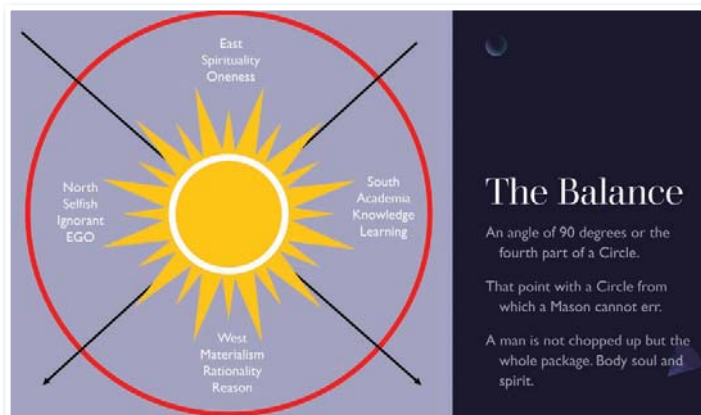
Note we have a clockwise path as if following the Sun in our circumambulations during our ceremonies. This path is the spiral leading us to the Centre. A strait path that means not easy to find, not a straight path as in a line but winding and steadily getting closer to the Centre.

As when entered on the point of a sword or trowel the warning is to take it slowly, learn steadily and progress one step at a time. It is a progressive science, do not linger too long on a step but keep moving upwards. You may realise that you have stalled in your progress of learning. You may see others have held back from the second step. But a Master Mason must make a daily advancement in masonic knowledge. Press on and find that balance within yourself.

I have spoken about Body, Soul and Spirit as defined in the VSL (Bible). But let us understand that the four quadrants are the whole man. These are used in Freemasonry to help us understand by allegory our Centre.

“That point within a Circle from which a Master Mason cannot err”. (Note here it does not mention anyone other than the Master Mason. We are all Master Masons).

The Centre of balance, order, awareness and full view of the macro and micro, as above so below. Within and Without.

macro și micro, precum în ceruri așa și pe pământ. Precum în Interior, la fel și în Exterior.

În punctul acesta suntem armonioși, în echilibru cu cele patru cadrane și împăcați cu noi înșine. Acum ar trebui să știm cine suntem. Nu vreun ștab, vreun ultraconservator sau vreun mare nu știu ce, ci Maeștri Masoni porniți pe calea cunoașterii, a înțelegerii lumii, căutând ceea ce s-a pierdut, aducându-i laolaltă pe cei pregătiți în inima lor, toleranți față de alții și dând mereu dovadă de empatie față de ceilalți.

„Să trăim respectați și să murim regretați.”

* * *

Acum priviți iar Răsăritul Soarelui de la Echinocțiu. În calitate de frați ce urmează să fim ridicați la sublimul grad de Maestru Mason ne aflăm acum în Est. Soarele care răsare ne aruncă umbra către destinul nostru.

Templul este împărțit în mod egal între Nord și Sud, între Miazănoapte și Miazăzi. Acest lucru amintește de pavimentul lojii pe care stați. Calea noastră înseamnă pași deopotrivă în întuneric și în lumină. O existență în alb-negru, condiția umană: să facem față provocărilor, dezamăgirilor, să acceptăm inevitabilul, să schimbăm ce putem, să facem bine tuturor și să ducem o viață exemplară, să fim puternici și să terminăm cursa.

Dacă nu credem într-o Ființă Superioară sau un Principiu Ordonator al Creației, Francmasoneria nu are ce să ne ofere. Aici vedem că viața omului este înțeleasă. Nimeni nu este perfect, facem greșeli, suntem capabili de fapte rele, dar învățăm să obținem iertarea iertându-i pe ceilalți. Cu toții ne aflăm pe această podea alb-negru și cu toții suntem egali înaintea Centrului.

* * *

În primul grad, dacă ați auzit explicația planșei, cu siguranță ați auzit că Templul (voi) este universal și suficient de mare încât să faceți parte din el de la început până la sfârșit.

Centrul vostru găzduiește „principiul vital și nemuritor” menționat în gradul al treilea. Unii dintre voi probabil cunoașteți pătratul, cercul și triunghiul. În interiorul lui se află Centrul vostru, iar asta înseamnă că:

Piatra voastră era cubică și regulată. Cercul este universal și etern. Triunghiul reprezintă, de obicei, Divinitatea / Creatorul / Principiul Ordonator al Universului, ființa Profetică, Patriarhală și Regală pe care o numim Marele Arhitect al Universului – nu că acestea ar avea un Centru comun.

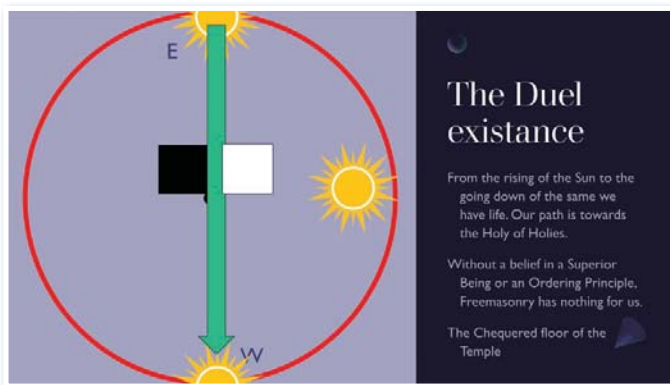
At this point we are harmonious, in balance with the four quadrants and at peace with ourselves. We should now know who we are. Not any Pooh-bah, Colonel Blimp, or Major whatnot. But a Master Mason on the path to knowledge, understanding the world, seeking that which was lost, bringing in those prepared in their hearts, and tolerant of others, and showing empathy to others.

“To live respected and die regretted”.

* * *

Now to look again at the Sun rise of the Equinox. As a brother to be raised to the sublime degree of a Master Mason we are now in the East. The Sun rising casts the shadow to our eventual destiny.

The Temple is divided equally between the North and the South. Darkness and full Noon time light. This

is reminiscent of the squared pavement you stand on. Our path is equally one step in the dark and one in the light. A Chequered existence of life, the human condition evident, we manage through the trials, disappointments, accept the inevitable, change what we

can, do right by all and live an exemplary life, be strong and run the race.

If we do not believe in a Superior Being or an Ordering Principle of Creation, Freemasonry has nothing to offer us. Here we see that the life of man is understood. No one is perfect, we are transgressors, capable of evil deeds but we learn to obtain forgiveness in forgiving others. We are all on this chequered floor and all equal before the Centre.

* * *

In the first degree, if you heard the explanation of the tracing board, you will have heard that the Temple (you) are universal and so large to be part of it all from the beginning to the end.

Your Centre holds that “vital and immortal principle” mentioned in the 3rd degree. The square, circle, and triangle will be known to some of you. Within it is your Centre and what it means is this: -

Your Ashlar was square and regular. The Circle is universal and eternal. The Triangle is commonly representative of the Deity/Creator/Ordering Principle of the Universe. That Prophetic, Patriarchal and Regal being we call the GAOTU. Not that these things share a Centre. ■

Outstanding paper delivered on the annual visit of PGL to Lodge Hope of Kurrachee (November 2024)

Photo credits: CLAUDIU IONESCU

Mirela Elena Ene

de vorbă cu / talking to

TXEMA OLEAGA

Grand Master, Grand Lodge of Spain

Ar trebui să învățăm umilința și să devină principiu de viață

We should learn humility and make it a principle of life

Bună ziua. Invitatul nostru de astăzi este Marele Maestru al Marii Loji a Spaniei. Prea Respectabile Mare Maestru Txema Oleaga, îți mulțumesc pentru că ai acceptat acest interviu, deoarece în acest fel putem face cunoscută istoria și evoluția francmasoneriei spaniole.

Îți mulțumesc foarte mult pentru această oportunitate. Sunt foarte încântat și este o onoare pentru mine să pot împărtăși cu voi și cu tot publicul vostru.

În primul rând, să vorbim despre originea și evoluția Marii Loji a Spaniei și despre viața masonică în Spania. Câți masoni și câte loji există? Ce ritualuri se practică, există loji în alte limbi?

Ei bine, aici trebuie făcute două considerații preliminare. Francmasoneria a început în Spania în 1727, când ducele de Wharton, care fusese Mare Maestru al Lojei Modernilor a venit în Spania și a fondat o lojă într-un hotel numit *Tres Flores de Lys*, loja cunoscută sub numele de *Matritense*. Aceasta a fost prima lojă de pe teritoriul spaniol. Cu câteva luni înainte avusese loc o experiență masonică în orașul Brest, în Franța, unde a fost fondată o lojă ce se numea *La Reunificación Española* (Reunificarea spaniolă). Prima lojă de pe teritoriul Spaniei însă a fost *Matritense*. Acea lojă există și astăzi. Atunci când războiul spaniol s-a încheiat și a venit regimul lui Franco, Franco a interzis francmasoneria. Astfel, masonii au fost nevoiți să plece în exil. Mulți dintre ei au fost asasinați, alții au fost trimiși la închisoare. Așa că nu a mai existat nicio activitate masonică în Spania, până la restaurarea democrației. Apoi, odată ce democrația a fost restaurată, s-a format o nouă organizație numită *Gran Logia de España* (Marea Lojă a Spaniei) care a început să funcționeze în 1979.

La acest moment sunt 180, aproape 190 de loji. Chiar s-a emis documentul de înființare a unei noi loji.

Good afternoon. Our guest today is the Grand Master of the Grand Lodge of Spain. Most Worshipful Grand Master Txema Oleaga, thank you for accepting this interview, because in this way we can make known the history and evolution of Spanish Freemasonry.

Thank you very much for this opportunity. I am very excited and it is an honour for me to be able to share with you and all your audience.

First, let's talk about the origin and evolution of the Grand Lodge of Spain and about Masonic life in Spain. How many Masons and how many lodges are there? What rituals do you practice, are there lodges in other languages?

Well, two preliminary considerations must be made here. Freemasonry began in Spain in 1727, when the Duke of Wharton, who had been Grand Master of the Moderns Lodge came to Spain and founded a lodge in a hotel called *Tres Flores de Lys*, the lodge known as *Matritense*. This was the first lodge on Spanish soil. A few months earlier, a Masonic experience had taken place in the city of Brest, France, where a lodge was founded called *La Reunificación Española* (Spanish Reunification). But the first lodge on Spanish soil was *Matritense*. That lodge still exists today. When the Spanish war ended and Franco's regime came in, Franco banned Freemasonry. Masons were forced into exile. Many of them were assassinated, others were sent to prison. So there was no Masonic activity in Spain until democracy was restored. Then, once democracy was restored, a new organization called the Grand Lodge of Spain (*Gran Logia de España*) was formed and started in 1979.

At this moment there are 180, almost 190 lodges. A new lodge document has even been issued. We are just over 3000 brethren. It has been very difficult for us to grow.

Suntem puțin peste 3000 de frați. Ne-a fost foarte greu să creștem.

Majoritatea lojilor lucrează în spaniolă, dar sunt și loji care vorbesc alte limbi. Există un procent important de frați care lucrează în engleză, alții în franceză și sunt unii care lucrează în germană, suedeză și chiar unii dintre ei în norvegiană. Noi lucrăm conform constituției noastre. Marea Lojă a Spaniei permite ca orice ritual care este practicat într-o lojă să fie încorporat în țara noastră. Cele mai răspândite ritualuri sunt cel Scoțian Antic și Acceptat și Emulation.

Marea Lojă a Spaniei este împărțită în opt provincii masonice. Provincia principală este Castilla, cea din care s-au născut celelalte. De fiecare dată când se constituie o nouă provincie masonică, aceasta trebuie să coincidă cu spațiul fizic al comunităților autonome care există în țara noastră. Deci, Catalonia are propria sa Mare Lojă Provincială, comunitatea Valenciană are propria sa lojă provincială, Murcia are propria sa lojă, Andaluzia o are pe a sa, Madrid la fel. Există, de asemenea, Insulele Canare și Insulele Baleare, două comunități autonome care aparțin statului spaniol și al căror teritoriu fizic coincide cu cel al Marilor Loji Provinciale. Singura care are personalitate juridică este Marea Lojă a Spaniei, care are sediul în Barcelona.

Într-o perioadă scurtă de timp, sper că va fi după vară, cum Spania are două orașe autonome care se numesc, Ceuta și Melilla, pe teritoriul Africii, vom crea o lojă în orașul autonom Ceuta. Suntem deja cu procedurile în derulare și suntem foarte încântați că întregul teritoriu spaniol are acces la francmasonerie.

Care a fost rolul francmasoneriei în evoluția societății spaniole? Ce implicații benefice a avut pentru evoluția societății spaniole și în ce momente istorice ați jucat un rol important? Cu ce probleme v-ați confruntat în perioada în care Spania a fost sub dictatura lui Franco?

Francmasoneria a susținut întotdeauna valorile libertății, egalității și fraternității. Asta în Spania a însemnat apărarea educației pentru toți cetățenii, a asistenței medicale universale, a tuturor acestor tipuri de valori. Și este adevărat că acest lucru a determinat-o istoric să se ciocnească atât cu Inchiziția, care era o instituție pe care Biserica Catolică a utilizat-o pentru a-i reprimă pe toți cei care erau în dezacord cu ea, cât și cu toate entitățile de natură conservatoare. Dar francmasoneria era puternică. Este adevărat că a existat o problemă serioasă, și anume momentul la care francmasoneria a fost

There are lodges that work, most of them logically, in Spanish, but there are also lodges that speak other languages. There is an important percentage of brethren who work in English, others in French and there are some who work in German, Swedish and even some of them in Norwegian. We work according to our constitution. The Grand Lodge of Spain allows any ritual that is practiced in a lodge to be incorporated in our country. The most widespread rituals are the Ancient and Accepted Scottish and Emulation.

The Grand Lodge of Spain is divided into eight Masonic provinces. The main province is Castilla, the one from which the others started. Every time a new Masonic province is constituted, it must coincide with the physical space of the autonomous communities that exist in our country. So, Catalonia has its own Provincial Grand Lodge, the Valencian Community has its own Provincial Lodge, Murcia has its own Lodge, Andalusia has its own Lodge, Madrid has its own Lodge. There are also the Canary Islands and the Balearic Islands, two autonomous communities that belong to the Spanish State and whose physical territory coincides with that of the Provincial Grand Lodges. The only one that has legal personality is the Grand Lodge of Spain, which has its headquarters in Barcelona.

In a short period of time, I hope it will be after the summer, as Spain has two autonomous cities called Ceuta and Melilla, on the African territory, we will create a lodge in the autonomous city of Ceuta. We are already with the procedures under way and we are very pleased that the whole Spanish territory has access to Freemasonry.

What was the role of Freemasonry in the evolution of Spanish society? What beneficial implications has it had for the evolution of Spanish society and at what historical moments have you played an important role? What problems did you face when Spain was under Franco's dictatorship?

Freemasonry has always upheld the values of liberty, equality and fraternity. That in Spain has meant defending education for all citizens, universal health care, all these kinds of values. And it's true that this historically brought it into clash both with the Inquisition, which was an institution that the Catholic Church used to repress all those who disagreed with it, and with all entities of a conservative nature. But Freemasonry was powerful. It is true that there was a serious problem, and that was when Freemasonry became associated with the

asociată cu liderii mișcărilor de independență din teritoriile care erau colonii. De exemplu, José Rizal, care a fost unul dintre liderii independenței în Filipine, a fost un francmason inițiat din Spania.

Așadar, este adevărat că a existat un anumit atac din partea zonelor mai reacționare împotriva francmasoneriei. Dar francmasoneria a jucat întotdeauna un rol în apărarea democrației și a libertăților. Și am să vă dau un exemplu. Când femeile nu aveau încă propria lor structură masonică, așa cum au astăzi, precursora Marii Loji din Spania a creat așa-numitele loji de adopție, adică loji în care femeile erau inițiate. Una dintre femeile care au fost inițiate în această lojă a fost Clara Campoamor, cea care a militat ca femeile să aibă aceleași drepturi ca bărbații în ceea ce privește dreptul la vot. Apoi, în Constituția Republicii, în 1931, la 1 octombrie, Clara Campoamor, cu sprijinul altor forțe, a fost cea care a deschis calea pentru vot și, prin urmare, pentru drepturi egale pentru bărbați și femei. Deci, francmasoneria a fost întotdeauna un pionier în sensul apărării valorilor și drepturilor și tocmai asta a dus la problemele care au apărut în timpul regimului lui Franco.

În timpul regimului lui Franco, persecuția a fost brutală. Mă voi opri pentru o clipă asupra acestui punct, deoarece cred că este important ca toată lumea să știe acest lucru. În Spania, Franco și regimul său au adoptat o lege în 1941 care permitea ca francmasonii să fie uciși pentru simplul fapt că erau francmasoni. Cu alte cuvinte, era suficient ca o persoană să fie găsită că a fost inițiată în francmasonerie pentru a fi executată. La acea vreme, în Spania existau aproximativ 4000 de francmasoni, mai mult sau mai puțin ca acum, din care 1.000 de persoane au fost executate. Adică, un procent foarte mare!

Alții au fost privați de proprietățile lor, privați de capacitatea de a preda, dacă erau profesori, sau li s-au confiscat laboratoarele, dacă aveau un laborator, dacă erau oameni de știință, sau orice altceva. A fost o persecuție brutală care a durat foarte mult timp. Este dificil să găsim o țară în lume în care să fi existat o persecuție similară. Din acest motiv, încercăm acum să recuperăm memoria masonilor și a familiilor lor care au fost suferinți de represalii.

Care este situația numărului de membri ai Marii Loji din Spania, având în vedere că există țări care se confruntă cu o pierdere de membri activi sau cu o scădere a numărului de persoane care doresc să fie inițiate în francmasonerie? Care este metoda de recrutare de noi membri pentru Marea Lojă a Spaniei?

Pornim de la o situație mai rea decât alte țări! Deoarece persecuția a generat o mulțime de prejudecăți există și astăzi oameni care privesc francmasoneria cu o anumită suspiciune din cauza prejudecăților

leaders of independence movements in territories that were colonies. For example, José Rizal, who was one of the leaders of independence in the Philippines, was a Freemason initiated in Spain.

So it is true that there has been a certain attack from more reactionary sectors against Freemasonry. But Freemasonry has always played a role in the defense of democracy and freedoms. And I'll give you an example. When women did not yet have their own Masonic structure, as they do today, the forerunner of the Grand Lodge of Spain created the so-called lodges of adoption, that is to say lodges into which women were initiated. One of the women who was initiated into this lodge was Clara Campoamor, who campaigned for women to have the same rights as men in terms of the right to vote. Then, in the Constitution of the Republic in 1931, on October 1, it was Clara Campoamor, with the support of other forces, who paved the way for the vote and therefore for equal rights for men and women. So, Freemasonry has always been a pioneer in defending values and rights, and that is precisely what led to the problems that arose during Franco's regime.

During Franco's regime, persecution was brutal. I will dwell on this point for a moment, because I think it is important for everyone to know this. In Spain, Franco and his regime passed a law in 1941 which allowed Freemasons to be killed for the simple fact that they were Freemasons. In other words, it was enough for a person to be found to have been initiated into Freemasonry to be executed. At that time there were about 4,000 Freemasons in Spain, more or less as many as there are now, of whom 1,000 were executed. That's a very high percentage!

Others were deprived of their property, deprived of the ability to teach, if they were professors, or had their laboratories confiscated, if they had a laboratory, if they were scientists, or whatever. It was a brutal persecution that went on for a very long time. It is difficult to find a country in the world where there has been similar persecution. For this reason, we are now trying to recover the memory of the Freemasons and their families who were subjected to repression.

What is the current membership situation of the Grand Lodge in Spain, given that some countries are experiencing a loss of active members or a drop in the number of people wishing to be initiated into Freemasonry? What is the method of recruiting new members for the Grand Lodge of Spain?

We start from a worse situation than other countries! Because the persecution generated a lot of prejudices, there are still today people who look at Freemasonry with a certain suspicion because of the

generate în timpul epocii Franco. Din acest motiv, în urmă cu câțiva ani, împreună cu Marele Maestru anterior, am început un proces de deschidere, care a constat, practic, în faptul că persoane relevante din anumite orașe spaniole, au ieșit public pentru a spune că sunt francmasoni. Prin urmare, în acest fel, am încercat să normalizăm prezența francmasoneriei. Și a fost un succes. Am continuat acest mecanism și am făcut un pas mai departe, conferințe, discuții, expoziții. Expozițiile au un succes spectaculos.

În ultimul timp, am ajuns să facem și benzi desenate pentru un public mai tânăr, podcasturi și alte acțiuni.

Francmasoneriei îi este interzis să facă prozelitism. Nu o putem face, dar, fără îndoială, prin acest tip de activități, francmasoneria se normalizează, devine cunoscută și are rezultate destul de bune. Trebuie să spun că am observat o creștere de aproximativ 10% în ultimii 2-3 ani, atât în francmasoneria masculină, cât și în francmasoneria feminină, pentru că am făcut aceste lucruri împreună.

Vârsta medie a francmasonilor scade în țara noastră.

Care este relația dintre Marea Lojă a Spaniei și Marea Lojă Feminină a Spaniei?

Am semnat cu Marea Maestră un document de colaborare reciprocă care permite trei lucruri. Primul este că spațiile masonice aflate la dispoziția Marii Loji a Spaniei sunt puse la dispoziția Marii Loji Feminine a Spaniei, pentru activități, prin încheierea unui acord economic. În al doilea rând, desfășurăm activități de natură publică, discuții și conferințe. De exemplu, recent am avut, împreună cu Marea Maestră, un interviu cu un jurnalist foarte cunoscut în Spania, la o oră de maximă audiență. Iar a treia parte este reprezentată de activitățile pe care le-am asocia cu caritatea și solidaritatea. În acest sens, Marea Lojă a Spaniei a înființat o fundație împreună cu Marea Lojă Feminină a Spaniei pentru ca, de comun acord, să putem realiza aceste lucrări de caritate și solidaritate, ajutând astfel și la cunoașterea Francmasoneriei de către public.

Foarte interesant. Având în vedere traiectoria pe care ați urmat-o, credeți că lumea de astăzi mai are nevoie de francmasonerie ca în trecut și, dacă da, care credeți că sunt motivele? Care este rolul francmasoneriei în societatea de astăzi? Credeți că francmasoneria de astăzi este erodată, că devine mai mult o organizație caritabilă?

Ei bine, eu cred că valorile apărute de francmasonerie sunt absolut esențiale în timpurile moderne. Experimentăm, în plus, o creștere a intoleranței, a fanatismului, o formă de, există un cuvânt în spaniolă care se numește „cosificar”, adică de a face ca cealaltă

prejudices generated during the Franco era. For this reason, a few years ago, together with the previous Grand Master, we started a process of openness, which basically consisted in relevant people in certain Spanish cities coming out publicly to say that they are Freemasons. Therefore, in this way, we tried to normalize the presence of Freemasonry. And it was successful. We continued this mechanism and took it one step further, conferences, talks, exhibitions. The exhibitions are a spectacular success.

Lately, we've gotten into comics for a younger audience, podcasts and other things.

Freemasonry is forbidden to proselytize. We can't do it, but without a doubt, through these kinds of activities, Freemasonry is becoming normalized, is becoming known and is doing quite well. I must say that we have seen an increase of about 10% in the last 2-3 years in both male and female Freemasonry, because we have done these things together.

The average age of Freemasons is decreasing in our country.

What is the relationship between the Grand Lodge of Spain and the Feminine Grand Lodge of Spain?

I have signed a document of mutual collaboration with the Grand Master of the Feminine GL, which allows three things. The first is that Masonic premises at the disposal of the Grand Lodge of Spain are made available to the Women's Grand Lodge of Spain for activities, through an economic agreement. Secondly, we carry out activities of a public nature, talks and conferences. For example, recently we have had, together with the Lady Grand Master, an interview with a very well known journalist in Spain, on prime time. And the third part is the activities that we associate with charity and solidarity. In this regard, the Grand Lodge of Spain has set up a foundation together with the Feminine Grand Lodge of Spain so that, by mutual agreement, we can carry out these works of charity and solidarity and so that this also serves to make Freemasonry known.

Very interesting. Given the trajectory you have followed, do you think the world today still needs Freemasonry as it did in the past and, if so, what do you think are the reasons? What is the role of Freemasonry in today's society? Do you think Freemasonry today is being eroded, becoming more of a charitable organization?

Well, I believe that the values defended by Freemasonry are absolutely essential in modern times. We are also experiencing an increase in intolerance, fanaticism, a form of, there's a word in Spanish called 'cosificar', which is to treat the other person as if they were an object, instead of valuing the fact that they

persoană să fie tratată ca și cum ar fi un obiect, în loc să prețuim faptul că este o ființă umană și că are demnitate și aceasta trebuie respectată. Prin urmare, cred că aceste valori sunt absolut esențiale astăzi.

Mai mult, am să vă povestesc despre un caz concret pe care l-am trăit în mod direct. Când eram membru al consiliului de administrație al unui teatru municipal din orașul meu, Bilbao, directorul artistic a prezentat programul pentru anul următor, iar în cadrul acestui program exista o secțiune pentru copii. Nu cred că este francmason, dar cunoaște francmasoneria, este un om foarte respectabil, un catalan, și ne-a spus: am de gând să îi învăț pe copii metode ale francmasonilor. Când francmasonii se întâlnesc și discută între ei, nimeni nu întrerupe vorbitorul, ci toți ascultă. Iar când acesta a terminat de vorbit, atunci iau cuvântul. Nu trebuie să spui contrariul doar de dragul de a fi împotriva, ci să încerci să contribui și să ajungi la un element comun la final. Deci, a spus el, teatrul trebuie să-i ajute pe copii să vadă asta. Vedeti voi, dacă toți actorii și actrițele de pe scenă vorbesc în același timp, ceea ce aude publicul este zgomot. Prin urmare, trebuie ca fiecare să vorbească atunci când îi vine rândul, dar să existe suficientă agilitate pentru a nu deveni o succesiune de monologuri. Trebuie să fie un schimb de idei și, prin urmare, un dialog.

Mi s-a părut o idee fantastică acest mod de a vedea cum francmasoneria poate fi folosită pentru a ajuta. De fapt, una dintre cele mai interesante cărți care au fost publicate recent despre francmasonerie este scrisă de un preot catolic care a cercetat francmasoneria și a spus că francmasoneria este o școală pentru cetățeni. Mi se pare că acest element este fundamental.

Materialismul pune încet stăpânire pe viața noastră de zi cu zi. Din acest motiv, când a sosit actuala echipă care conduce Marea Lojă a Spaniei, unul dintre punctele pe care le-am prezentat fraților în oferta noastră electorală, să spunem, de a deveni conducerea Marii Loji a Spaniei, a fost să separăm ritualul de aspectele administrative. Adică, atunci când noi, masonii, ne întâlnim la reuniuni, ne dedicăm acelei părți spirituale, acelei părți a dezvoltării noastre interioare, a creșterii noastre ca oameni, a înțelegerii celorlalți, ritualurilor, care sunt o adevărată bijuterie. Ritualurile masonice, dintre care unele sunt foarte vechi, au o asemenea bogăție, o asemenea valoare care sunt neprețuite, sunt adevărate mici comori pe care le are francmasoneria. Așadar, să lucrăm corect și să lăsăm tot ceea ce este birocratic, administrativ, sau tot ceea ce are de-a face cu sfera politică, cu sfera publică, am spune noi, a francmasoneriei, pentru reuniuni care nu au nimic de-a face cu ritualurile.

În acest fel, atunci când ne adunăm, să putem lucra la interiorul nostru și să construim ceea ce numim

are a human being and that they have dignity and that should be respected. Therefore, I think these values are absolutely essential today.

Moreover, I will tell you about a concrete case that I experienced directly. When I was a member of the board of a municipal theater in my city, Bilbao, the artistic director presented the program for the following year, and there was a children's section in the program. I don't think he is a Freemason, but he knows Freemasonry, he is a very respectable man, a Catalan, and he told us: I am going to teach the children the methods of the Freemasons. When the Freemasons meet and talk among themselves, no one interrupts the speaker, they all listen. And when he has finished speaking, then they speak. You shouldn't say the opposite just for the sake of being contrary, but try to contribute and arrive at a common element at the end. So, he said, theater has to help children see that. You see, if all the actors and actresses on stage are talking at the same time, what the audience hears is noise. So everyone should speak when it's their turn, but there should be enough agility so that it doesn't become a succession of monologues. There must be an exchange of ideas and therefore a dialog.

I thought it was a fantastic idea to see how Freemasonry can be used to help. In fact, one of the most interesting books that has been published recently on Freemasonry is written by a Catholic priest who has researched Freemasonry and said that Freemasonry is a school of citizenship. It seems to me that this element is fundamental.

Materialism is slowly taking over our daily lives. For this reason, when the current team that leads the Grand Lodge of Spain arrived, one of the points that we presented to the brethren in our electoral bid, let's say, to become the leadership of the Grand Lodge of Spain, was to separate the ritual from the administrative. That is to say, when we Masons meet in meetings, we devote ourselves to that spiritual part, that part of our inner development, that part of our growth as people, of our growth as people, of our understanding of others, to the rituals, which are a real gem. The Masonic rituals, some of which are very old, have such richness, such value that they are priceless, they are real little treasures that Freemasonry has. So let us work properly and leave everything that is bureaucratic, administrative, or everything that has to do with the political sphere, the public sphere, we would say, of Freemasonry, for meetings that have nothing to do with rituals.

In this way, when we come together, may we work on our inner selves and build what we call the great temple of humanity. It is one stone joining with the

marele templu al umanității. Este o piatră care se unește cu pietrele altora pentru a construi o clădire. Acesta ar fi sensul. Așadar, francmasoneria spaniolă este foarte mândră de cunoașterea ritualurilor, iar toată munca este făcută cu mare solemnitate.

Cum este francmasoneria în Spania, dincolo de ritualuri, cum este implicată în societatea actuală?

Există multe diferențe între un loc și altul. Există locuri în Spania unde francmasonii sunt foarte prezenți în organizații sociale, cum este Crucea Roșie de exemplu, și în alte entități de acest tip, chiar și în politică. Eu însumi îmi dedic o parte din viață politicii. Aș spune că în tot ceea ce are de-a face cu activități legate de caritate și solidaritate există mulți francmasoni, în tot ceea ce are de-a face cu entități dedicate îmbunătățirii vieții există mulți francmasoni. Și apoi există mulți francmasoni, este curios, în lumea științei, în lumea universitară, lucru foarte interesant pentru că are un aspect formativ, în mod curios, în lumea sportului și a sportului la nivel înalt. Nu pot dezvălui, logic, aceste nume, dar sunt francmasoni foarte importanți în lumea sportului care sunt mândri că sunt masoni și spun că metoda masonică și ceea ce au învățat de la ceilalți îi ajută foarte mult în succesul lor profesional ca sportivi.

Vorbind despre societate, cum vede societatea spaniolă francmasoneria astăzi, după o lungă perioadă de persecuție, în special în timpul regimului lui Franco, care o considera o conspirație iudeo-masonică? Cum sunt priviți membrii francmasoneriei de către societate?

Au existat patruzeci de ani de persecuție și opresiune. Ne-am dat seama că era necesar să luptăm împotriva acestui lucru, pentru că societatea era reticentă în a accepta francmasoneria, era văzută ca ceva rău, încă există și astăzi această percepție. Am să vă spun o anecdotă. Actualul secretar de stat pentru Memorie Democratică, care nu este francmason, este cercetător al francmasoneriei, a început să studieze francmasoneria pentru că a văzut că unui fost primar din Almería, care era orașul său, nu i s-a permis să fie înmormântat în cimitirul municipal. Motivul pentru care nu i se permitea să fie îngropat era că fusese francmason, deoarece cimitirul era administrat de Biserica Catolică și îl considerau eretic. A început să cerceteze francmasoneria și a devenit unul dintre cei mai importanți experți. Când și-a publicat prima carte, mama sa i-a spus: „Cred că ar trebui să te dedici unor subiecte mai puțin ciudate decât acestea”. Cu alte cuvinte, propria sa mamă i-a spus că ar trebui să se dedice unor lucruri mai interesante decât francmasoneria.

Așadar, am elaborat un program de lucru și am avut norocul ca Legea Memoriei Democratice, care

stones of others to build a building. That would be the meaning. So Spanish Freemasonry is very proud of its knowledge of the rituals, and all the work is done with great solemnity.

How is Freemasonry in Spain, beyond the rituals, how is it involved in today's society?

There are many differences from one place to another. There are places in Spain where Freemasons are very present in social organizations, such as the Red Cross for example, and in other such entities, even in politics. I myself dedicate part of my life to politics. I would say that in everything to do with charity and solidarity activities there are many Freemasons, in everything to do with entities dedicated to the improvement of life there are many Freemasons. And then there are many Freemasons, curiously enough, in the world of science, in the world of academia, which is very interesting because it has a formative aspect, curiously enough, in the world of sport and high-level sport. I cannot reveal, logically, these names, but there are very important Freemasons in the world of sport who are proud to be Freemasons and say that the Masonic method and what they have learned from others helps them very much in their professional success as sportsmen.

Talking about society, how does Spanish society view Freemasonry today, after a long period of persecution, especially during Franco's regime, which considered it a Judeo-Masonic conspiracy? How are members of Freemasonry regarded by society?

There have been forty years of persecution and oppression. We realized that it was necessary to fight against this, because society was reluctant to accept Freemasonry, it was seen as something bad, this perception still exists today. Let me tell you an anecdote. The current Secretary of State for Democratic Memory, who is not a Freemason, he is a researcher of Freemasonry, began to study Freemasonry because he saw that a former mayor of Almería, which was his town, was not allowed to be buried in the municipal cemetery. The reason why he was not allowed to be buried was that he was a Freemason, because the cemetery was run by the Catholic Church and they considered him a heretic. He began to research Freemasonry and became one of the leading experts. When he published his first book, his mother said to him, “I think you should devote yourself to less outlandish subjects than this.” In other words, his own mother told him that he should devote himself to more interesting things than Freemasonry.

So we developed a work programme and we were fortunate that the Law of Democratic Memory, which

a fost adoptată acum câțiva ani în Spania, să recunoască în mod expres la articolul 3 că francmasonii și familiile lor sunt victime ale represiunii. Iar guvernul realizează în fiecare an un act simbolic de restituție, care are loc în ultima zi a lunii octombrie. În această zi, în urmă cu doi ani, au acordat distincția unui mason al Marii Loji a Spaniei, membru al Supremului Consiliu de grad 33, iar anul trecut Marii Maestre a Marii Loji Feminine a Spaniei. Cu alte cuvinte, a existat deja o recunoaștere din partea guvernului și a statului. Și există recunoașteri similare într-o mulțime de comunități autonome. Acest lucru permite francmasoneriei să piardă treptat această aură negativă și să devină o organizație onorabilă, așa cum este în orice altă țară din lume. Aș spune că există încă multe prejudecăți, dar, din fericiire, le combatem treptat.

A fi francmason are repercusiuni în viața profesională?

Nu neapărat. În cazul meu, de exemplu, a fost invers. Din momentul în care am mărturisit public că sunt francmason, nu am avut nicio problemă, dimpotrivă. Dar recunosc că există încă unii frați care sunt reticenți în a-și face cunoscută apartenența la francmasonerie deoarece cred că ar putea avea probleme în munca lor, mai ales când vorbim despre entități ultraconservatoare sau oameni foarte conservatori.

Avem frați de cea mai înaltă calitate. Sunt frați care cunosc tot felul de subiecte, care sunt experți în multe lucruri, care sunt medici relevanți sau istorici. Există și masoni care sunt opusul, adică nu au un rang special, sunt muncitori, dar în meseriile lor sunt adevărați lideri. Sunt oameni implicați și asta înseamnă că masoneria intră treptat în societate și o face să o vadă altfel. Adică avem frați foarte importanți, care pot avea poziții foarte înalte de responsabilitate în toate domeniile, și frați care, fără să le aibă, totuși, oriunde s-ar afla, îndeplinesc și o sarcină foarte importantă de a uni, de a aduce oamenii împreună. Și astfel acest lucru servește, cred eu, pentru această creștere pe care am văzut-o în ultima vreme.

Cum vezi viitorul Masoneriei în Spania și în lume?

Eu văd un viitor foarte luminos în Spania. Văd din ce în ce mai mult interes. O văd pur și simplu în numărul mare de interviuri și cereri pentru discuții, colocvii sau expoziții pe care le primim din toată Spania, și în special din locuri în care nici măcar nu avem încă o lojă. Așadar, dacă putem vedea deja că există interes pentru a învăța despre francmasonerie în locuri în care nu am reușit încă să înființăm o lojă, atunci acest lucru indică faptul că există un teren propice pentru

was adopted a few years ago in Spain, expressly recognizes in Article 3 that Freemasons and their families are victims of repression. And every year the government carries out a symbolic act of restitution, which takes place on the last day of October. On this day two years ago, they awarded the honor to a mason from the Grand Lodge of Spain, also member of the Supreme Council of the 33rd Degree, and last year to the Grand Master of the Women Grand Lodge of Spain. In other words, there has already been government and state recognition. And there are similar recognitions in a lot of autonomous communities. This allows Freemasonry to gradually lose this negative aura and become an honorable organization, as it is in every other country in the world. I would say that there are still many prejudices, but fortunately we are gradually combating them.

Being Freemason does have repercussions in professional life?

Not necessarily. For example, in my personal experience, it was the other way around. From the moment I confessed publicly that I am Freemason, I had no problem, on the contrary. But I recognize that there are still some brethren who are reluctant to make their Freemasonry known because they think it might get them into trouble in their work, especially when we're talking about ultraconservative entities or very conservative people.

We have Brethren of the highest quality. There are brethren who are knowledgeable on all kinds of subjects, who are experts on many things, who are relevant doctors or historians. There are also Masons who are the opposite, that is, they have no special rank, they are hard workers, but in their trades they are true leaders, involved people and that means that Freemasonry is gradually entering society and making it see it differently. I mean we have very important Brethren, who may have very high positions of responsibility in all fields, and Brethren who, without having them, however, wherever they are, also fulfill a very important task of uniting, of bringing people together. And so this serves, I think, for this growth that we have seen lately.

How do you see the future of Freemasonry in Spain and in the world?

I see a very bright future in Spain. I see more and more interest. I see it simply in the large number of interviews and requests for talks, colloquia or exhibitions that we receive from all over Spain, and especially from places where we don't even have a lodge yet. So, if we can already see that there is interest in learning about Freemasonry in places where we have not yet managed to set up a lodge, then this indicates

a avea succes. Așadar, sunt foarte optimist în Spania și sunt optimist și pentru Europa.

Valorile pe care le apără francmasoneria sunt valorile libertății, egalității, fraternității. Fraternitatea este un concept mult mai profund decât solidaritatea, deoarece în solidaritate stabilești limite, dar fraternitatea nu îți permite să stabilești limite, pentru că aproapele tău este fratele sau sora ta. Deci, legăturile sunt sacre. Cred că acest lucru este foarte relevant.

Francmasoneria se dezvoltă într-un mod incredibil în America Latină, spre exemplu. Spania este fondatoarea Confederației Masonice Interamericane, iar boom-ul care are loc acolo, efervescența francmasoneriei, este foarte relevantă. Nu pot vorbi despre alte părți ale lumii pentru că nu știu prea multe, dar cel puțin în Europa și America Latină și lumea britanică, cred, lumea anglo-saxonă, să spunem, în termeni generali, Statele Unite, Anglia etc, cred că avem un viitor foarte luminos.

Ai observat diferențe între francmasoneria din Europa de Vest și cea din Europa de Est, între francmasoneria din America de Sud și cea din America de Nord? Care tip de francmasonerie crezi că este mai aproape de ceea ce ar trebui să fie francmasoneria?

Noi, spaniolii, avem o relație emoțională cu lumea latino-americană. Sunt legături, chiar, în unele cazuri, legături de familie. Am rude care trăiesc în Chile, sau care trăiesc în Venezuela sau în Mexic. Și împărtășim aceeași limbă, iar acest lucru te unește, fie că îți place sau nu. Este de asemenea adevărat că vocația europeană a țării noastre, a Spaniei, înseamnă că ne simțim foarte aproape de Franța, Portugalia, Anglia, Germania etc. Așadar, aș spune că la nivel individual, la nivel personal, atunci când ești la o întâlnire, la o întâlnire masonică, nu văd prea multe diferențe între frații dintr-un loc și din altul, toți ne comportăm într-un mod foarte asemănător. În plus, toți ne îmbrăcăm la fel, așa că este greu să faci diferența.

Dar recunosc că există anumite moduri sau anumite forme de organizare care sunt diferite în unele locuri. Astfel, în Europa, diferența, este foarte mică.

Pe de altă parte, este adevărat că există mai multe diferențe în ceea ce privește modul în care sunt organizate lojile din America. Chiar și modul în care comunică este uneori diferit.

Lucrul minunat la francmasonerie este că poți merge la o întâlnire într-o țară care vorbește o limbă pe care abia o cunoști, iar când ești înăuntru, ceea ce vezi este atât de familiar încât nu simți problema limbii, pentru că înțelegi totul, o simți, pentru că francmasoneria nu este doar o limbă, nu este doar o asociație, ci este o experiență de viață. Așadar, purtați valorile pe care le-ați învățat atât de adânc în voi, atât de mult în inimă, încât atunci când vă întâlniți cu alți

that there is fertile ground for success. So, I am very optimistic in Spain and I am also optimistic for Europe.

The values that Freemasonry defends are the values of liberty, equality, fraternity. Fraternity is a much deeper concept than solidarity, because in solidarity you set limits, but fraternity does not allow you to set limits, because your neighbor is your brother or sister. So bonds are sacred. I think this is very relevant.

Freemasonry is developing incredibly in Latin America, for example. Spain is the founder of the Interamerican Masonic Confederation, and the boom that's taking place there, the effervescence of Freemasonry, is very relevant. I can't speak about other parts of the world because I don't know too much, but at least in Europe and Latin America and the British world, I think, the Anglo-Saxon world, let's say in general terms, the United States, England, etc., I think we have a very bright future.

Have you noticed any differences between Freemasonry in Western and Eastern Europe, between Freemasonry in South and North America? Which type of Freemasonry do you think is closer to what Freemasonry should be?

We, Spanish people, have an emotional relationship with the Latin American world. There are ties, even, in some cases, family ties. I have relatives living in Chile, or living in Venezuela or Mexico. And we share the same language, and that unites you, whether you like it or not. It's also true that the European vocation of our country, of Spain, means that we feel very close to France, Portugal, England, Germany, etc. So I would say that on an individual level, on a personal level, when you are at a meeting, a Masonic meeting, I don't see too many differences between the brothers from one place and another, we all behave in a very similar way. Besides, we all dress alike, so it's hard to tell the difference.

But I recognize that there are certain ways or certain forms of organization that are different in some places. So in Europe, the difference is very small.

On the other hand, it is true that there are several differences in the way lodges are organized in America. Even the way they communicate is sometimes different.

The wonderful thing about Freemasonry is that you can go to a meeting in a country that speaks a language that you hardly know, and when you're inside, what you see is so familiar that you don't feel the language problem, because you understand everything, you feel it, because Freemasonry is not just a language, it's not just an association, it's a life experience. So, you carry the values that you have learned so deep within you, so much in your heart, that when you meet other brethren, wherever they

frați, de oriunde ar fi ei, există un fel de égregore, cum spun francezii, un fel de armonie care are loc și vă bucurați enorm de ea. Evident, fiecare țară are propriile idiosincrazii, dar nu sunt multe diferențe.

La finalul interviului, Prea Respectabile Mare Maestru, te rog să te prezinți, atât ca Mare Maestru al Marii Loji a Spaniei, cât și ca cetățean spaniol.

Numele meu este Txema Oleaga Zalvidea, sunt dintr-un oraș din nordul Spaniei, numit Bilbao. M-am născut acolo acum 61 de ani, iar meseria mea laică este cea de avocat, este marea mea vocație, împreună cu francmasoneria și politica. Sunt toate trei. Mi-am început cariera politică acum mulți ani, pentru că în Țara Bascilor exista terorism, exista o organizație teroristă care ucidea pe oricine gândea diferit. Așa că am decis să fac pasul cel mare și să intru în politică. Acesta a fost motivul. Am fost consilier timp de mulți ani în consiliul municipal din Bilbao. Am fost chiar candidat la funcția de primar în două rânduri. Apoi am renunțat din nou la politică și m-am întors la drept, care a fost educația mea. De asemenea, am petrecut ceva timp în guvernul basc. Am prezidat o companie publică, compania de metrou, una dintre cele mai importante companii din Țara Bascilor. Și acum câțiva ani, exact acum cinci ani, mi s-a cerut să părăsesc din nou funcția și să candidez la alegerile de senator. Așadar, în momentul de față sunt senator pentru provincie, pentru teritoriul istoric al Biscaya. Fac parte din Partidul Socialist și în Senat sunt purtătorul de cuvânt al grupului meu politic în Comisia pentru justiție. Sunt responsabil cu redactarea legilor în Senat. Așadar, este o sarcină foarte interesantă.

În ultima legislatură am avut ocazia să particip la o mulțime de legi care au însemnat un mare progres pentru țara mea. Trebuie să spun că am încercat, de asemenea, să utilizez ceea ce am învățat în lojă, acel concept de toleranță, de respect pentru idei, de a mă pune în locul celuilalt etc.

Îmi amintesc în special de momentul în care a fost adoptată Legea Memoriei Democratice, care recunoștea masonii și familiile lor ca victime ale represaliilor; acea zi a fost atât de emoționantă încât am purtat chiar și cravata pe care o port astăzi, cravata Marii Loji a Spaniei. Am purtat-o în plen în acea zi și am spus că o port în semn de omagiu pentru acești oameni.

Referitor la viața masonică, am fost inițiat cu mulți ani în urmă, în orașul San Sebastian. Practic atât Emulation, cât și Rtul Scoțian Antic și Acceptat. Am fost Maestru Venerabil atât într-o lojă de Rit Scoțian Antic și Acceptat, cât și într-o lojă Emulation. Ceea ce îmi place cel mai mult sunt ceremoniile. Sunt fericit când merg la lojă, când sunt cu frații mei, mă umplu

are from, there is a kind of égregore, as the French say, a kind of harmony that takes place and you enjoy it enormously. Obviously, each country has its own idiosyncrasies, but not many differences.

At the end of our interview, Most Worshipful Grand Master, I would ask you to introduce yourself both as Grand Master of the Grand Lodge of Spain and as a Spanish citizen.

My name is Txema Oleaga Zalvidea, I'm from a city in northern Spain called Bilbao. I was born there 61 years ago, and my lay profession is a lawyer, it is my great vocation, together with Freemasonry and politics. They are all three. I started my political career many years ago, because in the Basque Country there was terrorism, there was a terrorist organization that killed anyone who thought differently. So I decided to take the plunge and enter politics. This was the reason. I was councillor for many years in Bilbao city council. I even ran for mayor twice. Then I left politics again and went back to law, which was my education. I also spent some time in the Basque government. I chaired a public company, the metro company, one of the most important companies in the Basque Country. And a few years ago, exactly five years ago, I was asked to step down again and run for senator. So now I am a senator for the province, for the historical territory of Biscay. I am a member of the Socialist Party and in the Senate I am the spokesperson for my political group in the Committee on Justice. I am responsible for drafting laws in the Senate. So it is a very interesting task.

In the last legislature I had the opportunity to participate in a lot of laws that meant a great progress for my country. I have to say that I also tried to use what I learned in the Lodge, that concept of tolerance, respect for ideas, putting myself in the other person's shoes etc.

I particularly remember the moment when the Democratic Memory Law was passed, recognizing Freemasons and their families as victims of repression; that day was so moving that I even wore the tie that I wear today, the Grand Lodge of Spain tie. I wore it in plenary that day and said that I wore it in homage to these people.

Regarding my Masonic life, I was initiated many years ago, in the city of San Sebastian. I practice both Emulation and Ancient and Accepted Scottish Rite. I have been Worshipful Master in an Ancient and Accepted Scottish Rite lodge, as well as in an Emulation lodge. What I enjoy most are the ceremonies. I am happy when I go to lodge, when I am with my brethren, it fills me with an energy that enables me to cope with any problem I may encounter.

de o energie care îmi permite să fac față oricărei probleme pe care o pot întâlni.

Sunt Mare Maestru din martie 2022. Am candidat pentru această înaltă funcție cu un program care avea patru puncte și care este aproape 70% sau 80% implementat. Sper că peste un an voi putea să finalizez tot ceea ce am planificat și, odată ce totul va fi terminat, le voi spune fraților să aleagă pe altcineva, pentru că aici nu este vorba de a sta mult timp în funcții, ci de rotație.

Una dintre cele mai mari lecții pe care le înveți în francmasonerie este că într-un an ești Maestrul Venerabil, ești în cel mai important loc, ești centrul atenției întregii loji, iar în anul următor frații aleg pe altcineva, iar tu te ridici din scaun. Cred că ar trebui să învățăm cu toții umilința, nu numai în viața noastră masonică, ci să o aplicăm și în lumea noastră laică.

Și în politică, de asemenea.

Și în politică, desigur. Pentru că în politică există o circumstanță care apare, uneori, și în cadrul unor loji. Este un fenomen numit adamism. Deci cineva ajunge într-o poziție și crede că viața începe în ziua în care ajunge el acolo. Nu, nu este așa, el trebuie să ia ceea ce a învățat de la cei precedenți, să păstreze, să îmbunătățească și să predea, dacă este posibil, celui care urmează. Acesta este scopul pe care îl are. Cred că francmasoneria te învață asta.

Și înveți principiul de a te pune în locul celeilalte persoane.

Asta este fundamental. Când sunteți într-o lojă și stați într-un loc, vedeți ceremonia într-un fel. Dar se poate întâmpla ca săptămâna următoare, sau luna următoare, sau la următoarea întâlnire să vă aflați în alt loc și ceremonia să fie aceeași, dar punctul de vedere să fie diferit. Atunci trebuie să fiți capabili să înțelegeți că punctul de vedere este doar un lucru accidental și că toate punctele de vedere, adunate împreună, formează întregul. Aceasta este o învățătură masonică fundamentală. De fapt, prima dată când a trebuit să redactez o lucrare masonică pentru o revistă generală a fost pe acest subiect.

Felicitări pentru activitatea ta în francmasonerie, în politică și în viața personală. Și îți mulțumim că ai acceptat să acorzi acest interviu pentru revista noastră.

A fost o plăcere. Mi-a plăcut interviul. L-am găsit foarte prietenos și cu mult conținut. Vă felicit pentru munca pe care o faceți și sper că pot contribui cu ceea ce am putut spune cu modestie, la răspândirea valorii francmasoneriei pentru toată lumea. Îți mulțumesc foarte mult.

I am Grand Master since March 2022. I applied to this very high position with a program that had four points and is almost 70% or 80% implemented. I hope that in a year's time I will be able to finalize everything that I have planned and once everything is finished, I will tell the brethren to elect someone else, because this is not about staying in office for a long time, but about rotation.

One of the greatest lessons you learn in Freemasonry is that one year you're the Worshipful Master, you're in the most important place, you're the center of attention of the whole lodge, and the next year the brethren elect somebody else, and you get out of the chair. I think that we should all learn humility, not only in our Masonic life, but apply it in our lay world.

And in politics, too.

And in politics, of course. Because in politics there is a circumstance that sometimes occurs in some lodges. It's a phenomenon called adamism. So someone gets into a position and thinks that life begins the day he gets there. No, it doesn't, he has to take what he has learned from the previous ones, preserve, improve and pass on, if possible, to the next one. That is the purpose he has. I think Freemasonry teaches you that.

And learn the principle of putting yourself in the other person's shoes.

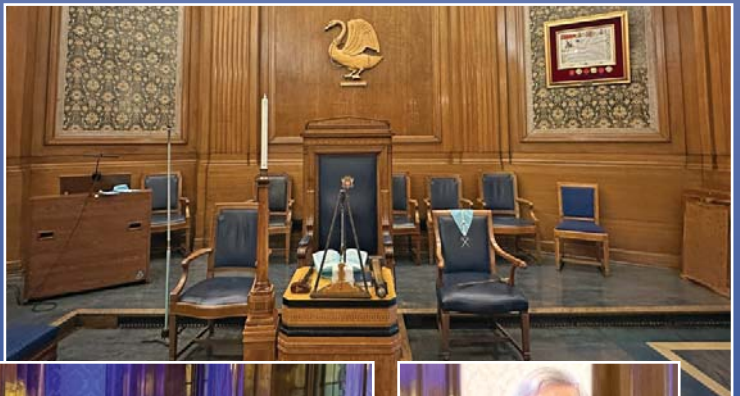
This is fundamental. When you are in a lodge and you sit in a place, you see the ceremony one way. But it may happen that the next week, or the next month, or the next meeting you are in another place and the ceremony is the same, but the point of view is different. Then you must be able to understand that the point of view is only an accidental thing and that all the points of view put together form the whole. This is a fundamental Masonic teaching. As a matter of fact, the first time I had to write a Masonic paper for a general magazine was on this subject.

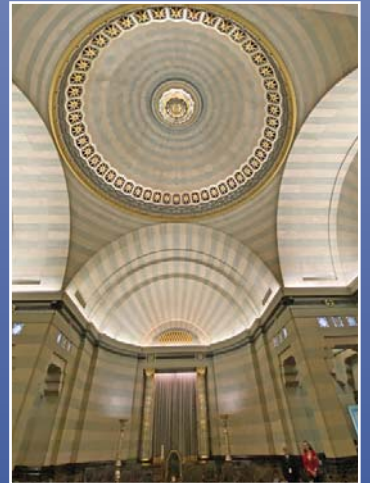
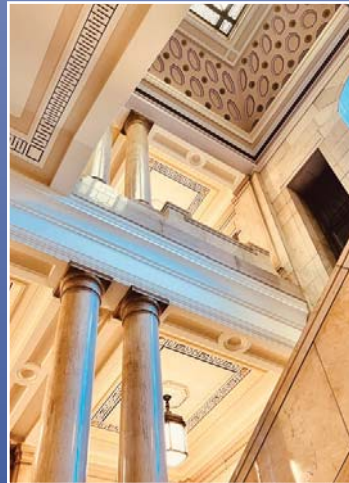
Congratulations on your work in Freemasonry, in politics and in your personal life. And thank you for granting this interview to our magazine.

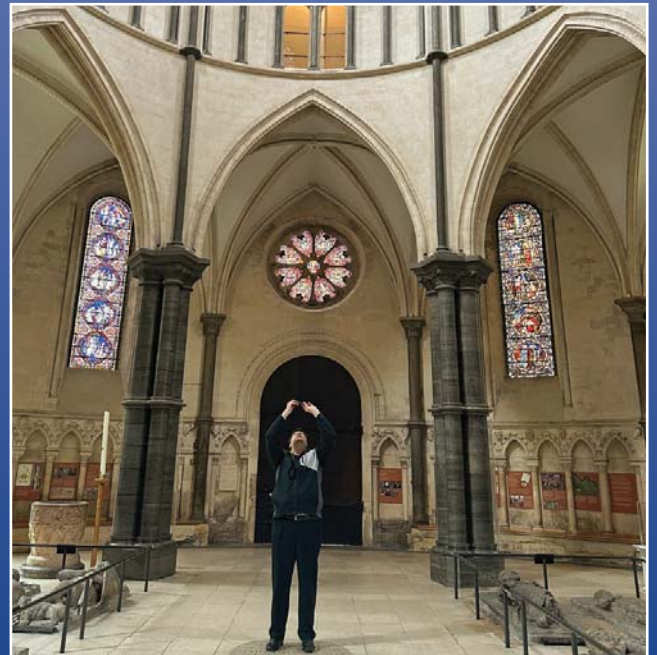
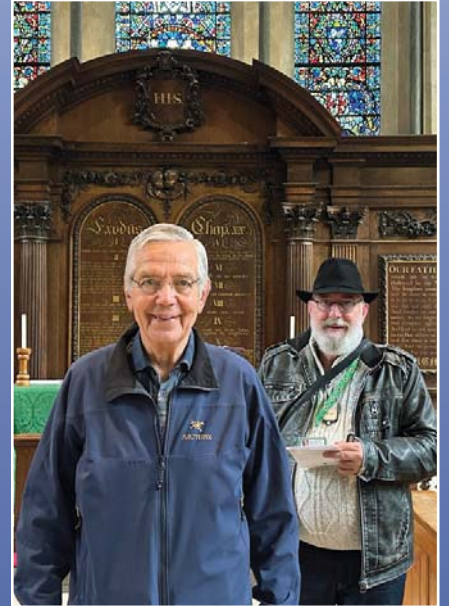
It was a pleasure. I enjoyed the interview. I found it very amiable and with a lot of content. I congratulate you on the work you are doing and hope that I can contribute what I could modestly say to spreading the value of Freemasonry to the world. Thank you very much. ■

CONCORD Lodge from Rotterdam visiting ROYAL KENT Lodge from London (October 2024)

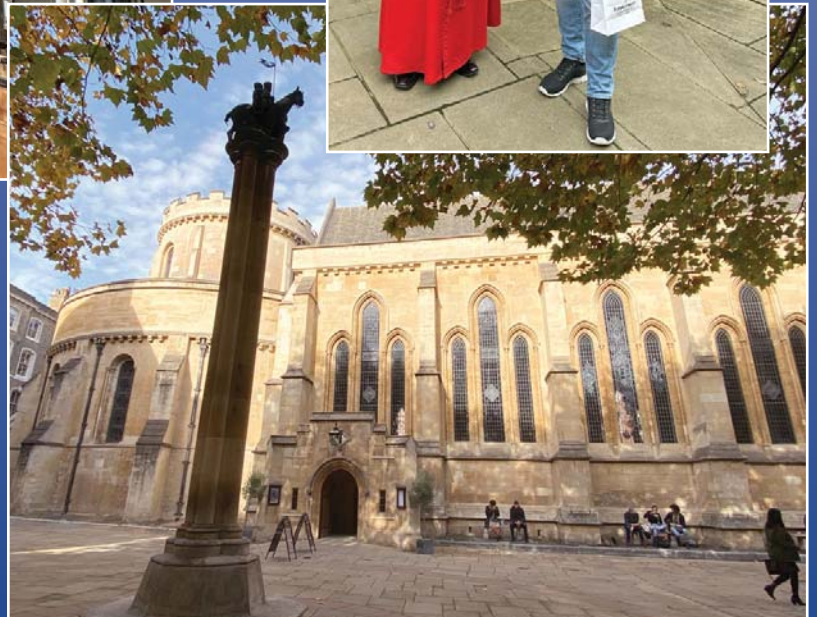
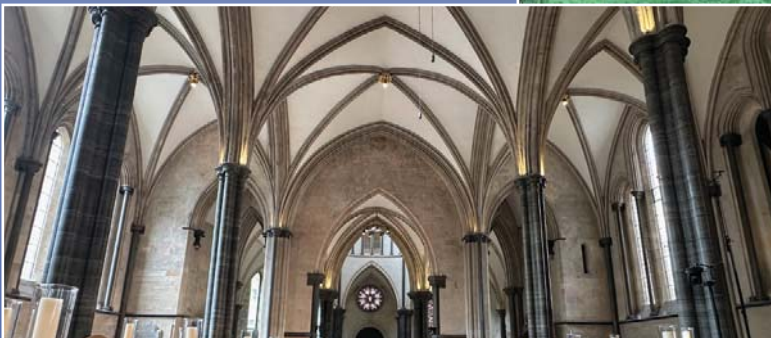
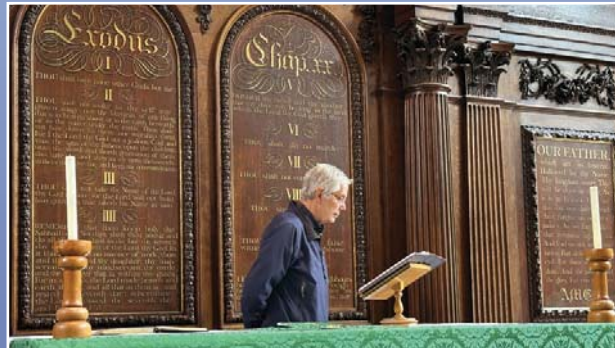
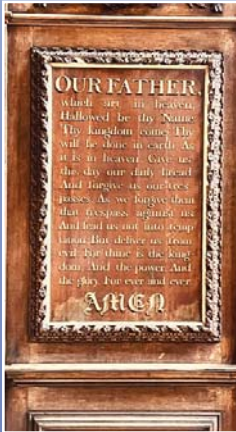
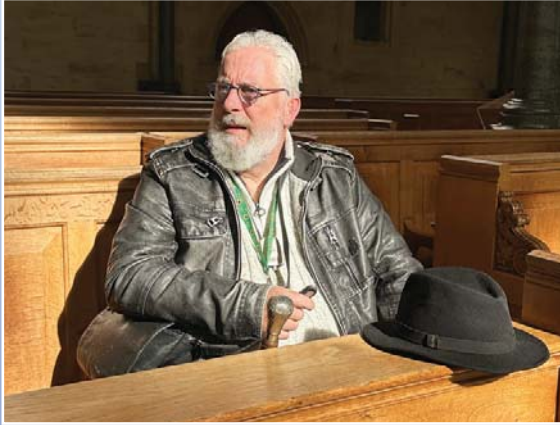

Photo credits: CHRIS BERESFORD (11 photos), CLAUDIU IONESCU

Gânduri despre Inițiere

Dragi Frați, am avut norocul să fiu acceptat ca membru Lojii *Royal Kent* Nr. 15 și am fost inițiat pe 9 iunie. M-am trezit de dimineață foarte îngrijorat în legătură cu ceremonia. Sunt convins că înainte să fim inițiați cu toții ne-am gândit la ritualuri neobișnuite și nu ne simțeam siguri. Pe măsură ce orele au trecut, mi-am dat seama că neliniștea mea era, de fapt, entuziasm față de ce urma să înceapă.

Am ajuns la Freemason's Hall din Londra împreună cu nașul meu de Masonerie, Fratele Jared. Când am ajuns, ne-am întâlnit cu o parte din Frați, precum și cu Venerabilul Maestru. A fost o atmosferă foarte relaxată și plină de susținere. Am fost întrebat de mai multe ori dacă am adus morcovul!

În sfârșit, a sosit momentul să mă pregătesc de ceremonie. Am fost dus într-o cameră laterală și pregătit. Mi s-a părut că a trecut o veșnicie cât am stat acolo legat la ochi, așteptând începutul. A fost o experiență minunată și care m-a împlinit. A trecut o vreme până să-mi dau seama că sunt călăuzit de Fratele Jared. Am avut încredere deplină în el și m-a făcut să mă simt în largul meu pe tot parcursul. Când mi s-a permis să-mi scot legătura de la ochi mi-a fost dezvăluită adevărata splendoare a încăperii Lojii. Am văzut că aveam de față oaspeți. Am fost onorat să fiu inițiat în prezența a 11 frați din Marele Orient al Olandei, care ni s-au alăturat și la agapa fraternă care a avut loc după ținută.

Agapa fraternă a avut loc în salon, unde am savurat mâncarea și m-am bucurat de toasturi și de experiența Focului Masonic. Venerabilului Maestru al Lojii Royal Kent i-au fost aduse cadouri, primite cu recunoștință. Cel mai mult m-am bucurat să împărtășesc seara cu Frații din loja-mamă, dar și cu oaspeții din Loja olandeză *Concord*, care m-au încurajat foarte mult și au făcut ca seara să fie deosebită. Chiar simt că fac parte din ceva foarte special și aștept cu nerăbdare un viitor îndelungat și fericit în calitate de Francmason.

Thoughts on Initiation

Dear Brethren, I was lucky enough to be accepted as a member of *Royal Kent* Lodge No. 15 and was initiated on 9th June. I woke in the morning feeling very apprehensive about the ceremony. I am sure that

before we were initiated, we all had thoughts of unfamiliar rituals which we were uncertain about. As the day progressed, I realised that my apprehension was, in fact, excitement about what was about to begin.

I travelled to the Freemason's Hall in London with my proposer, Brother Jared. On arrival, we met with some of the brethren as well as the Worshipful Master. It was a very relaxed and supportive environment. I was asked several times whether I had brought the carrot!

Finally, the time had arrived for me to be prepared for the ceremony. I was taken to a side room and prepared. It seemed like an age while I stood, blindfolded, awaiting the start. I will say that it was a wonderful and fulfilling experience. It was a while before I realised that I was being guided by Brother Jared. I trusted him completely and he made me feel comfortable throughout. When I was allowed to remove the blindfold, the true splendour of the Lodge room was revealed to me. I was able to see that we had visitors present. I was honoured to have been initiated in the presence of 11 brethren from the Grand East of the Netherlands, who also joined us for the festive board after the meeting had been closed.

The festive board was held in the ballroom, where I was able to enjoy the food, toasts and also experience the Masonic fire. Gifts were presented to the Worshipful Master of Royal Kent Lodge and these were gratefully received. Most of all, I enjoyed sharing the evening with the brothers from my home lodge as well as the visitors from Dutch Lodge *Concord*, who were all extremely supportive and made the evening extra special. I really feel part of something very special and I am looking forward to a long and happy future as a Freemason. ■

RADU POSTĂVARU

Pitagora, muzica planetelor și secțiunea de aur

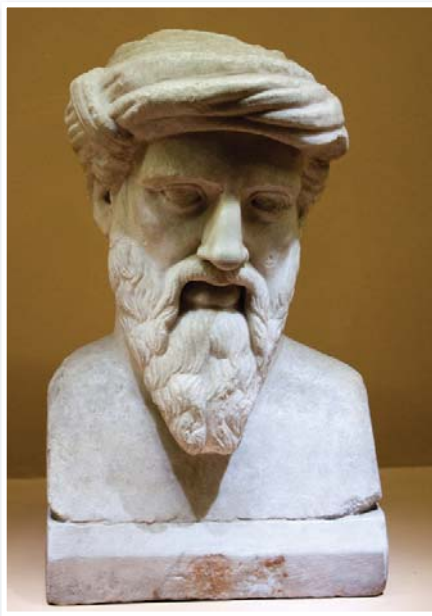
Musica universalis numită și muzica sferelor sau muzica planetelor, este un concept filozofic care privește proporțiile în mișcările corpurilor cerești – Soarele, Luna și planetele – ca pe o formă de muzică. Teoria, originară din Grecia antică, a fost un principiu al pitagoreismului și a fost dezvoltată ulterior de astronomul din secolul al XVI-lea Johannes Kepler. Un întreg este frumos din punct de vedere estetic dacă toate componentele sale se află într-o armonie. Conceptul de „muzică a sferelor” încorporează principiul metafizic conform căruia relațiile matematice exprimă calități sau „tonuri” de energie care se manifestă în numere, unghiuri vizuale, forme și sunete, toate conectate într-un model de proporție. Pitagora a identificat primul faptul că înălțimea unei note muzicale este o proporție inversă cu lungimea coardei care o produce și că intervalele dintre frecvențele armonioase ale sunetului formează rapoarte numerice simple. Pitagora a susținut că Soarele, Luna și planetele emit toate propriul sunet unic bazat pe revoluția lor orbitală, iar calitatea vieții umane reflectă efectul sunetelor cerești care sunt fizic imperceptibile pentru urechea umană. Pornind de la acest argument și de la observația că vitezele lor, măsurate prin distanțe, sunt în aceleași rapoarte ca și concordanțele muzicale, Aristotel afirma că sunetul dat de mișcarea circulară a stelelor este o armonie. Platon a descris astronomia și muzica ca domenii „înfrățite” ale recunoașterii senzuale: astronomia pentru ochi, muzica pentru urechi iar ambele necesitând cunoașterea proporțiilor numerice. Boethius, în influența sa lucrare, *De Musica*, a descris trei categorii de muzică:

1. *musica mundana* (denumită *musica universalis*),
2. *musica humana* (muzica corpului uman),
3. muzica realizată de cântăreți și instrumentiști.

Boethius credea că *musica mundana* poate fi descoperită prin intelect și că ordinea găsită în ea este

Pythagoras, the Music of the Planets and the Golden Ratio

Musica universalis, also known as the music of the spheres or the music of the planets, is a philosophical concept that looks at proportions in the movements of celestial bodies – the Sun, the Moon and the planets – as a form of music. The theory originated in Ancient Greece and was a principle of Pythagoreanism and it was later developed by the 16th century astronomer Johannes Kepler. A whole is aesthetically beautiful if all its components are in harmony. The concept of “music of the spheres” incorporates the metaphysical principle that the mathematical relations express qualities or “tones” of energy that manifest as numbers, visual angles, shapes and sounds, all connected through a model of proportion. Pythagoras was the first to identify the fact that the height of a musical note is inversely

proportional to the length of the chord that produces it and that the intervals between harmonious sound frequencies form simple numerical ratios. Pythagoras held that the Sun, Moon and planets all emit their own unique sound based on their orbital revolution, and that the quality of human life reflects the effect of the celestial sounds which are physically imperceptible to the human ear. From this argument and from the observation that their speeds, measured through distances, give the same ratios as their musical equivalents, Aristotle claimed that the sound emitted by the circular motion of the stars is a harmony. Plato described astronomy and music as “sister” fields of sensory recognition: astronomy for the eyes, music for the ears, but both of them requiring the knowledge of numeric proportions. Boethius, in his influential work, *De Musica*, described three categories of music:

1. *musica mundana* (called *musica universalis*)
2. *musica humana* (the music of the human body)
3. music created by singers and instrument players

Boethius thought that *musica mundana* can be discovered through the intellect and that the order

aceeași cu cea din muzica audibilă ambele reflectând frumusețea lui Dumnezeu.

Pitagora susținea faptul că numerele reprezintă limbajul naturii, descoperind o relație fundamentală între muzică și matematică. Există o relație în natură, o unitate în diversivitatea ei iar armonia este o stare premergătoare frumuseții. Din punct de vedere muzical această relație poate fi rezumată astfel: o coardă întinsă, vibrând ca un întreg, produce un sunet. Armonicele acestuia sunt produse prin împărțirea corzii într-un număr exact de părți. Sistemul lui Pitagora este construit prin suprapuneri de cvinte perfecte, reprezentând succesiunea naturală a sunetelor. Pornind de la nota Do, în sens ascendent se pot forma 12 cvinte naturale iar în sens descendent, alte 12 cvinte naturale. Așezând acest material sonor într-o ordine ascendentă, în cadrul unei octave, vom obține gama netemperată pitagoreică, formată din sunetele rezultate din lanțul de cvinte naturale. Sistemul netemperat pitagoreic are un singur tip de comă numită „coma pitagoreică”. Semitonul diatonic, numit *lymma* este mai mic decât semitonul cromatic, denumit *apotom*, adică o comă pitagoreică. Se remarcă faptul că *lymma* este cel mai mic semiton diatonic, iar *apotom* cel mai mare semiton cromatic dintre toate sistemele de intonație.

Faptul că intervalele sunt cele ce se regăsesc în armonicele sunetului fundamental, fac din sistemul netemperat pitagoreic unul propice pentru manifestarea expresivă a melodiei. De asemenea acesta este utilizat și pentru acordajul instrumentelor cu coarde. Pitagora a descoperit că armoniile care sună plăcut auzului, corespund diviziunii exacte a corzii prin numere întregi. Pentru pitagoricieni această descoperire are o forță mistică majoră. Mișcările astrelor, ale planetelor, au reprezentat pentru ei ceea ce au denumit ca fiind „muzica sferelor”. Mișcarea cerurilor nu este altceva decât o amplă simfonie, o muzică pe mai multe voci, totul fiind într-o continuă vibrație pornind de la microcosmos până la macrocosmos. De exemplu într-un atom, particulele stabile sunt consonante, iar cele instabile, disonante. Muzica particulelor elementare a fost estimată de Joel Sternheimer a se situa cu 60-70 octave mai sus decât sunetele audibile (ultrasunetele). La polul opus, sunetele emise de o gaură neagră din constelația Perseu, au frecvențe de peste câteva milioane de ori mai joase decât limita de audibilitate a urechii umane, reprezentând la ora actuală cea mai joasă notă descoperită în Univers (infrasunetul).

În Universul material totul vibrează. Stelele transmit unde electromagnetice variabile în timp și spațiu. Sunetele au aceleași proprietăți ondulatorii ca lumina. Una din caracteristicile sunetului constă în fenomenul vibrației ce apare instantaneu odată cu

within it is the same as the one in the music we can hear, both of them reflecting the beauty of God.

Pythagoras claimed that numbers are the language of nature by discovering a fundamental relation between music and mathematics. There is a relation in nature, a unity in its diversity, and harmony is a state precursor to beauty. From a musical standpoint, this relation can be summarized thus: a strung chord, vibrating as a whole, produces a sound. Its harmonics are produced by dividing the string in an exact number of parts. Pythagoras' system is built upon overlapping perfect fifths, representing the natural succession of the sounds. Starting from C and going up there are 12 fifths that can be formed, and going down – another 12 natural fifths. By arranging this sonorous material in ascending order, in an octave, we get the untempered Pythagorean scale, made up of sounds resulted from the chain of natural fifths. The untempered Pythagorean system has only one type of comma, called the “Pythagorean comma”. The diatonic semitone, called the *lymma*, is smaller than the chromatic semitone, called an *apotom*, i.e. a Pythagorean comma. Note that the *lymma* is the smallest diatonic semitone, while the *apotom* is the largest chromatic semitone out of all intonation systems.

The fact that the intervals are those found in the harmonics of the fundamental sound makes the Pythagorean untempered system suitable for expressively manifesting the melody. It is also used when tuning string instruments. Pythagoras discovered that the harmonics that are pleasant to the ear correspond to the exact division of the chord through integer numbers. For Pythagoreans, this discovery has a major mystical force. For them, the movements of the stars and the planets were what they called “the music of the spheres”. The movement of the skies is nothing but an ample symphony, a music on several voices, everything in a continuous vibration, starting from the microcosm all the way to the macrocosm. The music of elementary particles was estimated by Joel Sternheimer at about 60-70 octaves higher than what we can hear (ultrasounds). At the opposite end, the sounds emitted by a black hole in the Perseus constellation have frequencies several million times lower than the human ear can perceive and are currently the lowest notes discovered in the Universe (infrasound).

In the material Universe, everything vibrates. Stars send electromagnetic waves that are variable in time and space. Sounds have the same wave-like properties as light. One of the characteristics of sound is the vibration that appears at the same time as it is produced. Vibration happens automatically, sometimes unwillingly from our part. The applications

producerea sa. El se produce automat, uneori independent de voința noastră. Aplicațiile fenomenului de rezonanță/vibrație sunt nelimitate și posibile în orice domeniu, iar sunetele creează, susțin sau distrug continuu, neîncetat. Pitagora spunea că există o armonie și o ordine matematică divină în toată manifestarea, oriunde am privi.

Iată câteva exemple: dacă suflăm într-un fluier și punem o mână la capătul lui vom sesiza trecerea unei coloane de aer prin el. În funcție de ce notă obținem, coloana de aer ce trece prin fluier va forma anumite unde. În mod analog există și unde (vibrații) care nu pot fi „văzute” dar pot fi dovedite științific, ca de exemplu undele electromagnetice. Acestea au mărimi ce se propagă cu intensitățile unui câmp electric și ale unui câmp magnetic, ca de exemplu undele radio.

Vibrațiile au anumite forme, deoarece în calea lor există diverse elemente din natură. Întâlnind în calea lor aceste obiecte, ele iau forme în funcție de însușirile și proprietățile acelor „obstacole” (aer, apă, gaz, corp solid etc). Existența acestor însușiri este dovada că vibrațiile au și formă. Grecii antici cunoșteau șapte planete exact cât sunt notele diatonice ale unei scări muzicale. Conceptul de „muzica sferelor” se datorează lui Pitagora care spunea că planetele în mișcarea lor produc armonice. În secolul 5 î.e.n., Pitagora concepea spațiul dintre Pământ și stelele așezate pe o sferă în jurul Pământului, ca fiind un interval armonic perfect.

Cifra 4 reprezintă pentru Pitagora „rădăcina și temelul lucrurilor” el spunând că numărul 10 se naște din 4, deoarece $1 + 2 + 3 + 4 = 10$. Decada (nr.10) este astfel un ansamblu complet, un ciclu închis la care nu mai este nimic de adăugat, iar tetrada sacră (1, 2, 3, 4) are analogie cu geometria. Astfel: 1 – corespunde punctului, 2 – liniei, 3 – suprafețelor, 4 – corpurilor, etalon fiind cubul. Patru exprimă așadar opera realizată prin care ni se dezvăluie arta, creația și cel care a creat-o.

Johannes Kepler era convins de faptul că orbitele planetare sunt aranjate într-o progresie (secvență) unde fiecare plan orbital reprezintă o coardă a unui instrument, ca în legea lui Titius-Bode. Kepler a decodificat mișcarea planetelor în trei legi ce îi poartă numele, ultima fiind publicată în cartea *Armoniile Lumii*. El pleacă de la principiul sunetului grav ce corespunde planetei lente, adică lui Saturn, pentru care fixează nota de debut, Sol.

of resonance / vibration are limitless and possible in any field, and sounds create, support or destroy continuously. Pythagoras said that there is a divine harmony and mathematical order in all that is manifest, anywhere we look.

Here are some examples. If we blow through a whistle and put a hand on its end we will perceive the column air passing through it. Depending on the note, the air column passing through the instrument will form certain waves. Similarly there are also waves (vibrations) that can't be seen, but can be scientifically proven, such as electromagnetic waves. They have sizes that propagate with the intensities of an electric field or of a magnetic field, such as radio waves.

Vibrations have certain shapes, because in their path there are various elements of nature. By meeting these objects, they shape themselves according to the qualities and properties of these “obstacles” (air, water, gas, solids etc.). These qualities are the proof that vibrations also have a shape. The ancient

Greeks knew seven planets, exactly the same number as the diatonic notes of a musical scale. We owe the concept of “music of the spheres” to Pythagoras, who said that in their movement planets produce harmonics. In the 5th century BC, Pythagoras viewed the space between Earth and the stars placed on a sphere around the Earth as a perfect harmonic interval.

For Pythagoras, the number 4 is “the root and foundation of all things”. He said that the number 10 is born from 4, because $1 + 2 + 3 + 4 = 10$. The decad (the number 10) is, therefore, a complete ensemble, a closed cycle to which there is nothing to be

added, and the sacred Tetrad (1, 2, 3, 4) has analogies with geometry. As such: 1 corresponds to the point, unity; 2 – to the line; 3 – to surfaces; 4 – to bodies, with the benchmark being the cube. The number 4 therefore expresses the finished work through which art, creation and the creator are revealed.

Johannes Kepler was certain that planetary orbits are arranged in a progression (sequence) where each orbital plan represents the chord of an instrument, like in the Titius-Bode law. Kepler decoded the movement of planets in three laws bearing his name, the last one published in the book *Harmonies of the World*. He begins from the principle of the low sound which corresponds to Saturn, the slow planet, to which he attributes the starting note, G.

De la antici și până astăzi, muzica și astronomia s-au complementat în înțelegerea Universului. Știința modernă a descoperit radioastronomia, transformând în realitate vechiul mit al muzicii sferelor despre care se spunea că există dar nu poate fi percepută. O dată cu dezvoltarea tehnologică omul a transpus în realitatea perceptibilă ceea ce părea doar ideatic. Astăzi se pot asculta sunetele emise de stele, pulsari, quasari, dar și a planetelor cu magnetosferă. Pământul este o planetă cu magnetosferă și emite sunete în spațiu, detectabile prin cercetări și tehnici speciale de observație/ascultare. Activitatea geomagnetică se află într-o strânsă corelație cu activitatea solară, producându-se furtuni geomagnetice atunci când o erupție puternică atinge Pământul. O dată cu lansarea în spațiu a doi sateliți Radiation Belt Storm Probe, în data de 30 august 2012, unul dintre ei a reușit să înregistreze un fenomen acustic cunoscut sub numele de „corul Pământului”. Craig Kletzing cel care conduce echipa de cercetători a explicat că sunetele sunt emise de particulele încărcate energetic din straturile superioare ale magnetosferei Pământului, înainte ca acestea să fie prinse în mișcarea generată de câmpurile circulare de radiații din jurul planetei.

În secolul XVIII, filozoful Gottfried Wilhelm von Leibniz (1646 – 1716), spunea: „muzica este un exercițiu matematic secret, iar cel ce se ocupă de ea nu-și dă seama că se ocupă de numere”. În aceeași perioadă, Johann Sebastian Bach (1685 – 1750) și-a cifrat, prin coduri muzicale numele și unele dintre compozițiile sale. În vechea notație muzicală germană, litera A era asociată notei La, B însemna Si-bemol, C era Do, iar H – Si becar, iar Bach și-a putut scrie numele său, B A C H pe note : Si bemol - La - Do - Si becar. O altă criptare folosită de Bach se baza pe știința numerelor, *Gematria* (diferită de geometrie). Atribuind fiecărei litere din alfabet un număr corespunzător, A = 1, B = 2, C = 3, etc., se obține BACH = 14 iar numele său complet, Johann Sebastian Bach = 41. Piotr Ilici Ceaikovsky în Suita pentru orchestră op.53, în prima mișcare, criptează sonor numele fratelui său Anatoly, pe soția și fiica lor. Sistemul folosit de Ceaikovsky este similar cu cel utilizat mai târziu de Maurice Ravel și Claude Debussy. Numindu-și una dintre lucrări *Variațiunile Enigma*, compozitorul Edward Elgar aduce o nouă provocare care a generat multe speculații, dar care nu a primit niciodată un răspuns concludent. Se crede că *Enigma* implică o melodie ascunsă în care fiecare variațiune reprezintă o criptogramă muzicală. Aici este vorba de numele unor cunoștințe apropiate printre care se află soția lui Elgar, Alice, prietenul și editorul lui Augustus J. Jaeger și Elgar însuși.

În evoluția muzicii sferelor numele lui Franco de Cologne este de menționat prin lucrarea, „Ars cantus mensurabilis” (Arta măsurabilă de a cânta). În aceasta

From Antiquity to nowadays, music and astronomy have complemented each other in understanding the Universe. Modern science has discovered radio astronomy, turning to reality the old myth of the music of the spheres, which was said to exist, but not able to be perceived. With advances in technology, mankind has brought to perceivable reality that which seemed to only be conceived in thought. Today we can listen to the sounds of stars, pulsars, quasars, but also of planets that have a magnetosphere. The Earth is a planet that has a magnetosphere and emits sounds in space, detectable through special research and observation/listening techniques. The geomagnetic activity is strongly linked to solar activity, which geomagnetic storms starting when a powerful eruption touched the Earth. With the launching of two Radiation Belt Storm Probe satellites on August 30th, 2012, one of them managed to record an acoustic phenomenon known as “the Earth’s choir”. Craig Kletzing, who leads the team of researchers, explained that the sounds are emitted by energetically charged particles in the upper layers of the Earth’s magnetosphere, before they get caught up in the motion generated by the circular radiation fields around the planet.

In the 18th century, the philosopher Gottfried Wilhelm von Leibniz (1646-1716) said: “music is secret mathematical exercise, and whoever deals with it does not realize that he is dealing with numbers”. Around the same time, Johann Sebastian Bach (1685-1750) encoded his name and some of his compositions through musical codes. Bach could write his name with notes – B A C H: B flat, A, C, B natural. In German musical nomenclature, in which the note B natural is named H and the B flat named B. Another encryption used by Bach was based on the science of numbers, the *Gematria* (which is different from geometry). By attributing a number to each letter of the alphabet, A = 1, B = 2, C = 3 and so on you get BACH = 14, and his full name, Johann Sebastian Bach = 41. Pyotr Ilyich Tchaikovsky, in his “Suite for Orchestra”, Op. 53, encrypts the name of his wife, his daughter and his brother, Anatoly through the sounds of the first movement. The system used by Tchaikovsky is similar to one used later by Maurice Ravel and Claude Debussy. By naming one of his works *The Enigma Variations*, composer Edward Elgar sets a new challenge that has generated much speculation, but never received a conclusive answer. It is thought that “Enigma” involves a hidden melody in which every variation is a musical cryptogram. Here we have the names of close acquaintances, among which Elgar’s wife, Alice, his friend and editor Augustus J. Jaeger and Elgar himself.

In the evolution of the music of the spheres, the name of Franco de Cologne comes to mind through

el a încercat să codifice tonalitatea sunetelor și durata acestora, notele fiind fie lungi (întregi), fie scurte (o treime din nota întreagă).

Călugărul benedictin Guido d'Arezzo (n. 991/992 – d. după 1033) va da numele notelor prin care se exprimă și muzicienii de astăzi. Sistemul inventat de acesta folosea sunetele „Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si” pentru a reprezenta o octavă. Denumirea celor șapte note se finaliza cu o vocală ceea ce permitea să fie cântate simplu. Ulterior sunetul „Ut” este înlocuit în secolul XVI cu sunetul „Do” de la cuvântul latinesc „Dominus” (Dumnezeu). Interpretarea sistemului actual de notație muzicală arată astfel:

Do – Dominus – Dumnezeu;

Re – rerum – materie;

Mi – miraculum – miracol;

Fa – familias planetarium – familia planetelor, a sistemului solar;

Sol – solis – soare;

La – lactea via – Calea Lactee;

Si – siderae – stelele.

Compozitorul român Corneliu Cezar (1937-1997), în „Tratatul său de Sonologie - Spre o hermeneutică a muzicii”, face o analogie între longitudinile geocentrice ale Soarelui parcurse într-un an și notele muzicale:

0	30	60	90	120	150	180
210	240	270	300	330		
Do	Do#	Re	Mib	Mi	Fa	Fa#
Sol	Lab	La	Sib	Si		

Ideea că universul e guvernat de numere a fascinat pe toți marii matematicieni, fizicieni, filosofi ai lumii. Probabil că nici un alt număr nu ilustrează mai bine această idee și nu a fost înconjurat de atâta faimă și mister ca numărul phi, ϕ , cunoscut și sub numele de numărul de aur, secțiunea, raportul sau proporția de aur. Simbolul ϕ reprezintă prima literă din numele sculptorului grec Phidias considerat a fi primul artist care a utilizat „proporția de aur” în creațiile sale, printre care se numără statuia lui Zeus din templul Olympia și Parthenonul din Atena. Definit de Euclid cu mai bine de două mii de ani în urmă, numărul irațional $\phi = 1,618(033)$pare implicat peste tot în natură: de la cristale, conurile de pin, cochiliile melcilor și dispunerea petalelor florilor, până la forma galaxiilor. Prezența „secțiunii de aur” a fost demonstrată în construcția piramidelor, în picturile lui Leonardo da Vinci sau în sculpturile lui Constantin Brâncuși. Paul Larson, profesor la Universitatea Temple, a descoperit „secțiunea de aur” în

his work, *Ars cantus mensurabilis* (*The Measurable art of Singing*). In it he tried to encrypt the tonality and duration of sounds, with notes being either long (full) or short (a third of a full note).

The Benedictine monk Guido d'Arezzo (b. 991/992 – d. after 1033) would give names to the notes that musicians use to express themselves today. The system he invented used the sounds “Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si” to represent an octave. The names of the seven notes ended with a vowel, which allowed them to be sung easily. Later, the “Ut” sound would be replaced in the 16th century with “Do” (C) from the Latin word “Dominus” (God). The interpretation of the current musical notation system is the following:

Do – Dominus – God

Re – rerum – matter

Mi – miraculum – miracle

Fa – familias planetarium – the family of the planets, of the solar system

Sol – solis – sun

La – lactea via – the Milky Way

Si – siderae – the stars

The Romanian composer Corneliu Cezar (1937-1997), in his “Treatise on Sonology – Towards a Hermeneutics of Music”, makes an analogy between the geocentric longitudes that the Sun crosses in a year and musical notes:

0	30	60	90	120	150	180
210	240	270	300	330		
Do	Do#	Re	Mib	Mi	Fa	Fa#
Sol	Lab	La	Sib	Si		

The idea that the universe is governed by numbers has fascinated all the great mathematicians, physicists and philosophers of the world. Probably no other number illustrates this idea better and has not been surrounded by more fame and mystery than the number phi – ϕ –, also known as “the golden number”, “the golden section”, “the golden ratio” or “the golden proportion”. The symbol ϕ represents the first letter in the name of the Greek sculptor Phidias, considered to be the first artist ever to use “the golden ratio” in his works, among which the statue of Zeus from the Temple of Olympia and the Parthenon in Athens. Defined by Euclid over two thousand years ago, the irrational number $\phi = 1.618(033)$ seems to be involved everywhere in nature: from crystals, pine cones, snail shells and the way petals are arranged on flowers to the shapes of galaxies. The presence of “the golden ratio” has been demonstrated in the construction of the pyramids, in Leonardo da Vinci's paintings

cea mai veche cântare bisericească, *Kyrie Eleison*, din misa gregoriană, care se interpretează de peste 600 de ani. Cum lucrările muzicale sunt împărțite în unități egale de timp, numite măsuri, matematicianul John Putz a analizat rapoartele dintre numărul măsurilor dintre cele trei secțiuni ale sonatelor lui Mozart pentru pian. Această cercetare a condus, în marea majoritate a analizelor, la proporția de aur (ϕ). Roy Howat, profesor la Universitatea din Cambridge susține în volumul său *Debussy în proporție*, faptul că prin inovațiile armonice, modale, prin scara hexatonică formată numai din tonuri (modul 1 cu transpoziție limitată în sistemul compozitorului Olivier Messiaen), Debussy a influențat mulți compozitori.

Howat prezintă ca exemplu, lucrarea pentru pian solo, „Reflecții în apă”, în care acesta utilizează relații și raporturi numerice specifice șirului lui Fibonacci în melodie, armonie și ritm (respectiv 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 33, 54 etc.). Compozitorul Alban Berg și-a construit concertul de cameră pe structură de trei măsuri, cu trei teme distincte, aduse la vocile celor trei familii de instrumente utilizate (pian, coarde, suflători). În 1907, Zoltan Kodály scrie *Méditation* pe o temă de Claude Debussy. La fel ca în fuga din *Muzică pentru percuție, celestă și coarde* a lui Bela Bartók, lucrarea se deschide în *piano* și se încheie în *pianissimo*, cu un punct culminant central marcat în *fortissimo*. Dacă se numără măsurile acestei lucrări sunt 508. Raportul de aur al lui 508 este 314 (cel mai apropiat număr întreg) și acest lucru se întâmplă exact în mijlocul celor două măsuri de climax (fff). Această formă mai poartă denumirea de arc (ABA). Secțiunea de aur se găsește și în operele compozitorilor români. La Dumitru Capoianu o parte din compoziții sunt create pe baza unor programe pe calculator. Compozitorul Wilhelm Georg Berger realizează mai multe tipuri de moduri (scări muzicale) denumite specii care se diferențiază în funcție de valoarea unității de măsură. Criticul Eduard Hanslick (1825-1904) a exprimat relația dintre muzică și matematică în volumul său „*Frumosul în muzică – o contribuție la revizuirea esteticii muzicale*”, spunând, citez: „Muzica naturii și muzica omului țin de două categorii distincte. Traducerea celei dintâi în cea de-a doua trece prin știința matematicii”. Ideea care se detașează este faptul că raportul de aur și geometria sacră din spatele acestor opere conferă acestora simetria, proporția și frumusețea ei plăcută din punct de vedere estetic.

Mario Livio în cartea sa *Secțiunea de Aur – Povestea lui phi, cel mai uimitor număr*, spune că cifra trei a fost considerată, citez: „primul adevărat număr masculin”, dar și „numărul armoniei”, dat fiind că el

and in the sculptures of Constantin Brâncuși. Paul Larson, a professor at Temple University, has discovered “the golden ratio” in the oldest canticle – *Kyrie Eleison* – of the Gregorian mass, which has been sung for over 600 years. Since musical works are divided into equal time units, called measures, mathematician John Putz has analyzed the ratios between the numbers of measures in the three sections of Mozart’s piano sonatas. This research has led, in the vast majority of cases, to the golden ratio. Roy Howat, a professor at Cambridge University argues in his book, *Debussy in Proportion*, that through the harmonic and modal innovations in the hexatonic scale consisting of only tones (mode 1 with limited transposition in composer Olivier Messiaen’s system) Debussy has influenced many composers.

Howat gives as an example the work for piano solo, “Reflections in the water”, where Debussy uses numeric relations and ratios specific to the Fibonacci sequence in the melody, the harmony and the rhythm (i.e. 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 33, 54 etc.). Composer Alban Berg constructed his chamber concert on a structure of three measures, with three distinct themes, brought to the voices of the three families of instruments that are used (piano, strings and wind instruments). In 1907, Zoltan Kodály writes *Méditation* on a theme by Claude Debussy. Just like the fugue from Bela Bartók’s *Music for Strings, Percussion & Celesta*, the work opens in *piano* and ends in *pianissimo*, with a central climax marked *fortissimo*. If we count the measures of this work we find out there are 508. The golden ratio for 508 is 314 (the closest integer number), and this happens exactly in the middle of the two climax measures (fff). This is also known as an “arc” (ABA). The golden ratio can be found in works by Romanian composers as well. Some of Dumitru Capoianu’s compositions are created based on some computer programs. Composer Wilhelm Georg Berger creates several types of modes (musical scales) called species that differ based on the value of the unit of measurement. Critic Eduard Hanslick (1825-1904) has expressed the relation between music and mathematics in his book *On the Musically Beautiful: A Contribution Towards the Revision of the Aesthetics of Music* as: “The music of nature and the music of man are set in two distinct categories. In order to translate the first into the second one must pass through the science of mathematics.” The idea to take away from this is that the golden ratio and the sacred geometry behind these works offers them their symmetry, proportion and aesthetically pleasing beauty.

In his book, *The Golden Ratio: The Story of Phi, the World’s Most Astonishing Number*, Mario Livio says that the number 3 has been considered “the first

combină unitatea (cifra 1) și diviziunea (cifra 2). Pentru pitagoreici, cifra 3 era impară deoarece are un început, un mijloc și un sfârșit, spre deosebire de 2 care nu are mijloc. Expresia geometrică a cifrei 3 este triunghiul, pentru că trei puncte nesituate pe aceeași dreaptă determină un triunghi iar aria acestuia conține două dimensiuni.

Lucrările lui Matila Ghyka, începând cu *Estetica proporțiilor în natură și artă* sintetizează și construiesc o teorie a proporției de aur arătând că atât în cazul plantelor cât și al animalelor există o preferință pentru figura pentagonală legată de secțiunea de aur. Înscrierea în pentagramă a omului nu este altceva decât omul vitruvian al lui Leonardo da Vinci, arătând că măsurătorile corpului uman demonstrează proporțiile asimilate numărului de aur. De asemenea pentagrama a fost un simbol al sănătății și al cunoașterii în școala lui Pitagora fiind totodată o modalitate prin care adepții se recunoșteau între ei. Pentagrama poate fi interpretată și ca sigiliul regelui Solomon, perspectivă ce și-a avut originea în legenda care spunea faptul că înțeleptul rege stăpânea demonii prin intermediul unui inel de sigiliu pe care era gravat „Tetragramatonul” (YHVH).

truly masculine number”, but also “the number of harmony”, since it combines the unit (1) and division (2). For the Pythagoreans, the number 3 is odd because it has a beginning, a middle and an end, as opposed to 2, which has no middle. The geometric expression of 3 is the triangle, because three points that do not all lie on the same straight line determine a triangle, and its surface contains two dimensions.

The works of Matila Ghyka, starting with *Esthétique des proportions dans la nature et dans les arts*, compile and build a theory of the golden ratio by showing that in the case of both plants and animals there is a preference for the pentagon shape linked to the golden ratio. Man inserted in a pentagram is precisely Leonardo da Vinci's Vitruvian Man, which shows that the measurements of the human body express the proportions assimilated in the golden ratio. The pentagram is also a symbol of health and knowledge in the Pythagorean school, while also being a way the adepts could recognize each other. The pentagram can also be interpreted as King Solomon's seal, a view originating in the legend that the wise king could impose his will on demons through a seal ring engraved with the Tetragrammaton (YHVH). ■

ANCIENT AND ACCEPTED SCOTTISH RITE National Session, Bucharest, October 2024

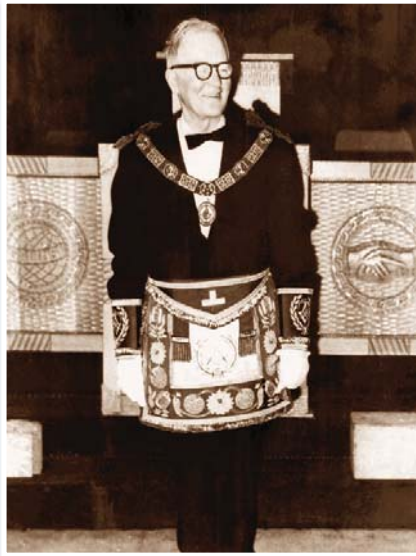
Photo credits: CLAUDIU IONESCU

Peter Rasmussen (un omagiu primului Mare Maestru al ACGL)

Peter Rasmussen a fost primul Mare Maestru al American Canadian Grand Lodge din Germania.

Loja al cărei membru sunt, *Alt Heidelberg Fidelitas* nr. 821, are o datorie de onoare, aceea de a îngriji mormântul fratelui Pete, cum i se spunea pe vremea lui. Acestui demers nobil s-a alăturat și loja *Peter M. Rasmussen* nr. 916 din Worms.

Peter Rasmussen a lăsat toată agoniseala sa de o viață Marii Loji, al cărei prim Mare Maestru a fost în 1962 – American Canadian Grand Lodge. Soția lui, Johanna, cu care s-a căsătorit în 1955, decedase și, așa cum se întâmplă în majoritatea cazurilor, lași moștenire celor dragi tot ce ai agonisit în viață. Alături de familie, masoneria fusese viața lui Peter Rasmussen. Loja *Alt Heidelberg* a fost casa lui, la propriu.

Peter Rasmussen (a tribute to the first Grand Master of ACGL)

Peter Rasmussen was the first Grand Master of the American Canadian Grand Lodge in Germany.

The lodge of which I am a member, *Alt Heidelberg Fidelitas* No. 821, has an honorary duty to tend the grave of Brother Pete, as he was called in his day. The *Peter M. Rasmussen* lodge No. 916, from Worms, has joined in this noble cause.

Peter Rasmussen left all his life's work to the Grand Lodge of which he was the first Grand Master in 1962 – the American Canadian Grand Lodge. His wife, Johanna, whom he married in 1955, had passed away and, as in most cases,

you bequeath to your loved ones all that you have achieved in life. Along with his family, Freemasonry had been Peter Rasmussen's life. The *Alt Heidelberg* Lodge was his home, literally.

* * *

* * *

Pe insula Long Island din sudul Danemarcei s-a născut fiul unui comerciant danez pe nume Rasmus Jergensen și al soției sale Emily (Baker).

Acesta a fost Peter Marius Rasmussen, născut la 3 iunie 1894.

Când Peter avea 9 ani, tatăl său și-a vândut afacerea, a mutat familia la Copenhaga și a plecat pe mare ca un adevărat danez. A fost pompier pe „SS United States” și nu se întorcea des acasă, astfel că familia lui Peter nu l-a văzut prea des. Peter a mers la școală până la vârsta de 14 ani și apoi a mers să lucreze pentru unchiul său la ferma sa de pe insulă. Ambiția sa reală era să devină profesor. Înconjurat de apă sărată, zeul mării Neptun a intrat și în sufletul lui și, la fel ca tatăl său, Peter a plecat pe mare la vârsta de 16 ani. Lucrând pe un velier ca marinăr, și-a început călătoria în largul mării.

Prima aventură l-a dus într-o călătorie dus-întors în Danemarca, Norvegia, Suedia și Germania. La vârsta de 18 ani s-a alăturat armatei daneze. Spera cu adevărat să se alăture pușcașilor marini, dar acest lucru

On the southern Danish island of Long Island, a son was born to a Danish merchant named Rasmus Jergensen and his wife Emily (Baker).

It was Peter Marius Rasmussen, born on 3 June 1894.

When Peter was 9 years old, his father sold his business, moved the family to Copenhagen and went to sea like a real Dane. He was a fireman on the 'SS United States' and did not return home frequently, so that Peter's family did not see him very often. Peter went to school until he was 14 and then went to work for his uncle on his island farm. His real ambition was to become a teacher. Surrounded by salt water, the sea-god Neptune got into his system and like his father, Peter went to sea at the age of 16. Working on a sailing ship as a deckhand, he started his journey on the high seas.

The first adventure took him to Denmark, Norway, Sweden and Germany on a round trip. At the age of 18 he joined the Danish Army. He was really hoping to join the Marines, but this did not materialize

nu s-a materializat și a rămas în Infanterie. După stagiul militar, s-a întors pe mare, mergând mai departe, până când a ajuns pe țărmurile Statelor Unite, la Savannah, Georgia. Dar nu a făcut acest lucru din proprie voință, deoarece a avut nevoie de o apendicectomie. Încă foarte tânăr și dornic de aventură, Peter a acceptat postul de intendent pe un vas cu patru catarge, iar visul său de a deveni pușcaș marin s-a împlinit în parte, pentru că la bordul navei se aflau marinari și pușcași marini ca artileriști și paznici.

În această perioadă, mama lui Peter s-a mutat la Oconomowoc, Wisconsin, unde el i s-a alăturat.

Aici, Peter a dobândit o experiență nouă și variată și chiar a făcut un stagiu în armată, ca recrut, la Chicicath, Ohio. La 5 decembrie 1918, la cinci zile după încheierea Primului Război Mondial, Peter a fost eliberat din serviciul militar și a plecat direct la New York, unde a devenit timonier pe un trawler, îndreptându-se spre noi și mai mari aventuri. Dar nu și-a uitat niciodată mama și a vizitat-o des.

După un timp, s-a angajat pe o navă a Poștei Statelor Unite și a călătorit în Anglia, Irlanda, Germania și înapoi în Statele Unite. De fiecare dată când vasul său ancora, mergea să își vadă mama, care își vânduse ferma din Wisconsin și se mutase în Wheaton, Illinois.

După vârsta de 30 de ani nu a mai călătorit pe mare. Între iunie și octombrie 1925, Peter a devenit francmason, fiind inițiat, devenind calfă și apoi maestru în Loja *Wheaton* nr. 269, Wheaton Illinois. De asemenea, s-a alăturat unui capitol Royal Arch și a devenit Maestru al propriei loji. În 1944, a fost detașat la Departamentul Marinei din Brooklyn, New York, primind totodată gradul 32 în Consistoriul Brooklyn, RSAA.

and he stayed in the Infantry. After his military stint, he went back to sea, going farther out, until he came to the shores of the United States at Savannah, Georgia. But he did this not of his own volition, as he required an appendectomy. Still very young and craving adventure, Peter took on the job of Quartermaster on a fourmaster, and his dream of becoming a Marine came true in part, for aboard ship were Sailors and Marines as gunners and guards.

During this period Peter's mother moved to Oconomowoc, Wisconsin, where he joined her. Here Peter gained new and varied experience and even took a hitch in the Army as a draftee at Chicicath, Ohio. On 5 December, 1918 five days after the end of WW I, Peter was released from the military service and went straight to New York where he became the helmsman on a trawler, steering course for newer and greater adventure. But he never forgot his mother and visited her often. After some time hired on a United States Mail

ship and traveled to England, Ireland, Germany and back to the U.S. Whenever his ship was in drydock he would join his mother, who had sold their farm in

Wisconsin and moved to Wheaton, Ill.

At the age of 30 he was washed ashore and turned landlubber. Between June and October of 1925, Peter became a Freemason and was Initiated, Passed and Raised in *Wheaton* Lodge No. 269, Wheaton Illinois. He also joined the Royal Arch Chapter in his adopted home and

became Master of his own lodge. In 1944 he received an appointment in the Navy Department in Brooklyn, New York, where he also became a 32 Mason in the Brooklyn Consistory, ASSR.

Bro. Peter came to Heidelberg in 1946 and held a position in the EUCOM Signal Center. Later he worked for Deutsche Post in Heidelberg. After 1956,

Fratele Peter a venit la Heidelberg în 1946 și a avut un post în cadrul Centrului de comunicații EUCOM. Ulterior, a lucrat la Deutsche Post în Heidelberg. După 1956, Bro. Pete a decis să își dedice viața pentru a le oferi americanilor din Germania accesul la masonerie în Heidelberg.

Acest lucru a devenit realitate în 1962, când a devenit primul Mare Maestru al Marii Loji Americano-Canadiene din cadrul Marilor Loji Unite din Germania. Din acel moment, Bro. Pete a lucrat neîncetat pentru Masonerie.

Fratele Pete a trăit o viață liniștită și retrasă alături de soția sa Johanna, cu care s-a căsătorit în 1955. Împreună cu ei locuiește pisica lor, Moile. *(fragment din laudatio, făcut la agapă, în onoarea lui Peter Rasmussen, pe 3 iunie 1969, cu ocazia împlinirii vârstei de 75 de ani, la Heidelberg)*

* * *

Fratele Peter M. Rasmussen, mic de statură, cu ten luminos, cu obraji rozalii, cu ochii zâmbitori în spatele ochelarilor cu rame aurii, benign, avea voce blândă și maniere elegante, era umil și totodată demn, mereu gata să ajute și să sfătuiască, fiind total suprasolicitat.

Se știe că participa la două instalări într-o singură zi și adesea, când era chemat să participe la Marea Lojă, apărea pentru a ține un discurs sau pentru a ajuta o Lojă să se pună pe picioare după încheierea lucrărilor Marii Loji. Doamnele îl adorau și participa la toate capitulele Eastern Star din țară. Mereu calm și mereu zâmbitor, el organiza întâlnirile de weekend ale corpurilor rituale și, în același timp, se ocupa de problemele maeștrilor care participau. *(fragment din „In the Beginning”, text publicat inițial în TACT Vol. 1, No. 1, în iulie 1966, condensat în martie 1980 de AGL și „Reflections of a Founder Member” scris de Eric A. Ince PPDGM/PPJGW; publicat de AGL în februarie 1982)*

Bro. Pete decided to devote his life to give Americans in Germany Free Masonry and stayed in Heidelberg.

This finally came true in 1962, when he became the first Grand Master of the American Canadian Grand Lodge under the United Grand Lodges of Germany. Since that time, Bro. Pete worked incessantly for Freemasonry.

Bro. Pete now lives a quiet and humble life with his wife Johanna, whom he married in 1955. Living with them is their cat Moile. *(excerpt from the laudatio in his honour, on table lodge, on his 75th birthday, June 3 1969, Heidelberg)*

* * *

Brother Peter M. Rasmussen, small of stature, fair of complexion, rosy-cheeked, smiley-eyed behind gold-rimmed glasses, benign, was gentle of manner and voice, humble, dignified, ever ready to assist and advise, and totally overworked.

He had been known to attend two Installations in one day, and often, when summoned to attend Grand Lodge, would show up to give a talk or to help a Lodge get on its feet after the Grand Lodge business had been concluded. The ladies adored him, and he would attend every Eastern Star Chapter in the land. Ever calm and always smiling, he would organize weekend meetings of the concordant chapters and at the same time take care of the problems of the blue lodge Masters who were attending. *(excerpt from “In the Beginning” originally published in TACT Vol. 1, No. 1, in July 1966, Condensed March 1980 by AGL and “Reflections of a Founder Member” written by Eric A. Ince PPDGM/PPJGW; published by the AGL February 1982)* ■

Peter Marius Rasmussen
geb. 3.6.1894
Z.Zt. Heidelberg/Boxberg
Altenheim "Louise-Ebert-Stiftung"

Mein letzter Wille!

Im Falle meines Ablebens lege ich hiermit in Gegenwart dieser beiden mir bekannten Zeugen als freie Willenserklärung, ohne fremden Zwang oder Beeinflussung durch Dritte folgendes fest:

1.) Ich möchte auf einem würdigen Platz, der käuflich zu erwerben ist, alleine in einer eigenen Grabstätte, auf dem Hauptfriedhof in Heidelberg beerdigt werden. Diese Grabstätte soll von designierten Mitgliedern der "American-Canadian Grosse Landesloge" gepflegt und unterhalten werden.

2.) Mein gesamter persönlicher und während der Ehe erworbener Besitz überlasse ich in vollem Umfange der "American-Canadian Grosse Landesloge", die auch über dessen weitere Verwendung alleine entscheiden darf.

3.) Die Art, die Massere Form und der Zeitpunkt der Beerdigung ist ausschliesslich in das Ermessen der "American-Canadian Grosse Landesloge" gestellt. Sie alleine handelt in meinem Auftrage.

4.) Alle darüber hinaus auftretenden Fragen nach meinem Ableben, können nur von den gewählten Offizieren oder früheren Grossmeistern der "American-Canadian Grosse Landesloge" mit Mehrheit entschieden werden.

5.) Ich widerspreche allen anders gearteten Wünschen, die denen unter Punkt 1 bis 4 festgelegten widersprechen, oder die dem Sinne nach davon abweichen.

6.) Alle früher gegebenen Erklärungen oder Wünsche sind durch dieses Testament gegenstandslos geworden. In Zweifelsfällen ist der deutsche und englische Text dieser Willenserklärung für alle Teile bindend.

May the bond of friendship and fraternal alliance unite us in Heaven.

Peter M. Rasmussen
Peter M. Rasmussen

Zeugen:
Dr. Fritz Thomas

gegeben zu Heidelberg, am 20 Dezember 1971

PETER RASMUSSEN – MASONIC RECORDS (EXCERPTS)

- 1925- Initiated, Passed and Raised in Wheaton Lodge No. 269, AF&AM, Wheaton Illinois. Served as WM 1932. WM of Stuttgart-American Lodge, U.D., Grand Lodge of Connecticut for seven years, 1947-54. Elected District Deputy Grand Master American Canadian Group, 1955-62. First Provincial Grand Master American Canadian Provincial Grand Lodge 1962, Grand Treasurer 1965-69, Grand Treasurer Emeritus 1969. Holds Life membership in Alt Heidelberg Lodge, No. 821, and many other lodges in Europe and USA.
- 1926- Exalted a Royal Arch Mason, Wheaton Chapter, No. 242, Wheaton, Illinois. Served as Excellent High Priest 1933. Charter member Heidelberg Chapter No.4, RAM of Germany 1956. Elected Most Excellent Grand High Priest RAM of Germany 1958-60.
- 1927- Greeted as Royal and Select Master, Oak Park Council, No.93, Oak Park, Illinois. 1956 affiliated with Heidelberg Council No.2 as a charter member and with Europe Council No.5, R&SM of Germany. Served the latter as Illustrious Master 1960. Elected Most Illustrious Grand Master R&SM of Germany 1961.
- 1956- Knighted in the first class of Heidelberg Commandery No.2 Knight Templars of USA. Eminent Commander, 1963-64.
- 1965-69- Secretary-Recorder Heidelberg York Rite Bodies in Germany.
- 1969- Elected to York Cross of Honor.
- 1944- Received the fourth to thirty-second degrees, Brooklyn Consistory (New York), Ancient Accepted Scottish Rite.
- 1954- Crossed the hot sands of the desert in Heidelberg under sponsorship of Aahmes Temple. 1964-69 Orator, European Shrine Club. Life Member Heidelberg Shrine Oasis.
- 1947- Assisted in organizing and first elected Honorary member, Heidelberg Chapter No. 304, National Sojourners.
- 1928- Welcomed to membership in Wheaton Chapter No.506, Order of the Eastern Star, Wheaton Illinois. 1952 joined Peace Chapter No.2 Stuttgart, Worthy Patron 1953-54. Life member Heidelberg Chapter No.3,OES.
- 1954- Organized Job`s Daughters Bethal No.1, Stuttgart.
- 1967- Elected Honorary Senior DeMolay
- Bro. Pete enjoyed membership, life or honorary, in almost every Masonic Body in Germany, elsewhere in Europe and the USA.
- A complete list would require much more space than is available.
- Suffice to say, he holds a unique place in all our hearts.
- (from "Mr Mason in Germany", June 3, 1969)*

AMERICAN CANADIAN GRAND LODGE OFFICERS 1962-1963

ELECTED OFFICERS:

GRAND MASTER	PETER M. RASMUSSEN
DEPUTY GRAND MASTER	HORST VOLKHARDT
GRAND SENIOR WARDEN	JOHN WADDEL
GRAND JUNIOR WARDEN	ERIC A. INCE
GRAND TREASURER	KERMIT PURCELL
GRAND SECRETARY	WILLIAM E. SMITH

Many thanks for providing documents to Brethren: RĂZVAN BILDEA, KENT CROTTY and WARD WILLIAMSON

De ce alegem această cale? Why do we take this road?

Acum câțiva ani am trăit următoarele două experiențe în aceeași zi. În primul rând, un avocat din Liban, care avea mai multe diplome academice, se afla în biroul meu. Voia să devină francmason. Era motivat de cât de mult credea el că înseamnă acest lucru pentru lumea întreagă și de câtă influență presupune acest statut. Principala sursă de informații în acest sens era mama lui. Omul venise atât de entuziasmat încât m-am pomenit pentru prima oară în situația în care să trebuiască să explic că Masoneria nu e chiar atât de puternică și influentă pe cât credea el. În aceeași seară am vorbit în cadrul unei ținute a unei loji. După ținută, unul dintre membri a venit la mine și mi-a spus că se gândea să se retragă, pentru că e dezamăgit de ce a devenit Francmasoneria. M-am pomenit că o apăr. În aceeași zi m-am găsit prins între idealismul și realismul care a devenit Francmasoneria.

Istoria lumii e plină de numele celor care i-au condus pe alții în lupta pentru libertatea țărilor lor. Poate că o parte dintre nume nu le cunoaștem cu toții, dar sunt consacrate în respectivele țări și zone de pe mapamond. În Statele Unite ne sunt cunoscute multe dintre numele patrioților noștri de la începuturi, care au luptat pentru libertate.

Canada a avut și ea membri importanți ai guvernului care au fost masoni, printre care și șase prim-miniștri. Primul a fost Sir John A. MacDonald, iar mai recent – Drept Onorabilul John G. Diefenbaker. Îi putem adăuga pe lista marilor masoni care au făurit Canada pe frații Joseph Brant, John Ross Robertson și Reverendul William Lockridge Wright. De la Prea Respectabilul Frate Bob Davies am aflat despre influența fraților masoni din Poliția Călare Regală a Canadei, care au avut o contribuție majoră la dezvoltarea țării lor.

Toți acești oameni au avut cel puțin un lucru în comun: cu toții au fost francmasoni. Cu toți s-au format în cadrul unei loji masonice, unde au învățat preceptele libertății, independenței și egalității. Asta

Several years ago, I experienced these two situations on the same day. First, an attorney from Lebanon with multiple academic degrees was in my

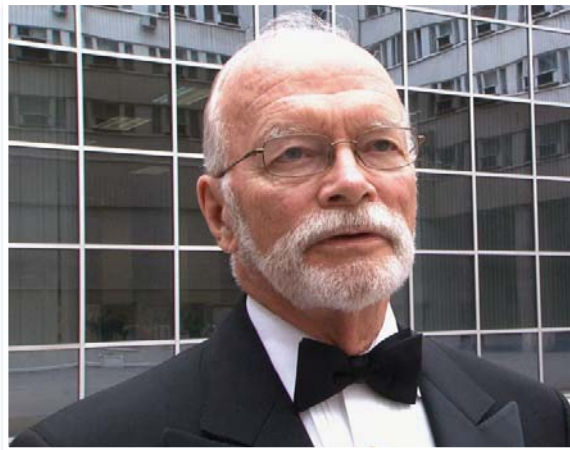
office. He wanted to become a Freemason because of how much he thought it meant to the world and how much influence it had. His mother was one of his major sources of information. He was so enthusiastic, that it became the first time I found myself downplaying the power and influence of the Craft. That evening I spoke at a lodge meeting. Following the meeting, a member talked with

me and told me that he was considering resigning his membership because of his disappointment with what Freemasonry had become, and I found myself defending it. That day I found myself caught between the idealism and the realism that has become Freemasonry.

The history of the world is replete with the names of men who have led in their country's struggles for freedom and liberty. Some of these names may not be known to all of us but they are household names in their respective countries and areas of the world. In the United States, many of the names of our early patriots who led in its struggles for freedom are well known to most of us.

Canada has had its share of great government leaders who were also Masons, including six Prime Ministers. The first was Sir John A. MacDonald, and more recently, Right Honourable John G. Diefenbaker. We can add to that list Brothers such as Joseph Brant, John Ross Robertson, and Most Rev. William Lockridge Wright as Masonic greats who helped shape Canada. I also learned from M. W. Brother Bob Davies of the influence of Masonic brothers in the R.C.M.P. who greatly impacted Canada's development.

These men all had at least one thing in common. They were all Freemasons. They were all nurtured in a Masonic Lodge, where they were taught the precepts of freedom, liberty and equality. This is not to imply that it was the Craft alone that made them the

nu înseamnă că numai datorită Craftului au devenit oameni măreți, însă nici nu poate fi doar o coincidență faptul că toți cei care au condus lupta pentru libertate în atât de multe țări au fost francmasoni.

Istoria e plină și de alte nume pe care le veți recunoaște: Hitler, Mussolini, Stalin, Franco, Tito și Khomeini. Și ei aveau un lucru în comun: erau cu toții dușmani ai Masoneriei.

Masonii au murit cu zecile de mii sub regimurile lor din simplul motiv că erau masoni. S-au schimbat multe în anii ce au urmat, însă tiranii rămân dușmani ai Craftului nostru, lucru care nu ar trebui să ne deranjeze. Ar trebui să le purtăm ura cu mândrie, ca pe o mantie, pentru că a te opune tiraniei înseamnă a îmbrățișa libertatea, iar acesta e caracterul esențial al Fraternității masonice.

De-a lungul istoriei ne-am ridicat mereu mai presus de atacurile lor. Poate că în unele cazuri a fost nevoie de mult timp, însă ne-am ridicat. Acolo unde a domnit tirania, Francmasoneria a supraviețuit numai în subteran, însă a supraviețuit ravagiilor tiraniei aproape de la început, ba chiar a înflorit în pofida ei.

Mai îngrijorător e faptul că unii care au ales să ne fie dușmani au profitat cel mai mult de pe urma existenței noastre. Tragedia e cu atât mai mare cu cât ei se opun Craftului din aceleași motive pe care le invocă tirania.

E aproape de neînțeles cum Francmasoneria a putut să aibă drept dușmani lideri religioși și conducători de stat din lumea liberă, când e foarte posibil ca aceștia să fi ajuns în postura respectivă datorită eforturilor depuse de masoni. Și totuși, la fel ca în cazul tiranilor, oamenii din aceste categorii se numără printre cei mai vehemenți adversari ai Craftului. Nici ei nu ne-au periclitat cu adevărat existența în trecut, chiar dacă genul acesta de oameni a existat încă de la începuturile noastre.

Cu toate acestea, noi, Frații mei, facem astăzi ceea ce nici unii dintre dușmanii noștri din exterior nu au reușit să facă. Știu că ceea ce urmează să spun ar putea, în opinia unora, să frizeze erezia, dar, pe de altă parte, nesăbuiții dau năvală acolo unde îngerilor le e teamă să pășească.

Noi, Frații mei, creăm mediul propice pentru propria noastră dispariție. Noi, conducătorii Breslei din ultimii douăzeci de ani, am contribuit la erodarea treptată a calității membrilor, iar această pierdere a calității e cea mai mare amenințare la adresa noastră ca instituție semnificativă. Pierderea calității ne afectează numărul de membri și e nocivă tocmai asupra scopului care o provoacă, acela de a crește numărul de membri. De ce alegem această cale?

Multe dintre deciziile pe care le-am luat în ultimii ani denotă lipsă de interes cu privire la păstrarea

great men they became, but nor can it be coincidence that those who led in struggles for freedom in so many countries of the world that has freedom, were Freemasons.

History is also replete with the names of other men who most will recognize. We all know the names of Hitler, Mussolini, Stalin, Franco, Tito and Khomeini. They also had at least one thing in common. They all were enemies of Freemasonry.

Freemasons died by the tens of thousands at the hands of these men's regimes simply because they were Freemasons. Much has changed over the ensuing years, but tyrants remain the enemies of our Craft, and we should have no problem with that. We should wear their enmity as mantles of pride, for to oppose tyranny is to embrace freedom and that is a structural character of the Masonic Fraternity.

Historically, we have always risen above their attacks. It may have taken considerable time in some cases, but we have risen. Where there has been tyranny, Freemasonry has survived only underground, but it has survived the onslaught of tyrants almost from its inception, even flourishing in spite of them.

Of even graver concern, are those who have chosen to become our enemies and who quite possibly have benefited the most because of our existence. What makes this an even greater tragedy, is that their opposition to the Craft is for the very same reasons as that of the tyrant.

It's almost incomprehensible that Freemasonry could have as opponents religious and government leaders of the free world, when they might very well be in those positions because of the efforts of Freemasons. And yet, even as with the tyrants, there have been men in these categories who must rank with the Craft's greatest enemies. They also have had no long lasting effect upon our survival in the past, even though they can be traced back almost to our inception.

However, we, my Brothers, are today accomplishing what none of our enemies from without have been able to accomplish. I know that what I am about to say will be approaching heresy to some, but then, fools rush in where angels fear to tread.

We, my Brothers, are providing the environment for our own extinction. We, the leaders of the Craft for the last twenty years, have aided in the gradual eroding of the quality of the membership, and it is this loss of quality, that is the greatest threat to our survival as a significant institution. This loss of quality is already showing an impact on our quantity and it is counterproductive to that very goal of increasing quantity that is causing it. Why do we take this road?

Many of our decisions in recent years indicate a lack of interest in preserving the quality of the Craft. We seem more intent on redefining and reshaping it,

calității Craftului. Parcă suntem tot mai dispuși să redefinim și să modelăm Masoneria din simplul motiv că noi ca lideri nu vrem să se spună despre noi că am dat greș, că numărul nostru a scăzut. Și totuși, recunoaștem că pierderea membrilor e un fenomen sociologic care afectează toate organizațiile. E un fenomen pe care nu-l putem schimba și pe care trebuie să-l înfruntăm ca atare. Frații mei, nu ne putem permite să ne evaluăm în continuare în funcție de cantitate, nu de calitate. Dacă facem asta, viitorul acestei organizații care a schimbat lumea nu pare promițător, iar noi, în calitate de lideri, va trebui să purtăm povara vinei.

Citez din cartea *Reflections of Masonic Values*: „Dacă nu avem grijă când admitem candidați și dacă nu îmbunătățim procedura de admitere înseamnă că începem să compunem un imn funebru pentru moartea nobilei noastre instituții. În calitate de francmasoni, nu trebuie să lăsăm una ca asta să se întâmple. Dacă rămânem indiferenți, suntem condamnați, pentru că înseamnă că tocmai am bătut ultimul cui în sicriul Francmasoneriei.”

Cu toții ne dăm seama că Masoneria a avut de-a lungul timpului și perioade bune, și perioade mai puțin bune, că numărul membrilor a crescut și a scăzut. După afacerea Morgan din America de Nord, în unele zone aproape a dispărut de tot, însă a supraviețuit pentru a înflori din nou. Nimic din ce a aruncat lumea împotriva ei nu a reușit s-o îngenuncheze prea mult. Deși puțin cunoscută, Francmasoneria din Rusia e poate o dovadă clasică a tenacității acestei organizații. Poate reprezenta și un studiu de caz care ne arată ce s-ar întâmpla dacă abordarea din America de Nord continuă pe aceeași direcție pe care am urmat-o în ultimii ani.

În *Living the Enlightenment*, Margaret Jacob scrie că Francmasoneria și-a pierdut seriozitatea la sfârșitul anilor '40, iar eu aș sugera că tot atunci am început să pierdem din vedere cine eram, de fapt. E interesant că în aceeași perioadă ne-am și extins cel mai mult. A fost începutul incapacității noastre de a veghea Poarta de Vest a templului. Nici chiar atunci, însă, cantitatea în detrimentul calității nu era atât de promovată de marii noștri conducători pe cât este acum.

În primii doisprezece ani în care am fost Mare Secretar, nu am văzut niciodată pe cineva să se retragă din motive religioase. Acum, această motivație a devenit o rutină. Opoziția din partea liderilor religioși nu e ceva nou pentru Francmasonerie, însă devine tot mai puternică și mai eficientă. De ce credeți, oare? A existat și o perioadă în care majoritatea liderilor mireni din bisericile noastre erau și cei mai importanți conducători ai comunităților – și erau francmasoni. Să ataci Francmasoneria însemna să-i ataci pe cei mai activi susținători ai Bisericii și pe cei mai de seamă conducători ai comunității. Acum nu mai

for the simple reason that we, as leaders, do not want to be judged as failures because our numbers have decreased, and yet we acknowledge that this is a sociological phenomenon affecting almost all organizations. It is a phenomenon we cannot change, and it is one, which we must ride out. My Brothers, we cannot afford to continue to evaluate ourselves in terms of quantity instead of quality. To do so offers little hope for a future of an organization that changed this world, and we, as leaders, will shoulder the blame for future generations.

I quote from the book *Reflections of Masonic Values*: “If we shall not be careful in the admission of candidates and improve the procedure of admission, we are then starting the composition of a funeral hymn for the death of our noble institution. As Freemasons, we should not allow this to happen. If we do, we are doomed for we have just hammered the last nail in the sarcophagus of Freemasonry.”

We all realize that the Craft has had its ups and downs, its increases and decreases in numbers during its entire history. Following the Morgan affair in North America, it almost became extinct in some areas, but it survived to flourish again. Nothing the world outside threw against it was able to hold it down for long. Freemasonry in Russia, although little known, is perhaps a classic example of the tenacity of this organization. It might also be used as a study as to what the result could be if our approach in North America continues along the pathway we have been following in recent years.

Margaret Jacob wrote in *Living the Enlightenment*, that Freemasonry passed out of serious scholarship in the late 1940s, and I would suggest that this was the time when we began to lose focus on what we were. It is interesting that it was also the time of our most rapid growth. It was the beginning of our failure to guard the west gate. Even then however, quantity over quality was not promoted by our top leadership as it is today.

In my first dozen years as Grand Secretary, I never saw a resignation for religious reasons. Now we receive them routinely. Opposition by religious leaders is not new to Freemasonry, but it is becoming more pervasive and effectual. Why do you suppose that is? There was also the time when most of the prominent lay leaders of our churches were also the prominent community leaders, and they were also Freemasons. To attack Freemasonry was to attack the most supportive members of the church and the quality leaders of the community. We are now failing to attract these quality leaders. The church leadership has no longer reason to be concerned about our influence.

reușim să-i atragem pe acești conducători de seamă. Liderii Bisericii nu mai au nici un motiv să fie preocupați de influența noastră.

Ani întregi am acceptat ca numai 10% din membrii noștri să fie activi (deși mărturisesc că m-am întrebât deseori de unde provin aceste cifre). Asta înseamnă, bineînțeles, că 90% sunt inactivi, și totuși continuă să-și plătească anual cotizațiile, deși știu foarte bine că n-o să fie niciodată activi. Există o singură explicație logică: li se pare că e valoros să poată spune: „sunt mason”. Dacă neglijăm această valoare aparentă, riscăm să-i pierdem pe cei 90%, lucru pe care îl vedem în ziua de azi. Că unii sunt dornici să fie suspendați pentru neplata cotizațiilor sau că alții demisionează sunt semne clare ale faptului că proprii noștri membri și-au pierdut respectul pentru semnificația Francmasoneriei.

În calitate de lideri, noi am făcut mai multe schimbări la nivel de structură și sistem în ultimii douăzeci de ani decât au avut loc, probabil, în ultimii 200. Totul a fost făcut cu un singur scop – să fim mai mulți și, cu toată sinceritatea, Fraților, nu știu nici măcar dacă am încetinit ritmul în care pierdem membri. Poate că nu am oprit scăderea numărului de membri, însă cu siguranță ne-am scăzut influența în societate și, odată cu ea, capacitatea de a ne îndeplini obiectivul.

Mi se pare greu de înțeles de ce nu suntem în stare să recunoaștem faptul că majoritatea acestor schimbări nu numai că nu ne-au ajutat, ci chiar ne-au făcut mult rău. Nu înțeleg încercările noastre de a copia modelul altor organizații care se află într-un declin cel puțin la fel de accelerat ca al nostru și cu care oricum nu putem concura.

Când Francmasoneria se afla la apogeu, eram diferiți și eram unici. De ce nu construim pe baza acelei unicități, în loc să încercăm s-o transformăm în ceva nu am fost vreodată și nici nu ne-am dorit să fim? Nu a existat vreo organizație care să poată pretinde că a fost mai importantă în lume – cu excepția religiei organizate – decât Francmasoneria. De ce nu ne uităm la Francmasonerie acolo unde care are succes, unde își păstrează influența, și nu încercăm să-i luăm exemplul? Nu mă opun schimbării atunci când ne ajută, dar trebuie să știm să distingem ce e cu adevărat benefic și să recunoaștem acolo unde am dat greș.

Nu m-a încântat absolut deloc comunicarea susținută de Imperial Potentate la Conferința Marilor Maeștri de la Savannah de acum câteva săptămâni, chiar dacă existau acolo observații pertinente. Însă nu pot să fiu de acord când spune că ar trebui să ne întrebăm câți membri Shrine participă la ținutele noastre și apoi că „o să fim uimiți să aflăm cât de mulți Shrineri ne țin lojile active și sunt ofițeri”.

Să fie foarte clar că mă mândresc să fiu Shriner, însă am devenit Shriner datorită Francmasoneriei și am

We have admitted for years, that only 10% of our membership is active (although I have often wondered where that statistic came from). This, of course, means that 90% is inactive, and yet they continue to pay their dues year after year, knowing full well that they will never be active. There is only one logical reason for doing this. They have a perceived value in being able to say: “I am a Freemason.” Take away that perceived value, and we risk losing the 90%, and that is what we are seeing today. The willingness to be suspended for non-payment of dues or the submission of resignations is indicative of a loss of respect for the meaning of Freemasonry by our own members.

We, as leaders, have made more changes in our structure and system in those twenty years than have probably taken place in the last 200 years. This has all been done for one reason: to acquire numbers, and frankly, my Brothers, I don't know if we have even slowed the loss. We may not have stemmed the decline of numbers, but we surely have decreased our influence in society and, with this decrease, our ability to accomplish our purpose.

I find it difficult to comprehend why we are incapable of recognizing that most of these changes made have not only not benefited us, but indeed may have caused considerable harm. I don't understand our attempts to emulate other organizations that are declining at least as rapidly as are we, and with whom we cannot compete to begin with.

Freemasonry has been the best, we were different, and we were unique. Why not build on that uniqueness instead of trying to convert into something we have never been nor ever meant to be? There has never been any organization that could lay claim to being more significant to the world, outside of organized religion, than has Freemasonry. Why not look at Freemasonry in the world where it is succeeding, where it remains influential and try to emulate it? I am not in opposition to change when it is to our benefit, but we must recognize and distinguish what is beneficial and admit when we have failed.

I had some serious problems with the paper presented to the Grand Masters' Conference by the Imperial Potentate at Savannah a few weeks ago, even though he had some valid points. When he said that we should ask how many Shriners are present at our lodge meetings, and then stated that we “will be amazed at the number of Shriners that are now keeping your lodges open and are officers,” then I must disagree.

Let it be known now that I am a very proud Shriner, but I became a Shriner because of Freemasonry, and I served as a Lodge officer not because I was a Shriner, but because I was a Freemason. I was not a Shriner keeping my Lodge open. I was a Lodge

slujit ca Ofițer al Lojii nu pentru că eram Shriner, ci pentru că eram francmason. Fiind Ofițer al Lojii, am devenit Shriner. Dacă pentru a intra în Shrine nu ar fi necesară apartenența la Masonerie, probabil că Shrine ar fi azi un simplu club social – iar eliminarea condiției de apartenență s-ar putea să-l transforme exact în asta.

E limpede că mediul în care trăim s-a schimbat. Acum trebuie să stabilim dacă vrem să ne păstrăm principiile și valorile și să-i ridicăm pe alții la nivelul idealurilor noastre sau dacă vrem să ne potrivim standardelor societății actuale.

Trebuie și să ne dăm seama că mediul actual trece printr-un proces de metamorfoză mai rapid decât în trecut. Schimbările au loc azi, în lumea noastră, ceea ar trebui să ne facă să ne oprim și să analizăm cum ne vom integra în mediul actual. Francmasoneria ar putea și s-ar putea să joace rolul vital al forței care echilibrează societatea pe parcursul metamorfozei, dar cu siguranță nu vom putea face acest lucru dacă noi înșine nu ne găsim echilibrul. Trebuie să ne reexaminăm obiectivul, preceptele și filosofia și să fim dispuși să ne schimbăm modul de operare atunci când e necesar, însă trebuie să fim siguri că schimbările nu afectează și nici nu distrug principiile sau preceptele fundamentale cu care ne-am născut și pe baza cărora am înflorit.

Nu pot să cred că o filosofie care ne-a susținut vreme de aproape 300 de ani nu se poate aplica în lumea de azi. Oare am devenit un anacronism în societatea actuală? Oare principiile și valorile noastre chiar nu au mai avut loc în lume în ultimul sfert de veac? Mă îndoiesc. Atunci de ne tot chinuim să ne transformăm în ceva ce nu suntem și nu conștientizăm că distrugem calitatea Masoneriei necesară să sprijine filosofia despre care vorbeam mai devreme? Dacă avem cu adevărat încredere că filosofia și principiile noastre își au loc în lumea modernă, atunci trebuie să-i ridicăm pe ceilalți la standardele noastre filosofice, nu să le coborâm noi ca să ajungem la ale lor.

John Robinson a făcut o observație pertinentă cu privire la Craft mult înainte să devină membru. A spus că problema Francmasoneriei de azi e că nu mai practică Francmasoneria. Frații mei, dar cum am putea s-o practicăm, dacă marea majoritate a membrilor nici nu știu ce să practice? Nu ne trebuie mai mulți membri. Ne trebuie mai mulți francmasoni.

Pentru prima oară în îndelungata și glorioasă noastră istorie, istoricii scriu în sfârșit despre Francmasonerie, dar nu scriu despre cât de mulți suntem – scriu despre calitatea noastră. Depinde de noi ce vor scrie în viitor. Nu o putem lăsa să devină mai puțin decât a fost sau decât poate fi.

officer who also joined the Shrine. Without the early requirement of Masonic membership as a prerequisite for Shrine membership, which supplied the quality, the Shrine would quite probably be just another social club today, and a deletion of that quality may make it so.

There is no question that the environment in which we exist has changed. Now we must determine whether we wish to retain our principles and values and lift others to meet our ideals or change to fit into the standards of present day society.

We must also acknowledge that the present-day environment is undergoing a metamorphosis more rapidly than ever in our past. Changes are taking place today in our world, which out of necessity, must cause us to pause and analyse how we will fit in as part of that environment. Freemasonry could and may play a vital role as a stabilizing force in society throughout that metamorphosis. But we surely will not if we can't even stabilize ourselves. We must reexamine our purpose, our precepts, and our philosophy and be willing to make changes in our modes of operation when necessary, but we must be certain that those changes do nothing to damage or destroy the basic principles and precepts with which we were born and with which we flourished.

I cannot believe that a philosophy that sustained us for almost 300 years is not applicable to today's world. Have we become an anachronism in present-day society? Have our principles and values actually had no place for the last quarter century? I think not. Why then do we continue to make a concentrated effort to change into something we are not, and fail to recognize that we are destroying the quality of the Craft that is necessary to support that philosophy? If we truly do believe that our philosophy and principles have a place in the modern world, then we must pull others up to meet our philosophical standards not step down to meet theirs.

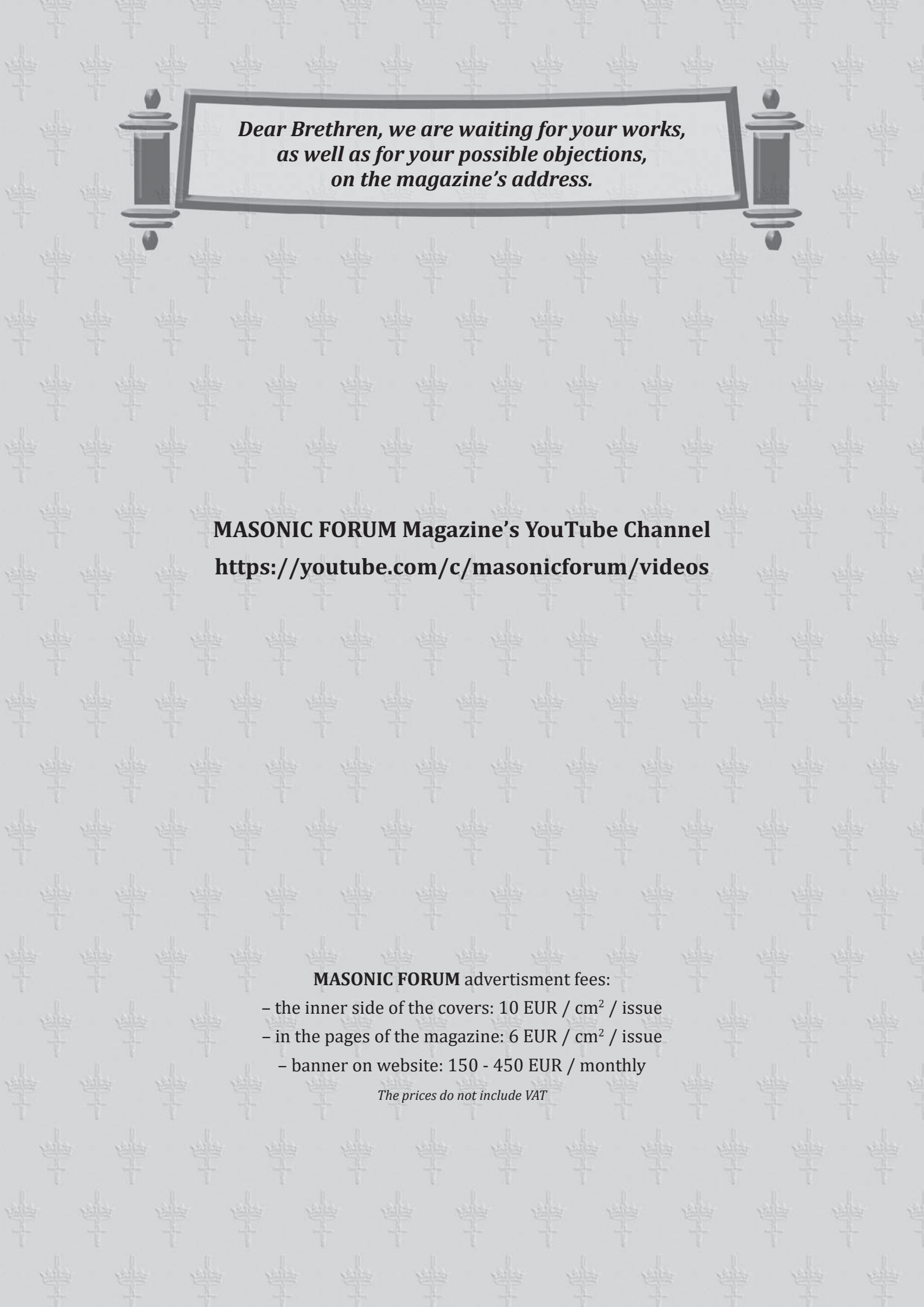
John Robinson made an astute observation concerning our Craft well before he became a member. He said that the problem with Freemasonry today is that it does not practice Freemasonry anymore. My Brothers, how can we, when the vast majority of our members do not even know what to practice? We don't need more members. We need more Freemasons.

For the first time in our long and glorious history, historians are finally writing about Freemasonry, but they are not writing about our quantity. They are writing about our quality. What they write in the future is now in our hands. We cannot let it become less than it was, nor less than it can be. ■

Cuprins / Summary

Argument by Claudiu IONESCU	1
Interviewing JOHN BELTON by Claudiu IONESCU	3
Lodge HOPE OF KURRACHEE – Installation Ceremony (photo report)	11
Eddie Watson – a tribute by Gordon MICHIE	12
Lodge CONCORD – an outstanding EA Ceremony (photo report)	17
The other side of the coin in the age of AI by Alexandru ENE	18
Opening of the Rotterdam Masonic Lodges work year by Michael CONCHE	21
Lodge CONCORD opened the Masonic Year in Rotterdam (photo report)	23
The Sun and Freemasonry by Philip J. HARRIS	24
Lodge HOPE OF KURRACHEE – outstanding paper delivered (photo report)	31
Interviewing Grand Master TXEMA OLEAGA by Mirela Elena ENE	32
Visit of Dutch Lodge CONCORD to Lodge ROYAL KENT in London (photo report)	42
Thoughts on Initiation by David SIMPSON	46
Pythagoras, the Music of the Planets and the Golden Ratio by Radu POSTĂVARU	47
AASR from Romania – National Session (photo report)	54
PETER RASMUSSEN – a tribute by Claudiu IONESCU	55
Why do we take this road? by Thomas W. JACKSON	59

*Dear Brethren, we are waiting for your works,
as well as for your possible objections,
on the magazine's address.*

MASONIC FORUM Magazine's YouTube Channel

<https://youtube.com/c/masonicforum/videos>

MASONIC FORUM advertisement fees:

- the inner side of the covers: 10 EUR / cm² / issue
- in the pages of the magazine: 6 EUR / cm² / issue
- banner on website: 150 - 450 EUR / monthly

The prices do not include VAT

